

தவத்தை—விசய=அருச்சுன—உனக்கு உரை செய்தேன்=உனக்கு அருளிச்செய்தேன்;—மிகப் பெரியோர் செய்திடினும் = மிகவும் மேன்மையுடையோர் செய்யினும்—இதனை இராசதம் ஆம் தவம் என் றே=இதை ராஜஸ்தவமென்றே—இசையஅறி=சம்மதமாக நீ அறிதி. —எ-று. மற்று-அசைநிலை. ஏகாரம்-தேற்றம். (௧௭)

[தாமஸ்தவம்.]

பேதைமையை மிகவுடைத்தாய்த் தன்னுயிர்க்கும் பிறவுயிர்க் மேதமுறு பெருந்துயருங் கேடுமே யியற்றுவநா [சு] யாதவனும் பனியுமுமுன் றுற்றுகின்ற வருந்தவந்தான் றுதலரு நெடுமுடியாய் தாமதமார் தவமாமே.

(இ-ள்.) பேதைமையை மிக உடைத்து ஆய் = அவிவேகத்தை மிகவும் உடைத்தானதாய்—தன் உயிர்க்கும் பிற உயிர்க்கும் = தனக் கும், அந்நியர்க்கும் — ஏதம் உறு பெரும் துயரும் கேடுமே இயற்று வது ஆய்=குற்றமிருந்த பெரிய துன்பத்தையும், நாசத்தையுமே செய் வதாய் — ஆதவனும் பனியும் உழன்று = பகலில் சூரியகிரணத்தின் வெப்பத்தினாலும், இரவில் பனியின் சீதளத்தினாலும் உடலம் வரு ந்தி—ஆற்றுகின்ற அரும் தவம்தான் = செய்கின்ற அரியதவமானது —தாது அலரும் நெடும் முடியாய்=பூந்தாதுக்கள் விரிகின்ற பூமாலையை அணிந்த நீண்ட முடியையுடைய அருச்சுன—தாமதம் ஆம் தவம் ஆம்=தாமதமாகிய தவமாம்.—எ-று. தான், ஏ-அசைநிலைகள்.

‘ஆதவனும் பனியும்’ என்பவை மூன்றாவதன்றொகை. ‘பேதைமையை மிகவுடைத்தாய்’ என்று தவமுடையோன் றன்மையைத் தவத் தின்மே லேற்றினார். (௧௮)

[தானவிஷயமும் சாத்துவிகாதி மூவிதபேதமாகக் கூறுகின்றார்.]

[சாத்துவிகதானம்.]

முன்செய்கா ரியப்பொருட்டு மின்றியே முடித்திதனாற் பின்பொருநற் பொருள்வீளையு மென்பதுவும் பேணுதே நன்குடைய காலத்தே நல்லிடத்தே நல்லவர்க்குத் தன்பொருளைக் கொடுக்குமது சாத்துவிக தானமே.

(இ-ள்.) முன் செய்காரியப் பொருட்டும் இன்றியே = முன் னே தனக்கொரு காரியஞ் செய்ததன்பொருட்டும் இல்லாமலே— முடித்து=தானத்தைச் செய்துமுடித்து — இதனால்=இந்தத் தானத் தினால்—பின்பு ஒரு நல் பொருள் வீளையும் என்பதுவும் பேணுதே=

மறுமைக்கண்ணே சுவர்க்கம், பசு, புத்திராதிகளான ஒப்பற்ற நல்ல பொருள்களானவை உண்டாகாநிற்குமென்பதையும் விரும்பாமலே (நமக்கவசியஞ் செய்யத்தக்கதெயென்று இவ்வாறு நிச்சயித்து)—நன்கு உடையநாலத்தே=உத்தமகாலத்திலே—நல் இடத்தே=உத்தமதேசத் திலே—நல்லவர்க்கு = உத்தமார்க்கு—தன் பொருளைக் கொடுக்கும் அது =சுவர்ணம், அந்நம், பூமி, பசுமுதலிய தன்பதார்த்தங்களைக் கொடுக்கு மதுவே—சாத்துவிக தானம் = சாத்துவிகதானமாம்.—எ-று.

‘நன்குடைய காலம்’=சூரியகிரணமுதலியகாலம். ‘நல்லிடம்’= குருகேத்திரமுதலியவை. ‘நல்லவர்’=வித்தை, தவம் இவை இரண் டனையுமுடைய புருஷர்; அல்லது தம்மையும், தாதாவையும் ரட்சணை செய்யாநிற்பவர்; இவனாயே தானத்துக்குரிய பாத்திரமென்று நூல் களிற் சொல்லுகின்றனர். அதுபகாரியானபாத்திரத்தில், உத்தமமான தேசகாலங்களில் நிஷ்காமஞ்ச் சாஸ்திரவிதிப்படி கொடுக்குந்தானம் (௧௯)

[இராஜஸ்தானம்.]

தொண்டுசெய்த தகுங்கரும் மெனுங்குறிப்பொன் றின்றியே பண்டுசிலர் செய்ததற்காப் பரிவோடு பண்ணினவு முண்டிதனான் மேல்வீளவென் றுணர்வோடிச் செய்வனவு மெண்டிசையு நிறைபுகழா யிராசதமார் தானமே.

(இ-ள்.) என் திசையும் நிறைபுகழாய் = எட்டுத்திக்குநிறைந்த புகழினையுடைய அருச்சுன—கொண்டு=இந்தத்தனமுதலியவற்றைக் கொண்டு—செய்த தரும் கரும் என்னும் = அவசியம் நாம் செய்யத் தக்ககாரியம் இதுவென்னும்—குறிப்பு ஒன்று இன்றியே = கருத்தொ ன்றும் இல்லாமலே — பண்டு சிலர் செய்ததற்கா = பூர்வஞ்சில பிரா மணர் தமக்கு உபகாரம் செய்ததற்குப் பிரதியுபகாரமாக—பரிவோடு பண்ணினவும் = பிரியத்தோடு செய்தனவும்,—இதனால் மேல் வீளவு உண்டு என்று=இந்தத்தானஞ்செய்வதனால் மறுமைப்பயன்கள் உள வாமென்று—உணர்வு ஓடிச் செய்வனவும்=அறிவானது சுவர்க்காதி பயன்களினீண்டு செய்யாநிற்பனவும்—இராசதம் ஆம் தானம் = ராஜஸ மாகியதானமாம்.—எ-று. ஏ-ஈற்றசை. (௨௦)

[தாமஸ்தானம்.]

வாயாத தொருபொருளை வழங்காத காலத்தே யேயாத நிலத்திடையே யிழிந்தகுலத் தவர்களுக்கே

யாயாத வறிவினெடு மப்பிரியத் தொடுங்கொடுத்தல்
சாயாத பெருந்திறலோய் தாமதமாந் தானமே.

(இ-ள்.) சாயாத பெரும் திறலோய்=அழியாத மிகுந்தவலியை யுடைய அருச்சுன—வாயாதது ஒரு பொருளை=தனக்கு நியாயமாகக் கிடையாததான ஒரு பொருளை—வழங்காத காலத்தே=ஆசைசாதி சமயத்திலே—ஏயாத நிலத்திடையே=அசுசியானஸ்தானத்திலே — இறந்த குலத்தவர்களுக்கே=(நடர், விடர்முதலிய) அபாத்திரர்க்கே —ஆயாத அறிவினெடும் அப்பிரியத்தொடும் கொடுத்தல் = அவிலே கத்தோடும், அப்பிரியத்தோடும் கொடுக்குந்தானமானது — தாமதம் ஆம் தானம்=தாமஸ்தானமாம்.—எ-று.

அன்றியும் உத்தமதேசம், உத்தமகாலம், உத்தமபாத்திரமாயிருப்பி னும், 'ஆயாத வறிவினெடு மப்பிரியத் தொடுங்கொடுத்தல், தாமதமாந் தானம்'=பாதப்பிரட்சான்முதலிய சற்காரமில்லாமலும், ஆதரமில்லா மலும் ஈதல் தாமததானமாமென்று பெரியோர் கூறுவர்.—எ-று. நடர் =கூத்தர். விடர்=தூர்த்தர்.

(உக)

[ஸ்ரீ பகவான் தாம் கூறியவற்றை அதுவாதஞ்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

ஒப்பரிதாய வுண்டியோ டியாக முறுதவந் தானமென்று னாத்த, வப்படியெல்லா மறிவகையுனக்கு முரைத்தன னடை யமற்றையா, மெய்ப்படியாமற் நிவற்றினைச் செய்து வீடுபேற் றுயர்நெறியாவ, தெப்படியென்னி லதனையு முனக்குத் தெரி வகை யுணர்த்துவன்கேணீ.

(இ-ள்.) ஒப்பு அரிது ஆய=(குணவேறுபாட்டால் ஒன்றற்கொ ண்று) சமனாக இல்லாத—உண்டியோடு=ஆகாரத்தோடு — யாகம்= எஞ்சும்—உறு தவம்=பொருந்தாநின்றதவம்,—தானம் என்று உரை த்த=தானமென்று பெரியோர்களாற் கூறப்பட்ட—அப்படி எல்லாம் அறிவகை=அந்தவகைகளெல்லாம் அறியும்படிக்கு—ஐயா உனக்கும்= அருச்சுன உனக்கும்—அடைய உரைத்தனன்="சத்துவகுணத்தோரு ண்டி." என்னுஞ்செய்யுண்முதல், கடு-செய்யுட்களால் முழுதுமருளிச் செய்தேன்.—மெய்ப்படி ஆம்=உள்ளபடி சுருதி சம்மதமும், பெரி யோர் சம்மதமுமாகிய—மற்று இவற்றினைச் செய்து=ராஜஸ, தாம ஸங்கட்கு வேறான சாத்துவிகமான எஞ்சும், தவம், தானங்களைச்செ ய்து—வீடுபேற்று உயர்நெறியாவது=வீடுபேற்றிற்குயர்ந்த தர்மமான

துளதாவது—எப்படி என்னில்=எவ்விதமென்று கேட்கில்,—அதனை யும்—(அந்த எக்ஞாதிகள் தோஷம்விடுபட்டுத் தர்மோத்பத்திவாயிலா கப் பயன்களைப் பயவாரிற்கும்) அந்தவிதத்தையும் — உனக்குத் தெரி வகை—உனக்குத் தெரியும்படிக்கு — உணர்த்துவன் நீ கேள்—இனி அருளிச்செய்வேன் நீ கேட்பாய்.—எ-று. மற்று-அசை.

அவசியம் கொள்ளற்பாலனவான சாத்துவிக ஆகாராதிநான்கனுள், ஆகாரமோ கேவலம் பசிரிவீர்த்திருபமான திருஷ்டபலனையே சித் திக்கப்பண்ணுவதன்றி எஞ்சும், தவம், தானங்களைப்போலத் தர்மோத் பத்திவாயிலாகச் சுவர்க்காதிருப அதிருஷ்டபலன்களைச் சித்திக்கப்பண் னாமையின், 'உண்டியோடு' என்று ஒடுக்கொடுத்து அதனை வேறு பிரித்தனர். 'மற் நிவற்றினைச் செய்து வீடுபேற் றுயர்நெறியாவ, தெப் படியென்னில்' என்னும் வினாவின் கருத்து; சாத்துவிகமானாலும் எஞ் சும், தவம், தானங்களை யதுஷ்டியாநிற்குமதுடர் பிரமாதபாகுள்ளியத் தன்மை யுடையராதலால் அவசியமாக ஏதேனும் மந்திராதிருப அங்க வையகல்லியம் அவ்வெக்ஞாதிகளில் உளவாம்; ஆகவே, தர்மோத்பத்தி வாயிலாக அந்தக்கரணசத்தி, அல்லது சுவர்க்காதிருப அதிருஷ்டபலன் கள் இவைகளைப்பயவாதே என்பது.

(உஉ)

[பரமகிருபாலவான ஸ்ரீ பகவான் சாமான்யப்பிராயச்சித்தத்தை உபதேசிக்கின்றார்.]

[வேறு.]

ஒமென்கின்ற தனியெழுத்து முரைத்தற்கரிய தற்பத முந், தாமங்கமமுந் தார்மார்பா சத்தென்கின்ற தனிப்பதமு, மாமென்கின்ற விவைமூன்று மறிவன்பெயர்மற் நிவற்றாலே, யாமுன்புணரு மறைமறையோர் யாகந்தோன்றிற் றெனவறி வாய்.

(இ-ள்.) தாமம் கமமும் தார் மார்பா = மணிவடமும், மணம் பொருந்திய பூமாலையும் அணிந்துள்ள மார்பையுடைய அருச்சுன— ஓம் என்கின்ற தனி எழுத்தும்=ஓம் என்னும் ஏகாட்சரமும்—உரை த்தற்கு அரிய தற்பதமும்=ஸ்துதித்தற்கரிய தத் என்னும் பதமும்,— சத்து என்கின்ற தனிப் பதமும்=ஸத் என்கூறுகின்ற ஒப்பற்ற பத மும்—ஆம் என்கின்ற இவை மூன்றும்=ஆகுமென்று சொல்லப்பட்ட இம்முப்பதங்களும்—அறிவின் பெயர்=பரப்பிரமத்தின் நாமங்களாம்; —இவற்றாலே=இந்நாமங்களாலேயே — மறையோர்=பிரமணர்முத லிய கர்த்தாவும்,—யாம் முன்பு உணரும்=நாம் முன்னமே அறியாநிற்

கும் — மறை = கரணரூபமான வேதமும், — யாகம் = கர்மரூபமான எக்ஞமும் — தோன்றிற்று என அறிவாய் = சிருஷ்டியினதிகாலத்தில் பிரமாவினால் உற்பந்தமாயின வென்றறிவாய். — எ-து. மற்று-அசை.

‘தோன்றிற்று’ எ-து, பன்மையிலொருமைவந்த வழுவமைதி. அகார, உகார, மகாரமென்னும் இம்மூன்றவயவங்களுடைய பிரணவமானது ஒரோ நாமமாய்ப் பிரமத்திற்கு எப்படியுள்ளதோ அப்படி ஓம், தத், சத் என்னுமூன்றவயவங்களும் ஒரோநாமமாய்ப் பரப்பிரமத்திற்கு வேதாந்தமறிந்த மகரிஷிகளால் பூர்வம் ஸ்மரணஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிறது; ஆதலால், இக்காலத்துள்ள வேதாந்தமறிந்த புருஷராலும் ஓம், தத், சத் என்னும் பரப்பிரமத்தின் நாமம் அவசியமாக ஸ்மரணஞ்செய்ய வேண்டும்; இப்படிப்பட்ட நாமத்தை ஸ்மரணஞ்செய்வதால் இவ்வதி காரிபுருஷனுக்கு எக்ஞம், தவம், தானமுதலியகர்மங்களில் விசுணத்தன் மையென்னுந் தோஷம் உண்டாகமாட்டாது; இவ்வார்த்தை ஸ்மிருதியிலுங் கூறியிருக்கின்றது; ஸ்மிருதிவசனம்; — எக்ஞமுதலிய கர்மங்களைச் செய்யாநிற்கும் புருஷர்க்குப் பிரமாதவசத்தால் அவ்வெக்ஞமுதலிய கர்மங்களில் மந்திராதிருபாங்கங்கள் பங்கமாயின் அம்மந்திராதிருபாங்கங்கள் விஷ்ணுபகவானது ஸ்மரணத்தினாலேயே பரிபூரணமாய் விடுமென்பது. வேதமறிந்த பெரியோரும் எந்த எந்த வைதிககர்மங்களை ஆரம்பஞ்செய்வதோ அந்த அந்தக் கர்மங்களின் ஆரம்பத்தில் இந்த நாமத்தை ஸ்மரணஞ்செய்தே அந்த அந்தக் கர்மங்களைச் செய்கின்றனர்; ஆதலால், சிஷ்டாசாரரூபப்பிரமாணத்தாலும் அந்த நாமஸ்மரணத்திற்கு விசுணத்தை யென்னுந் தோஷநிலிர்த்திருபமான பலம் சித்தமாயுள்ளதேயாம்; ‘இவற்றாலே, யாமுன்புணரு மறைமறையோர் யாகந்தோன்றிற் மெனவறிவாய்’ எ-து, இந்த நாமஸ்மரணத்தில் எக்ஞாதி கர்மங்களில் விசுணத்தன்மையென்னுந் தோஷநிலிர்த்தி செய்வதின் சாமர்த்திய மருளிச்செய்தற்பொருட்டுத் துதித்ததாம். ‘மறையோர்’ என்னுமொழி பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர் என்னும் மூன்று வருணத்தினர்க்கும் உபலட்சணம். பூர்வஞ்சிருஷ்டியினதிகாலத்தில் பிரமாவினால் எக்ஞமுதலானவைகளைச் சிருஷ்டித்தற் கேதுவானமையின் இம்மகாப் பிரபாவமுடைய பிரமத்தின் நாமமானது விசுணத்தையென்னுந் தோஷத்தை நிவிர்த்திசெய்வதிற் சாமர்த்தியமுடையதே யென்க.

[ஓங்காராதிகளின் உத்தமத்தன்மையைத் தரிசிப்பிக்குமனோரத்தால் அவைகளைத் தனித்தனியே ஸ்துதிக்கின்றார்.]

ஓமென்றுரைத்தே வீணைசெய்வார் வீடுற்றவர்வீடுறுமவர்க டாமுன் புரைத்த தற்பதத்தை யுரைத்தேசெய்வார் சத்தென் யாமென் கின்ற யாசமுதன் மூன்றிற்றிதியு மவற்றினமுந்[றே காமர் வீணையின் மேலுமது கழறுகிற்பார் கதிர்வேலோய்.

(இ-ள்.) ஓம் என்று உரைத்தே = ஓமென்னுஞ் சப்தத்தை உச்சாரணஞ்செய்தே — வீடு உற்றவர் = மோட்சமடைந்த அறிஞர்கள் — வீணை செய்வார் = எக்ஞம், தவம் தானரூபமானகிரியைகளை நிரந்தரஞ் செய்யாநிற்பார். — வீடு உறும் அவர்கள்தாம் = மோட்சமடையும் படியான யோக்கியதையுடைய முமுட்சுக்கள் — முன்பு உரைத்த தற்பதத்தை உரைத்தே — முற்கூறிய தற்பதத்தை உச்சாரணஞ் செய்தே — (வீணை) செய்வார் — (பலத்தை இச்சியாமல் நாநாப்பிரகாரமான) எக்ஞம், தவம், தானரூபமாகிய கிரியைகளைச் செய்யாநிற்பார். — யாகம் முதல் மூன்றில் திதியும் — எக்ஞத்திலும், தவத்திலும், தானத்திலும் தாற்பரியமான அவஸ்தானமும் — அவற்று இனமும் = அவ்வெக்ஞாதிகளின் அதுகூலமான கர்மங்களும் — சத்து என்றே ஆம் என்கின்ற = சத்தென்றே ஆகுமெனக் கூறப்படுகின்றனவாம்; — (அன்றியும்,) காமர் வீணையின் மேலும் = விவாகமுதலிய மங்களகர்மங்களிலும் (சத்பாவத்திலும், சாதுபாவத்திலும்) — அது கழறுகிற்பார் = சத்தென்னும் அந்நாமத்தைப் பிரயோகிப்பார் — கதிர் வேலோய் = கதிர்விட்டிலவ்காநின்ற வேலையுடைய அருச்சுன. — எ-து.

‘என்கின்ற’ அஃறிணைப்பலவின்பாற் படர்க்கைச் செயப்பாட்டு வீணைமுற்று. சத்பாவம், சாதுபாவமென்னும் இரண்டும் எஞ்சிநின்றன; இங்ஙனங்கூறியவாற்றால் ஓம் தத் சத் என்னும் பிரமத்தினுடைய நாமத்தின் ஒவ்வொரு ஓங்காராதி அவயவத்திற்கும் இவ்வாறான மஹாத்மியம் உண்டென்றால் அவ்வோங்காரமுதலிய மூன்றவயவங்களின் சமுதாயரூபமான இந்நாமத்திற்கு அத்தியந்தம் அற்புதமான மாஹாத்மியம் உண்டென்பதிற் சொல்லவேண்டுமெனவே யென்பது பெறப்படுகின்றது.

(உச)

[ஸ்ரீ பகவான் முன்னர்க்கூறிய நாமோச்சாரணத்தால் எக்ஞாதிகளின் அங்கவைகல்லியதோஷநிலிர்த்தியும், எக்ஞாதிகள் விசுணத்தையென்னுந் தோஷம் நீங்கிச் சகுணமாவதும் சிரத்தையோடுகூடின அதிகாரிக்கேயல்லாமல் அந்நியர்க்கின்றென்று அத்தியாயத்தை உபசம்மரிக்கின்றார்.]

[வேறு.]

காதலாலிந்தப் பதங்கண்மூன்றிணையுங் கற்றுணர்ந் தவர்க டங்கருத்தா, லோதலாம்வகையா லுரைத்தலாற்றவமுந் தானமுமுதலியவொழியா, ராதலாலிந்தப் பதங்களுையுரைத்தே வீணைசெயத் தருவதென்றுரைத்தான், நிதிலாவுலகந் தன்னு ளேயுதிப்பத் தேவகி திருவயிற்றுதித்தோன்.

(இ - ள்.) கற்று உணர்ந்தவர்கள்—ஞானநூல்களைக்கற்று அவற்றின் பொருள்களை உணர்ந்த அதிகாரிகள்—காதலால்—சிரத்தையினால்—இரத்தப்பதங்கள் மூன்றினையும்—ஓம், தத், சத் என்னும் இம்மூன்று பதங்களையும்—தம் கருத்தால்—அவற்றின் பொருளோடும்,—ஓதல் ஆம் வகையால்—உச்சரிக்குங்காரணத்தோடும்—உரைத்தலால்—உச்சரித்தலால்—தவமும் தானமும் முதலிய ஒழியார்—எங்கும், தவம், தானங்களை அசத்தாகவிடார்; (பின்னையோ பிரமத்தின் அந்நாமோச்சாரணமான மீயத்தால் அங்கவைகல்லியதோஷ நீங்குதலின், சாத்துவிதமான சகுணங்களாகவே அவ்வெக்ஞ, தவ தானங்களைப் பெறுவர்;) —ஆதலால்—ஆதலின்,—இரத்தப் பதங்களை உரைத்தே—பிரமத்தின் நாமங்களான இப்பதங்களை உச்சரித்தே—வினை செய்ததருவது என்று—தத்தம் வருணத்திற்குரிய கர்மங்களைச் செய்யவே தக்கதென்று—உரைத்தான்—அருளிச்செய்தனன்—தீது இலா உலகம் தன் உளே உதிப்ப—குற்றமற்ற உலகமானது சச்சிதானந்தானமகமான தன்னிடத்தே உதிக்க—தேவகி திருவயிற்று உதித்தோன் (தான் ஒரு) சீமானான வசுதேவன் மனையின் திருவயிற்றுதித்த ஸ்ரீ பகவான்.—எ-று.

உலகுக்குக் குற்றமற்றஎன்னும் விசேஷணந்தத்துபகவானது விபூதியாதலின் என்க. 'காதலாலிரத்தப் பதங்கண்மூன்றினையுமுரைத்தலாற்றவமுந் தானமுமுதலியவொழியார்' என்று இங்ஙனங் கூறியவாற்றால், சிரத்தையில்லாமற்செய்யும் எங்கும், தவம், தானமுதலியவை இகபரங்களின் பயன்களைப் பயவாடுவென்பது பெறப்படுகின்றது. இவ்வத்தியாயத்தில் ஆலசியாதீதோஷங்களால் சாஸ்திரவிதியைப் பரித்தியாகஞ் செய்து பிதா; பிதாமகன்முதலிய விருத்தபுருஷர்களின் வியவகாரமாத் திரத்தால் எஞ்ஞமுதலிய கர்மங்களிற் பிரவிர்த்தியாநிற்கும் புருஷரிடத்துச் சாஸ்திரவிதியின் பரித்தியாகருபமான அசுராத்மமும், சிரத்தாபூர்வக கர்மாதுஷ்டாணரூபமான தேவாத்மமுங் காணப்படுதலின், அப்புருஷர் அசுரரா? அல்லது, தேவரா என்றிவ்வாறான அருச்சுனன் சமுசயத்திற்கு விஷயபூதரான புருஷருள்ளே யாவர் இராஜஸ், தாமஸ் சிரத்தாபூர்வகமான இராஜஸ், தாமஸ்ரூப எஞ்ஞமுதலிய கர்மங்களுையே செய்கின்றனரோ அவர் அசுரர் எம், இப்படிப்பட்ட அவர் சாஸ்திரங்களிற் பிரதிபாதிக்கின்ற ஞானசாதனங்களின் அதிகாரிகளல்லர் எ-ம், யாவர் சாத்துவிக்ரத்தாபூர்வகமாகச் சாத்துவிகஎஞ்ஞமுதலியவற்றைச் செய்கின்றனரோ அப்புருஷர் தேவர் எ-ம், அவர்சாஸ்திரங்களிற் பிரதிபாதிப்பாநின்ற ஞானசாதனங்களின் அதிகாரிகளாவர் எ-ம் இவ்வாறான நிர்ணயம் ஸ்ரீ பகவானால் அருளிச்செய்யப்பட்டதென்றறிக. (உரு)

கௌ-வது குணவிகாரவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆ-அத்தியாயம்-கௌ-க்குத் திருவிருத்தம் - சகல.

[இவ்வத்தியாயத்தில் இக்கீதாசாஸ்திரார்த்தங்கண் முழுதையுஞ் சங்கிரகித்து இதுவே பரமார்த்தமாமென நிர்ணயஞ் செய்தற்பொருட் டிச் சந்நியாசம், தியாகம் என்னும் இவைகளைப் பிருதக்காக ஸ்ரீ பகவானருளிச்செய்கின்றார்.]

[பூர்வாத்தியாயங்களில் அங்கங்கே கர்மசந்நியாசமும், பலமாத்திரத்தியாகத்தால் கர்மாதுஷ்டானமும் சர்வஞ்ஞரும், பரமகாருணிகருமாகிய ஸ்ரீ பகவானால் உபதேசிக்கப்பட்டமையின் அக்கர்மசந்நியாசம், கர்மாதுஷ்டானங்களின் அவிரோதப் பிரகாரமறிய இச்சை நண்ணின அருச்சுனன் ஸ்ரீ பகவானே நோக்கி வினாவுகின்றனன்.]

ஏகமே கருதுவா ரிதயமே வினைவதோர்

போகமே யுலகிலோர் பொருவிலா வொருவனே

நாகமே யமளியாய் நளினமே மலர்வதோர்

மேகமே பணியென விசயன்மேல் வினவுவான்.

(இ-ள்.) ஏகமே கருதுவார்—பிரமான்ம ஸிக்கியருபனான உன்னையே (நிரந்தரம் ஆதரவோடு) தியானியாநிற்கும் யோகிகளின்—இதயமே வினைவதோர் போகமே—இருதயத்தினுள்ளே வினைவதான ஒப்பற்ற ஆந்தமே, —உலகில்—உலகின்கண்ணே—ஒர் பொருவு இலா ஒருவனே—ஒருவமையற்ற ஏகனே,—நாகமே அமளியாய்—ஆதிசேஷனே திருவமளியாய்—நளினமே மலர்வதோர் மேகமே—(திருப்பதங்களும் திருக்கரங்களும், திருநயனங்களும், திருவுத்தியுமாகிய) தாமரை மலர்கள் மலர்த்திருப்பதான ஒரு கருமுகிலே—பணி என—விடையருளிச்செய்கவென்று—விசயன் = அருச்சுனனானவன் — மேல் வினவுவான்—இனி வினாவுகின்றான்.—எ-று.

(க)

[வேறு.]

சந்நியாச மாவதுந் தருந்தியாக மாவது

மென்னியாய மாகவெம் பிரானியம்பு கென்னவே

வன்னிவாயு வானமாகி மண்ணுநீரு மாகியோன்

நென்மையாம் பொருட்டொகைத் திறஞ்சொலத் தொடங்கி

(இ - ள்.) சந்நியாசம் ஆவதும்—சந்நியாசமென்று சொல்லப்படுவதும்,—தகும் தியாகம் ஆவதும்—(அதிகாரிகளாற்) செய்தற்குரிய தியாகமென்று சொல்லப்படுவதும்—என் = என்ன சொலுபம்? (அவை

* வடமொழியில், சந்நியாசயோகம் என்று பெயர்.

களைப் பிருதக்காகவறிய யான் இச்சிக்கிறேன்;—நியாயம் ஆக=உள் ள்படியே—எம்பிரான்=எமது கடவுளே—இயம்புக என்ன=(அவை களைக்கிருபையினால்) அருளிச்செய்வீராகவென் றருச்சுன்ன வினாவ— வானம் வாயு வன்னி ஆகி நீரும் மண்ணும் ஆகியோன்=பஞ்சபூத் (பௌதிக) ரூபமான பிரபஞ்சமுழுதும் தானாகிய ஸ்ரீ பகவான்—தொ ன்மை ஆம் பொருள் தொகைத் திறம்=(பூர்வாத்நியாயங்களில் அங் கங்கே வருத்துபதேசித்துவந்த) பழையமையான சந்நியாச, தியாகசப்தங் களின் பொருள்களைச் சஞ்சேபத்திறமாக—சொலத் தொடங்கினான்— உபதேசித்தருள வாரம்பித்தனர்.—எ-று.

(௨)

[அருச்சுன்ன வினாவிற்கு ஸ்ரீ பகவான் விடையருளிச்செய்கின்றார்.]

காமமென்றி டும்பலன்செய் கன்மமான யாவையுந்
தாமடங்க வேயிகத்தல் சந்நியாச மாவதிங்
கேமமின்றி யெவ்வினைப் பயன்களான யாவையுந்
தீமையென் றறத்துடைத் திருத்த நியாகமாவதே.

(இ-ள்.) காமம் என்றிடும்=(புருஷருடைய) அபீஷ்டவிஷயங்க ளென்று சொல்லப்படும்--பலன் செய்=(சுவர்க்கம், புத்திரன், பசு முதலிய) பயன்களைப் பயவாநிற்கும்--கன்மம் ஆன யாவையும்=அசு வமேதாதி கர்மங்களினத்தையும் — அடங்க இகத்தல்=(பலத்தோடு கூட) முழுதும் பரித்தியாகஞ் செய்வது—சந்நியாசமாவது=சந்நியாச சப்தத்தின் பொருளாம்.—இங்கு ஏமம் இன்றி = இங்கே யாதொரு மயக்கமுமில்லாமல்—எவ் வினைப் பயன்களான யாவையும் = நித்திய, நைமித்திக கர்மங்களின் பயன்களினத்தையும் — தீமையென்று = தீமையாமென்று—அறத் துடைத்து இருத்தல்=முழுதும் பரித்தியா கஞ்செய்திருத்தல்—தியாகம் ஆவது=தியாக சப்தத்தின் பொருளாம். —எ-று. தாம்-அசைநிலை. ஏகாரம் இரண்டும் ஈற்றசை.

(௩)

[இப்போதருளிச்செய்தவற்றை வற்புறுத்தும்பொருட்டு மதாந்த ரங்களை நிஷேதஞ் செய்பவராய் மதபேதங்களைத் தரிசிப்பிக்கின்றார்.]

தீங்கிப்பற்று கின்றதி லீனைத்திறங்கள் போலவே
யீங்கியற்று கின்றநல் வினைத்திறங்க ளியாவையு
மாங்கியற்ற லின்றிவிட் டிருத்தலே யருத்தமாச்
சாங்கியத்தை யோதிடுந் தவத்துளோ ருணாப்பரால்.

(இ-ள்.) தீங்கு இயற்றுகின்ற—தீமைகளைச் செய்வனவான— தீவினைத் திறங்கள் போலவே—பாவவினைகளின் விதங்களைப்போல

வே—நங்கு இயற்றுகின்ற=இங்கே (கர்மாதிகாரிகளானபுருஷராத்) செய்ப்படுவனவான—நல்வினைத் திறங்கள் யாவையும் = புண்ணிய வினைகளின் விதங்களினத்தையும் — இயற்றல் இன்றி விட்டு இருத் தலே அருத்தமா=(பந்தவேதுவாவதால் அந்தக்கரண சுத்தியில்லாத கர்மாதிகாரிகளாகிய புருஷரும்) அதுஷ்டியாமற் பரித்தியாகஞ் செய் திருத்தலே(சந்நியாச, தியாகசப்தங்களின்)பொருளாக—சாங்கியத்தை ஓதிடும் — சாங்கியசாஸ்திரத்தைப்படிக்கும்--தவத்துளோர் உணாய்பர் =தவத்தினையுடைய விவேகிகள் கூறுவர்.—எ-று.

ஆங்கு, ஆல்-அசைநிலைகள். 'நல்வினைத்திறங்கள்'—நித்தியம், நை மித்திகம், காமியம், பிராயச்சித்தமுதலியவை.

(ச)

[இனிப் பூர்வமீமாஞ்சகருடையபட்சங் கூறுகின்றார்.]

ஞானகார ணங்களாத லாலியாக நற்றவந்
தானமோ டிகத்தலைத் தகாமைகூறு வாருள
ரானகார ணத்தினு லறிந்தடங்கி னுர்க்கலா
லீனமாகு மேனையோர்க் கிவற்றைவிட் டிருத்தலே.

(இ-ள்.) ஞானகாரணங்கள் ஆதலால்=(அந்தக்கரண சுத்தியாயி லாகவிவிதிஷ்டக்கும்,) ஞானத்திற்குங் காரணங்களாமாதலால்—யாகம் நல் தவம் தானமோடு இகத்தலை = எங்கும், தவம், தானரூபங்களான கர்மங்களின் பரித்தியாகத்தை — தகாமை கூறுவார் உளர் = தகாத தென்கூறுவாருமுளர்.—[இரண்டாவதுபட்சமே எனதுரிச்சயமென ஸ்ரீ பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.] ஆன காரணத்தினால்=(பூர்வ மீமாஞ்சகர்) அங்ஙனங் கூறுமேதுவினால்,—அறிந்து அடங்கினுர்க்கு அலால்=அறியவேண்டுவதை யறிந்து கிருதகிருத்தியராயினுர்க்குக் கூடுமல்லாமல்—ஏனையோர்க்கு =மற்றையருக்கு — இவற்றை விட்டு இருத்தல் ஈனம் ஆகும்=எங்கும், தவம், தானங்களைப் பரித்தியாகஞ் செய்திருத்தல் கூடாது.—எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசை.

(இ)

[மேலும் தமது மதத்தையே ஸ்ரீ பகவான் வற்புறுத்துகின்றார்.]

[வேறு.]

தியாக மூன்று வகைப்படுஞ் செய்ப்பக்கே
ளியாக முந்தவந் தானமு மென்றிவை
மயா லறுக்கு மனத்தினை யாதலா
லயா வுணாக்கில் விடுகை யடாததால்.

(இ-ள்.) தியாகம் மூன்று வகைப்படும்—தியாகமானது மூலீசு மாகச் சொல்லப்படும்;—செப்பக் கேள்=(அந்தத் தியாகவிஷயமான) மூவகையை இனி அ-வது, கூ-வது செய்யுட்களிலருளிச்செய்ய நீகேட்பாய்.—யாகமும் தவம் தானமும் என்ற இவை=எக்கும், தவம், தானம் என்று சொல்லப்படுகின்றவியை—மனத்தினை மயால் அறுக்கும்=(பயனைவிழைதலில்லாத புருஷரின்) அத்தக்கரணத்தைப் பாவனாச் செய்யாநிற்கும்;—ஆதலால் = அக்காரணத்தினால், —அய்யா=அருச் சுரு—உணாக்கில்=சொல்லில்,—விடுகை அடாதது=(கர்மங்களைப்) பரித்தியாகஞ்செய்தல் கூடாது.—எ-று. ஆல்-அசைநிலை.

மயல் எ-து, தொடைநோக்கி, 'மயால்' என நீட்டல் விகாரம் பெற்றது. யியா எ-து, போலியாய் இடைருறைத்து, 'அயா' எனவும் நின்றது. 'தியாக மூன்றுவகைப்படும்' எ-து, தாமஸ, ராஜஸ, சாத்தா விகபேதத்தால் என்க. (சு)

[பிரதிக்கஞ்செய்த விஷயத்தை உபசம்மரிக்கின்றார்.]

என்ன செய்வ தெனிலில் வினைகளாற்
பின்னை யெய்தும் பெரும்பய னாவது
தன்னை விட்டுச் செயத்தரு மென்பது
முன்னை யோர்க்கு மெனக்கு முடிவோ.

(இ-ள்.) என்ன செய்வது எனில்=பின்னை எத்தன்மையாகஅவ் வெக்ஞாதிகளை அதிகாரிகள் செய்யவேண்டுமென்று நீ கேட்கில்,—இவ்வினைகளால் = இவ்வெக்ஞாதி கர்மங்களால்—பின்னை எய்தும்=மறுமைக்கண்ணே பொருந்தாநிற்கும்—பெரும் பயனாவது தன்னை விட்டு = சுவர்க்காதிபலன்களையும், (கர்த்திருத்துவாபிமானத்தையும்) பரித்தியாகஞ்செய்து—செயத்தரும் என்பது=(அவ்வெக்ஞாதிகர்மங் கள்) செய்ய யோக்கியமாமென்பது — முன்னையோர்க்கும் எனக்கும் முடிவு = பூர்வாசாரியர்க்கும், பரமேசுரானு எனக்கும் அபிமத்சித் தாந்தமாம்.—எ-று. அஹோ-அசைநிலை. (எ)

[இவ்வத்தியாயத்தின் ஸந்தாஞ் செய்யுளிற் பூர்வமருளிச்செய்த தமது பட்சத்தை இதுபரியந்தம் நாட்டி இனி நான்காஞ் செய்யுளிற் பூர்வமருளிச்செய்த பாபட்சத்தை நிஷேதஞ் செய்தற்கு ஸ்ரீ பகவான் ஆரம்பிக்கின்றார்.]

நித்த மாய வினையி னெறியினை
மத்தர் போல வொருவன் மயக்கினான்

பித்த னாய்விடு கின்றவப் பெற்றியைச்
சித்த தாமதத் தியாகமென் கின்றதே.

(இ - ள்.) நித்தம் ஆய வினையின் நெறியினை=நித்தியமாகிய கர்மத்தினெறியை—மத்தர்போல = உன்மத்தனாப்போல—ஒருவன் மயக்கினால்=ஒர் புருஷனானவன் அஞ்ஞானத்தினால்—பித்தன் ஆய் விடுகின்ற அப்பெற்றியை= * பிராந்திஞானமுடையவனாய் பரித்தி யாகஞ்செய்கின்ற வத்தன்மையை—சித்த = கீர்த்தியையுடைய அருச் சுரு—தாமதத்தியாகம் என்கின்றது = தாமஸத்தியாகமென்று சாஸ் திரங் கூறுகிறது.—எ-று.

இப்படிப்பட்ட விபரீதஞானமானது சாங்கியநூலோர்க்குளதாம்; அவர்களதப்பிராயம்; நித்தியகர்மமும் இம்சாருபமான தோஷமுடை மையின் துஷ்டமே: சர்வபூதங்களின் இம்சையைச் சுருதி நிஷேதித் திருத்தலால், எக்ஞஸ்தலத்தில் பசுவின் இம்சையும் நிஷித்தமே: அந் தக்கரணத்தின் சுத்தியோ இம்சையைப் பிரதானமாகவுடைய நித்திய கர்மத்தாலல்லாமற் காயத்திரிமுதலிய மந்திரஜபங்களாலேயே உள தாதல்கூடும்: மகாபாரதத்தும், மதுஸ்மிருதியிலும் இவ்வாறே கூறியிருக்கின்றதென்பது; இஃதத்தியந்தம் விருத்தமாம்; என்னை? சர்வ பூதங்களையும் இம்சியாதேயென்னுஞ் சுருதி எக்கும், யுத்தமுதலியவையல்லாத ஸ்தலங்களில் சீவர்களின் இம்சையை நிஷேதித்தது. பாரத வசனமும், மதுவின் வசனமுமோ கேவலம் ஜபஎக்ஞத்தின் ஸ்துதி பரமாம். யாதொருவசனத்திற்கும் எக்ஞசம்பந்தியான இம்சை அதர்ம ரூபமென்னும் பொருளிற் றற்பரியமில்லை; பின்னையோ, கேவலம் ஜபத்தின் ஸ்துதியிலேயே தாற்பரியமாம்; ஆதலின், சாங்கியர்க்கு வேத விகிதமான அக்கினிஹோத்திரமுதலிய நித்தியகர்மங்களில் நிஷித்த மென்பதுமுதலிய ஞானமானது விபரீதரூபமானமோகமே; இப்படிப் பட்டமோகவசத்தால் நித்தியகர்மங்களைப் பரித்தியாகஞ்செய்வது தாம ஸத்தியாகமென்று சொல்லப்படும். மோகம் தமரூபமேயாகலின் என்க.

[இவ்வாறு தாமஸத்தியாகத்தை யருளிச்செய்து இனி ஸ்ரீ பக வான் இராஜஸத்தியாக மருளிச்செய்கின்றார்.]

* பிராந்திஞானம் = வேதவிகிதமான நித்தியகர்மத்தில் நிஷித்த மென்னும் ஞானமும், அநர்த்தத்திற் கேதுவல்லாததில் அநர்த்தவேது வென்னும் ஞானமும், தர்மத்தில் அதர்மத்துவஞானமும், அதுஷ்டா னஞ்செய்தற்பாலதன்கண் அதுஷ்டாநஞ் செய்தற்பாலதன்றென்னும் ஞானமும் ஆம்.

மெய் வருத்தமுன் டென்று விடுவதிங்
கைய மின்றி யிராசதத் தியாகமாங்
கை வரும்பல மாசைகை மாறவே
செய்வ செய்வது சத்துவத் தியாகமே.

(இ - ள்.) மெய் வருத்தம் உண்டு என்று விடுவது = (ரித்தியகர் மங்களைச் செய்வதாற்) சரீரவருத்தம் உளதாமென்று அவற்றைப் பரித் தியாகஞ் செய்வது—இங்கு ஐயம் இன்றி இராசதத் தியாகம் ஆம் = இங்கே சந்தேகமில்லாமல் ராஜஸத்தியாகமென்று சொல்லப்படும்; (இப்படிப்பட்ட ராஜஸத்தியாகத்தாற் புருஷனாவன் இனிக் கூறப் படுஞ்சாத்துவிகத்தியாகத்தின் ஞானநிஷ்டாரூபமானபயனெழற்போது மடையான் என்பதெஞ்சிறிந்தது.)—[இப்போது சாத்துவிகத்தியாகத்தின் சொரூபமருளிச்செய்கின்றார்.] கைவரும் பலம் ஆசை கைமாறவே = (மறுமைக்கண்ணே) சித்தியாநிற்குஞ்சுவர்க்கமுதலிய பயனும், (கர்த்திருத்துவாபினிவேசரூபமான) சங்கமும் ஒழியும்படி பரித்தியாகஞ்செய்து—செய்வ செய்வது = செய்தற்பாலனவாகிய ரித்தியகர்மங்களைச் செய்யாநிற்பது — சத்துவத்தியாகம் = சாத்துவிகத்தியாகம் (என்று பெரியோர்கள் அபிமதமாம்.)—எ-று. (க)

[இவ்வாறான சாத்துவிகத்தியாகத்தில் மிகவும் நிஷ்டையுடைய புருஷனது இலக்கண மருளிச்செய்கின்றார்.]

யாதின் மாட்டினு மையமொன் றின்றியே

தீதின் ஞானியுந் தியாகியு டானவன்

கோதி லின்பமுந் துன்பமுங் கூர்வினை

மீது வேண்டல்வேண் டாமையும் வீடுமால்.

(இ - ள்.) யாதின் மாட்டினும் = (வேதத்திற்கொன்ன விதி நிஷேதங்களுள்ளே) யாதொன்றனிடத்தும்—ஐயம் ஒன்று இன்றியே = சந்தேகஞ் சிறிதுமில்லாமலே—தீது இல் ஞானியும் தியாகியும் ஆனவன் = (குற்றமற்ற தத்துவஞானியும், சாத்துவிகத்தியாகியுமான புருஷன்—கோது இல் = குற்றமில்லாத — இன்பமும் = சுகமும், — துன்பமும் = துக்கமும், —கூர் வினாமீது = மிகுந்த (சோபனசோபன) கர்மங்களில்—வேண்டல் வேண்டாமையும் வீடும் = (முறையே) பிரியமும், அப்பிரியமும் விட்டிருப்பன்.—எ-று. ஆல்-அசைநிலை.

அந்தக்கரணசத்திவாயிலாக ஆன்மசாட்சாத்காரத்திற் கேதுவாவதால் ரித்தியகர்மத்தைச் சோபனகர்மம் எ-ம், அஞ்ஞானிக்குப் பந்தத்

திற்கேதுவாவதாற் காமியகர்மத்தையும், நிஷித்தகர்மத்தையும் அசோபனகர்மம் என்றுகூறுவர்; அல்லது, 'கோதிலின்பமுந் துன்பமுகூர்வினை' எ-து, உஷ்ணகால, சீதகாலத்திற்கெய்யும் பிராதக்கால, மத்தியானகால ஸ்நானாதிகர்மங்களை எனினுமமையும். (க௦)

[கர்மப்பிரவிர்த்திக்கேதுவான இராகத்துவேஷாதிகளில்லாமை யினால் ஞானிக்குச்சர்வகர்மங்களின்பரித்தியாகங்கூடும்; அஞ்ஞானிக்குச் சர்வகர்மங்களின்பரித்தியாகங்கூடாதென்பதில் ஸ்ரீ பகவான் ஏதுவையருளிச்செய்கின்றார்.]

யாக்கை யோடு மிசையி லிருவினை

நீக்க லாவன வல்ல நிலத்திடை

வீக்க மாய வினைப்பயன் வீடினார்

போக்க லாவினை யாவையும் போக்கினார்.

(இ - ள்.) நிலத்திடை = இப்பூமியின்கண்ணே (ஒருவர்)—யாக்கை யோடும் இசையில் = தேகத்தோடுங் கூடியிருப்பாராயின்,—இருவினை நீக்கலாவன அல்ல = (புண்ணியபாவமென்னும்) இருவினைகளும் (அவரால் நிச்சேஷமாகப்) பரித்தியாகஞ் செய்யப்படுவனவல்ல;—(இக்காரணத்தினால்) வீக்கம் ஆய வினைப்பயன் வீடினார் = பந்தத்திற்கேதுவாகிய கர்மத்தின்பலனைத் தியாகம்பண்ணின அஞ்ஞானிகளும்—போக்கலா வினை யாவையும் போக்கினார் = தியாகஞ்செய்யக்கூடாத கர்மங்களனைத்தையுந் தியாகஞ்செய்தவர் (என்றே சொல்லப்படுவர்.)—எ-று.

'யாக்கை யோடு மிசையி லிருவினை, நீக்க லாவன வல்ல' என்று இங்கே கூறினதுபோலவே, ௩-ம் அத்தியாயத்தில் ௪-ம் செய்யுளில், "ஒருவருமொருபொழு தினுமோர்காலமு, மிருவகை வினைசெயாதவர்களில்லை" என்று கூறியிருப்பதுகாண்க. கர்மகர்த்தாவாய், அஞ்ஞானியாகிய புருஷனைத் தியாகியென்று சொன்னது தியாகசப்தத்தின் கௌணீவிருத்தியினால் எ-ம், தேகாபிமானரகிதனான பரமார்த்ததரிசியைத் தியாகியென்று சொல்லுவது தியாகசப்தத்தின் முக்கிய விருத்தியால் எனவுங்கொள்க. (க௧)

[கௌணசந்நியாசி, முக்கியசந்நியாசி இருவர்க்குங் கர்மபலத்தியாகத்தன்மையானது சமமாகவே இருக்க கௌணத்தன்மை, முக்கியத்தன்மை வேறே என்ன பலவிசேஷத்தால் அவரிடத்துண்டென்னும் அருச்சுனன் சங்கைக்கு அவ்விருவரிடத்துமுளவாகும் பலவிசேஷத்தை ஸ்ரீ பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

இன்னுதனவு மினியனவு மிரண்டுங்குடி யிசைந்தவுமாய்
முன்னுநின்ற வினைமூன்று மவற்றால்வந்த முடிபொருளும்
பொன்னுனதுவும்பணியும்போலிருக்குமிந்தப் பொய்மெய்யை
யுன்னுதவர்க்கேயுள்ள திவையுணர்ந்தோர்க்குளவாயுதிபாவால்.

(இ - ள்.) இன்னுதனவும் = பாவமும், — இனியனவும் = புண்ணியமும், — இரண்டுங்குடி இசைந்தவும் ஆய் = மிரமுமாய் — முன்னுநின்ற வினை மூன்றும் = கருதாநின்ற மூலிதகர்மங்களும், — அவற்றால் வந்த = அக்கர்மங்களாலுளவாகின்ற — முடி பொருளும் = முடிந்த பயனாகிய அறிவுட்டம், இஷ்டம், மிசிரங்களான சரீரப்பிராப்திகளும் — பொன்னுனதுவும் பணியும் போல் இருக்கும் = பொன்னும், பூஷணமும்போல (ககாரியகாரணரூபங்களாக) இருக்கும்; — இந்தப் பொய் = இம்மூவகைக் கர்மங்களின்பயனான அறிவுட்டம், இஷ்டம், மிசிரமென்னும் இந்திரஜாலம்போன்ற சரீரப்பிராப்திகளானவை — மெய்யை உன்னுதவர்க்கே உள்ளது = ஆன்மாவைச் சாட்சாத்தகாரமாக வறியாத கௌணசந்நியாசிகட்கே (* காரணந்நியாமையின் மாணத்தின் பின்னர்) உள்ளனவாம். — உணர்ந்தோர்க்கு = (ஆன்மாவைச் சாட்சாத்தகாரமாக) அறிந்த முக்கிய சந்நியாசிகட்கு — இவை உளவாய் உதியாவால் = (காரணந்நிதூப்போனமையின்) அறிவுட்டா திருபச் சரீரப்பிராப்திகள் மீண்டுள்ளனவாய்த் தோற்றுவாம். — எ-று. ஆல்-அசை.

அறிவுட்டபயன் எ-து, நரகம், திரியக்காதிசரீரப்பிராப்தி. இஷ்டபயன் எ-து, தேவாதிசரீரப்பிராப்தி. மிசிரபயன் எ-து, மதுடசரீரப்பிராப்தி. அறிவுட்டம், இஷ்டம், மிசிரங்களானசரீரங்கள் அவித்தையினுற்பண்ணப்பட்டு இந்திரஜாலம்போலப் பிரதிதிமாத்திரத்திருப்பன ஆகலால், 'பொய்' எ-ம், அவை அவித்தையினுலுண்டாய் அவித்தையாசிரிதமாயிருத்தலானும், ஆன்மாசிரிதமாய் வாஸ்தவமாக இல்லாமையினுலும், 'மெய்யை, யுன்னுதவர்க்கே யுள்ளதிவை யுணர்ந்தோர்க்குளவாயுதியாவால்' என்றுங் கூறினார். (கஉ)

[அஞ்ஞானிக்குக் கர்மத்தியாகங் கூடாதென்பதில் ஏது என்னை யோவென்னும் அருச்சுனன் சங்கைக்கு கர்மத்திற் கேதுக்களாகிய அறிவுட்டான் முதலிய நின்றன்கணுள்ள தாதான்மியாபிமானமே ஏதுவாமென்னும் பொருளை ஸ்ரீ பகவான் அருளிச்செய்யத் தொடங்கிக் கர்மங்களினேதுக்களான அறிவுட்டானுதிகளை முன்னரருளிச்செய்கின்றார்.]

* காரணம் = அவித்தை, காம, கர்மங்கள்.

[வேறு.]

ஒங்கிய வுலகினி லுயர்ந்த நன்மையுந்
தீங்கின வாம்வினை யாவுஞ் செய்தற்குச்
சாங்கிய நூலிலே யுரைத்த சாதன
மீங்கிவை யைந்தையு மெடுத்துக் கூறுவாம்.

(இ - ள்.) ஒங்கிய உலகினில் = (தேவருமனிதராய்வர விரும்பும் படியான) உயர்ச்சிபொருந்திய இவ்வுலகின்கண்ணே — உயர்ந்த நன்மையும் = மேன்மையான புண்ணியமும், — தீங்கின ஆம் வினை யாவும் = தீமையான பாவமுமாகிய அனைத்தும் — செய்தற்கு = செய்வதற்கு — சாங்கிய நூலிலே = (சர்வகர்மங்களின் சமாப்தியுடைய) வேதாந்தசாஸ்திரத்திலே — உரைத்த சாதனம் இவை யிந்தையும் = கூறிய சாதனங்களாகிய இவ்வைந்தையுமும் — ஈங்கு எடுத்துக் கூறுவாம் = இங்கே நீ அறியும்படி இனி எடுத்துக்கூறுவாம். — எ-று.

அத்துவிதீயமான ஆன்மப்பிரதிபாதனத்திலேயே தாற்பரியமுடைய வேதாந்தசாஸ்திரத்தில் உலகப்பிரதித்தமான கர்மத்தின் ஐந்து காரணங்களைப் பிரதிபாதிப்பது அசங்கமான ஆன்மாவின்விடத்திற்கர்ம சம்பந்தமின்மையைப் பிரதிபாதித்தற்பொருட்டு அதுவாதஞ்செய்ததென்றறிக. (கஉ)

[அந்த ஐந்துகாரணங்கள் எவையென்னும் அருச்சுனன் சங்கைக்கு அவற்றின் சொருபங்களை அருளிச்செய்கின்றார்.]

இருப்பிட மாமுடம் பிபற்று மாருயிர்
கருத்தினை முதலிய கரணங் காற்றினால்
விருப்பொடு வருந்தொழி லிவற்றின் மேலரு
ளருத்தமார் தெய்வமொன் றுக வைந்தோ.

(இ - ள்.) இருப்பிடம் ஆம் உடம்பு = அறிவுட்டானமாகிய தூலசரீரமும், — இயற்றும் ஆர் உயிர் = (கர்மங்களைச்) செய்யாரிற்கும் அகங்காரரூபமான கர்த்தாவும், — கருத்தினை முதலிய கரணம் = மனமுதலிய நானாப்பிரகாரமான கரணங்களும், — காற்றினால் விருப்பொடுவரும் தொழில் = பிராணதிவாயுக்களால் விருப்பத்தோடு வேறுவேறாக் வஞ்சேஷ்டைகளும், — இவற்றின்மேல் அருள் = இவைகளிடத்து (அததற்குத்தக்கபடி கிரமமாக) அதுக்கிரகம் பண்ணுகின்ற — அருத்தம் ஆம் தெய்வம் ஒன்று = பொருள்களாகிய தெய்வங்களின் வகையொன்றும் — ஆக ஐந்து = ஆக இவ்வைந்துங் (கர்மங்களின் காரணங்களாம்,) — எ-று. அஹோ-அசைநிலை.

இச்சை, துவேஷம், சுகம், துக்கம், ஞானமுதலிய தர்மங்களின் அபிவிருத்திக்காகியமான தூலசரீரத்திற்கு அதிஷ்டானமென்று பெயர். நான் கர்த்தாவென்னும் அபிமானமுடைய ஞானசக்திப்பிரதானமான அபஞ்சிகிருதபஞ்சமகாபூதங்களின் காரியரூபமான அகங்காரத்திற்குக் கர்த்தாவென்றுபெயர். அபஞ்சிகிருதபஞ்சமகாபூதங்களினின்றும் உற்பந்தமாய்ச் சப்தாதிவிஷயங்களின் உபலப்திக்குச் சாதனரூபமான சுசோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களைந்தும், வாக்காதி கர்மேந்திரியங்களைந்தும், மனம், புத்தி இரண்டும் ஆகப் பன்னிரண்டிற்குங் கரணமென்றுபெயர். கிரியாரூபமான பிராணதிகட்குச் சேஷ்டையென்றுபெயர். பிராணதிகரணமான சேஷ்டைகள் எப்படி உள்ளனவென்றால், ஸ்தானபேதத்தாலும், கிரியாபேதத்தாலும் வேறுவேறாயுள்ளன. பூர்வஞ்சொன்ன சரீரரூப அதிஷ்டானமும், அகங்காரரூபமான கர்த்தாவும், பன்னிரண்டு பிரகாரமான கரணங்களும், பிராணதிகரணமான சேஷ்டைகளும் ஆகிய இவைகளிடத்ததுக்கிரகம்பண்ணிற்குத் தேவதைகள் எவையென்னில்? சரீரரூபமான அதிஷ்டானத்திற்குப் பிருதுவியே தேவதை. கர்த்தாரூபமான அகங்காரத்திற்கு உருத்திரன் தேவதையென்று புராணதிகளிற்பிரசித்தம். இந்தப்பிரகாரம், சுசோத்திரமுதலிய கரணங்கட்கு அதிஷ்டானதேவதைகளும் பிரசித்தமே; அவற்றில், சுசோத்திரம், துவக்கு, சட்சு, ரசனம், கிராணம் என்னும் ஞானேந்திரியங்களைந்திற்கும் முறையே திக்கு, வாயு, சூரியன், வருணன், அசுவரி என்னும் இவர்கள் தேவதைகள். வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம் என்னுங் கன்மேந்திரியங்களைந்திற்கும் முறையே அக்கினி, இந்திரன், உபேந்திரன், மித்திரன், பிரஜாபதி என்னும் இவர்கள் தேவதைகள். மனம், புத்தி இரண்டிற்கும் முறையே சந்திரன், பிருகஸ்பதி என்னும் இவர்கள் தேவதைகள். பிராணன், அபானன், வியாணன், உதானன், சமானன் என்னுஞ் சேஷ்டாரூபமான பஞ்சப்பிராணன்கட்கும் முறையே சத்தியோஜாதன், வாமதேவன், அகோரன், தம்பருஷன், ஈசானன் என்னும் இவர்கள் தேவதைகள்; இவை புராணதிகளிற்பிரசித்தமே. (கச)

[முற்செய்யுளில் அதிஷ்டானமுதலிய ஐந்துகாரணங்கள் அருளிச் செய்யப்பட்டன. இனி இச்செய்யுளில் ஸ்ரீ பகவான் அவ்வைந்தனிடத்தே சர்வகர்மங்களின் காரணத்தன்மையை அருளிச்செய்கின்றார்.]

வாக்கினு லாதன்மெய் மனத்தி னாதம்
யாக்கையா லாதலிவ் வுலகில் யாவரும்

வீக்குவார் சிலையினாய் வினை யிரண்டிலொன்
ருக்குநா ளிங்கிவை யைந்தும் வேண்டுமால்.

(இ-ள்.) வீக்கு வார் சிலையினாய் = (சத்துருக்களின் வலியை) அழிக்கும் நீண்டவில்லையுடைய அருச்சு—வாக்கினுலாதல் = வாக்கினுலாவது, —மெய் மனத்தினுதல் = மெய்ம்மையான மனத்தினுலாவது, —தம் யாக்கையாலாதல் = தமது சரீரத்தினுலாவது—இவ்வுலகியாவரும் = இவ்வுலகின்கண்ணே மதுடர்யாவரும்—வினை இரண்டில் ஒன்று ஆக்கும் நாள் = (புண்ணியபாவமென்னும்) இரண்டு வினைகளில் ஒன்றை ஆரம்பிக்குங்காலையில்—இங்கு இவை ஐந்தும் வேண்டும் = இவ்விடத்து முன் சொல்லிய அதிஷ்டானமுதலிய ஐந்துகாரணங்களும் வேண்டும். —எ-று. ஆல்-அசைநிலை. (கடு)

[அதிஷ்டானமுதலிய ஐந்தனிரூபணத்தின் பலத்தை இப்போது ஸ்ரீ பகவான் ஆன்மாவைக் கர்த்தாவாக எண்ணிற்குமுடனா நிந்திப்பதுவாயிலாக வருளிச்செய்கின்றார்.]

இவ்வகை யேவரும் வினை யிரண்டையு
மெய்வகை யாகயா னன்றி வேறிலை
செய்வகை யானெனச் சிந்தை மேயினு
னய்வகை யுணர்கிலா னுணர்வு மாய்ந்துளான்.

(இ-ள்.) இவ்வகையே வரும் = முன்னே சொல்லியபடியே (அதிஷ்டானமுதலிய ஐந்துகாரணங்களால்) உண்டாகாநின்ற—வினை இரண்டையும் = புண்ணியபாவங்களிரண்டினையும் — செய்வகையான் = செய்யாநிற்குந்தன்மையுடையவன்—மெய் வகை ஆக = உண்மையாக—யான் அன்றி வேறு இலை என = யானேயல்லாமல் அந்நியமில்லையென்று—சிந்தை மேயினுன் = (அசங்கோதாசினமாத்திரமான ஆன்மாவைக் கர்த்தாவாக) அறியாநிற்பவனானவன் — உய்வகை உணர்கிலான் = தான் உய்யும்படிக்கு (உள்ளபடியே ஆன்மாவை) அறியான்; —(ஏனெனில்) உணர்வு மாய்ந்துளான் = (குருவினாலும், சாஸ்திரத்தினாலும் உளதாகாநிற்கும்) விவேகஞானமீன்மையன் (ஆதலின்.) —எ-று.

‘உணர்வு மாய்ந்துளான்’ எ-று, வாஸ்தவமாக ஆன்மாவை அறியாததற்கேது கூறினது.

ஜலத்திற் பிரதிபிம்பித்துச் சலமுதலியவற்றைப் பிரகாசிப்பிக்குஞ் சூரியன் அவைகட்கு வேறாக இருப்பினும் அச்சலத்தோடுகூட அச்சூரியனது தாதான்மியபாவகற்பனைசெய்து மூடபுருஷர் எப்படிச்

சலத்தின் சலனத்தாற் சூரியனைச் சலிப்பவனாகப் பார்க்கின்றனரோ அப்படி அதிஷ்டாநாதிகளோப் பிரகாசிப்பியாநிற்கும் அசங்காவ்விதீயமான ஆன்மாவிற்கும் அவ்வதிஷ்டாநாதிகளோடுகூடத் தாதானிய பாவத்தைக் கற்பனைசெய்து அதிஷ்டாநாதிகளின் கர்மங்களே அசங்கமான ஆன்மாவின் கண்ணே ஆரோபணஞ்செய்து யாவனெருவன் நானே கர்மங்களின் கர்த்தாவாகிறேனென்று சர்வத்திற்குஞ் சாட்சி ரூபமான ஆன்மாவையும், கிரியையின் ஆசிரயரூபமாகப் பார்க்கின்றனரோ அவன் ஜநநமரணங்கலையடைந்து அவிஷ்டம், இஷ்டம், மிசிரம் என்னுங் கர்மபலன்களையே அதுபவியாநிப்பனென்பது கருத்து. (கசு)

[“ஒங்கிய வுலகினில்” என்பதுமுதலிய நான்கு செய்யுட்களால் “இன்னுதனவுமினியனவு மிரண்டுங்கூடியிசைந்தவுமாய், முன்னுநின்ற வினைமூன்று மவற்றால்வந்தமுடிபொருளும், பொன்னுதவும்பணியும்போ லிருக்கு விர்தப்பொய்மெய்யை, யுன்னுதவர்க்கேயுள்ளது” என்னுஞ் செய்யுளின் முன்னுடருக்கு வியாக்கியானஞ்செய்து இப்போது, “இவையுணர்ந்தோர்க் குளவாயுதிபாவால்” என்னும் பின்னொருக்கு ஸ்ரீபகவான் இந்தொருசெய்யுளால் வியாக்கியானஞ்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

யாவனெருவன் தன்னுடம்பை யானென்றிருக்கு மிபல் பொழிந்தான், யாவனெருவன் தன்கரணம் யாதொன்றோடும் விழைதலிலா, னுவனவனில் வுலகத்தை யடையக்கொன்றானியினுமோர், பாவமில்லை யவன்கொன்ற பழியுமில்லை பார்மன்னு.

(இ-ள்.) யாவனெருவன் = எந்த வித்துவானுனபுருஷன்—தன் உடம்பை = தனதுதேகத்தை—யான் என்று இருக்கும் இயல்பு ஒழிந்தான் = நானென்றுகருதாநிற்கும் இலக்கணமான (கருத்திருத்துவா பினிவேசம்) நீங்கினனோ, யாவனெருவன் = எவனெருவன்—தன்கரணம் = தன்னுடைய அந்தக்கரணமானது — யாதொன்றோடும் = எவ்வகைப்பட்ட கர்மங்களோடும்—விழைதல் இலான் ஆவன் = சம்பந்தப்படுதலில்லாதவனானே — அவன் = அந்த வித்துவானுன புருஷன்—இவ்வுலகத்தை அடையக்கொன்றானியினும் = (லௌகிககிருஷ்டியால்) இவ்வுலகமுழுதுஞ் சம்மரித்தானானாலும்—ஓர் பாவம் இல்லை = (ஆன்மா அசங்கனென்னும் பரமார்த்தத்திருஷ்டியாற் சம்மரித்திலாதலால் அதனாலுளதாகும்) ஒரு பாவமுமில்லை, — அவன் கொன்ற பழியும் இல்லை = அவன் கொன்றதனாலுளதாகும் நீந்தையுமில்லை:—

பார்மன்னு = (இப்படிப்பட்ட ஞானத்தின் மகிமை) அருச்சுனாண்பாய்.—எ-று.

‘யாவனெருவன்’ எ-து, முற்செய்யுளிற்கூறிய தன்மதிபுருஷனினும் விலட்சணஞான பிரமான்மசாட்சாத்காரமுடைய புருஷனோ. ‘தன்னுடம்பை யானென்றிருக்கு மியல்பொழிந்தான்’ எ-து, பிரமான்மசாட்சாத்காரமுடைய புருஷனுக்கு நான் கர்த்தாவென்னும் விருத்தி ஒர்போதும் எழாமலிருப்பதை எப்படியும் விவகாரகாலத்தில் [வ] பாதிதாதுவிருத்தியாகக் கர்த்திருத்துவப்பிரதிதியுளதாம்; அப்படியானாலும் தத்துவசாட்சாத்காரமுடையவன் விசாரத்தால் தனதான்மாவின் கண்ணே அக்கர்த்திருத்துவத்தை அங்கீகரியான்; பின்னையோ, பூர்வஞ்சொன்ன அதிஷ்டானமுதலிய இந்தன்கண்ணேயே அக்கர்த்திருத்துவத்தை அங்கீகரிப்பன். அவ்விசாரமாவதெவ்வாறோவெனின்? சர்வான்மரூபமான என்னிடத்தே அவ்வதிஷ்டாநாதிகளோடும் மாயாகற்பிதங்கள்: கற்பித சம்பந்தத்தால் சொப்பிரகாச அசங்கசைத் தியான என்னுற்பிரகாசியாநின்ற அவ்வதிஷ்டாநாதிகளோடும் சர்வ கர்மங்களின் கர்த்தாவாம்: அசங்கனான நான் ஒர்போதும் அக்கர்மங்களின் கர்த்தாவன்று; பின்னையோ, ஆன்மதேவனான நான் அதிஷ்டாநாதி வீந்து கர்த்தாக்களுக்கும், அந்த வியாபாரங்களுக்கும் சாட்சி ரூபன், கிரியாசக்தியுடைய பிராணரூபவுபாதியினின்றும், ஞானசக்தியுடைய அந்தக்கரணரூபவுபாதியினின்றும் விடுபட்டவன், சுத்தன், சர்வகாரியகாரணசம்பந்தரகிதன், கூடஸ்தரித்தியன், சர்வதொய்தரகிதன், ஜநநமரணாதி சர்வவிகாரங்களுமின்மையன்; இவ்வாறான நமது சொரூபத்தைச் சுருதி, ஸ்மிருதிகளும் பிரதிபாதனஞ்செய்கின்றன; இதனால் அசங்கனான நான் கர்மங்களின் கர்த்தாவல்லன் எனல் ஆம்; இவ்வாறான விசாரத்தால் தத்துவசாட்சாத்காரமுடைய புருஷன் அசங்கமான ஆன்மாவைக்கர்த்தாவாகக்கருதுகிலன்; பின்னையோ, பூர்வஞ்சொன்ன அதிஷ்டாநாதிகள் இந்தையுமே சர்வகர்மங்களின் கர்த்தாவாகக் கருதுகின்றனன். இக்காரணத்தினாலேயே தத்துவசாட்சாத்காரமுடைய புருஷனது அந்தக்கரணமானது இந்தக்கர்மத்தை நான் செய்வேன், கர்மபலனைப்புஜிப்பேன் என்றிவ்வாறு கர்த்திருத்துவ, போக்திருத்துவவாசனரூபநிமித்தத்தாற் சநியாநின்ற அநுசந்தான ரூபமான பற்றற்றிருத்தலின், ‘யாவனெருவன் தன்கரணம் யாதொன்றோடும் விழைதலிலானவன்’ என்றார். கர்த்திருத்துவ, போக்திருத்துவாநுசந்தானரூபமான பற்றினால் புண்ணியகர்மத்திற் சந்தோஷமும், பாவகர்மத்திற் பச்சாதாபமும் உளவாம். ஆன்மாவானது அகர்

சலத்தின் சலனத்தாற் சூரியனைச் சலிப்பவனாகப் பார்க்கின்றனரோ அப்படி அதிஷ்டாநாதிகளைப் பிரகாசிப்பியாநிற்கும் அசங்காத்வீதியமான ஆன்மாவிற்கும் அவ்வதிஷ்டாநாதிகளோடுகூடத் தாதான்மியபாவத்தைக் கற்பனைசெய்து அதிஷ்டாநாதிகளின் கர்மங்களை அசங்கமாகிய ஆன்மாவின் கண்ணே ஆரோபணஞ்செய்து யாவனெருவன் நானே கர்மங்களின் கர்த்தாவாகிறெனென்று சர்வத்திற்குஞ் சாட்சி ரூபமான ஆன்மாவையும், கிரியையின் ஆசிரயரூபமாகப் பார்க்கின்றனரே அவன் ஜநநமரணங்கலையடைந்து அரிஷ்டம், இஷ்டம், மிசிரம் என்னுங் கர்மபலன்களையே அதுபவியாநிற்பனென்பது கருத்து. (கசு)

[“ஒங்கிய வுலகினில்” என்பதுமுதலிய நான்கு செய்யுட்களால் “இன்னுதனவுமினியனவு மிரண்டுங்கூடியிசைந்தவுமாய், முன்னுநின்ற வினாமுன்று மவற்றால்வந்தமுடிபொருளும், பொன்னுதவும்பணியுற்போ லிருக்கு மித்தப்பொய்மெய்யை, யுன்னுதவர்க்கேயுள்ளது” என்னுஞ் செய்யுளின் முன்னொடருக்கு வியாக்கியானஞ்செய்து இப்போது, “இவையுணர்ந்தோர்க் குளவாயுதிபாவால்” என்னும் பின்னொடருக்கு ஸூபகவான் இத்தொருசெய்யுளால் வியாக்கியானஞ்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

யாவனெருவன் மன்னுடம்பை யானென்றிருக்கு மிபல் பொழிந்தான், யாவனெருவன் மன்கரணம் யாதொன்றோடும் விழைகலிலா, னவனவலில் வுலகத்தை யடையக்கொன்றா னாயினுமோர், பாவமில்லை யவன்கொன்ற பழியுமில்லை பார் மன்னு.

(இ-ள்.) யாவனெருவன் = எந்த வித்துவானுனபுருஷன்—தன் உடம்பை = தனதுதேகத்தை—யான் என்று இருக்கும் இயல்பு ஒழிந்தான் = நானென்றுகருதாநிற்கும் இலக்கணமான (கருத்திருத்துவா பினிவேசம்) நீங்கினுனோ, யாவனெருவன் = எவனெருவன்—தன் கரணம் = தன்னுடைய அந்தக்கரணமானது — யாதொன்றோடும் = எவ்வகைப்பட்ட கர்மங்களோடும்—விழைதல் இலான் ஆவன் = சம்பந்தப்படுதலில்லாதவனாவனோ — அவன் = அந்த வித்துவானுன புருஷன்—இவ்வுலகத்தை அடையக்கொன்றானாயினும் = (வெளகுகதிருஷ்டியால்) இவ்வுலகமுழுதுஞ் சம்மரித்தானாலும்—ஓர் பாவம் இல்லை = (ஆன்மா அசங்கனென்னும் பரமார்த்ததிருஷ்டியாற் சம்மரித்திலாதலால் அதனுலுளதாகும்) ஒரு பாவமுமில்லை, அவன் கொன்ற பழியும் இல்லை = அவன் கொன்றதனுலுளதாகும் நிந்தையுமில்லை:—

பார் மன்னு = (இப்படிப்பட்ட ஞானத்தின் மகிமையை) அருச்சுனா காண்பாய்.—எ-று.

‘யாவனெருவன்’ எ-து, முற்செய்யுளிற்கூறிய துன்மதிபுருஷனினும் விலட்சணஞான பிரமான்மசாட்சாத்காரமுடைய புருஷனை. ‘தன்னுடம்பை யானென்றிருக்கு மியல்பொழிந்தான்’ எ-து, பிரமான்ம சாட்சாத்காரமுடைய புருஷனுக்கு நான் கர்த்தாவென்னும் விருத்தி ஒர்போதும் எழாமலிருப்பதை. எப்படியும் விவகாரகாலத்தில் [வ] பாதிதாதுவிருத்தியாகக் கர்த்திருத்துவப்பிரதிதியுளதாம்; அப்படியானாலும் தத்துவசாட்சாத்காரமுடையவன் விசாரத்தால் தனதான்மாவின் கண்ணே அக்கர்த்திருத்துவத்தை அங்கீகரிப்பான்; பின்னையோ, பூர்வஞ்சொன்ன அதிஷ்டானமுதலிய ஸித்தன்கண்ணேயே அக்கர்த்திருத்துவத்தை அங்கீகரிப்பன். அவ்விசாரமாவதெவ்வாறோவெனின்? சர்வான்மரூபமான என்னிடத்தே அவ்வதிஷ்டாநாதிகளைந்நும் மாயாகற்பிதங்கள்: கற்பித சம்பந்தத்தால் சொப்பிரகாச அசங்கசைத் தியனான என்னுற்பிரகாசியாநின்ற அவ்வதிஷ்டாநாதிகளைந்நுமே சர்வ கர்மங்களின் கர்த்தாவாம்: அசங்கனான நான் ஒர்போதும் அக்கர்மங்களின் கர்த்தாவன்று; பின்னையோ, ஆன்மதேவனான நான் அதிஷ்டாநாதி ஸிந்து கர்த்தாக்களுக்கும், அந்த வியாபாரங்களுக்கும் சாட்சி ரூபன், கிரியாசக்தியுடைய பிரணரூபவுபாதியினின்றும், ஞானசக்தியுடைய அந்தக்கரணரூபவுபாதியினின்றும் விடுபட்டவன், சுத்தன், சர்வகாரியகாரணசம்பந்தரகிதன், கூடஸ்தரித்தியன், சர்வதொய்தரகிதன், ஜநநமரணதி சர்வவிகாரங்களுமின்மையன்; இவ்வாறான நமது சொரூபத்தைச் சுருதி, ஸ்மிருதிகளும் பிரதிபாதனஞ்செய்கின்றன; இதனால் அசங்கனான நான் கர்மங்களின் கர்த்தாவல்லன் எனல் ஆம்; இவ்வாறான விசாரத்தால் தத்துவசாட்சாத்காரமுடைய புருஷன் அசங்கமான ஆன்மாவைக்கர்த்தாவாகக்கருதுகிலன்; பின்னையோ, பூர்வஞ்சொன்ன அதிஷ்டாநாதிகள் ஸிந்தையுமே சர்வகர்மங்களின் கர்த்தாவாகக் கருதுகின்றனன். இக்காரணத்தினாலேயே தத்துவசாட்சாத்காரமுடைய புருஷனது அந்தக்கரணமானது இந்தக்கர்மத்தை நான் செய்வேன், கர்மபலனைப்புஜிப்பேன் என்றிவ்வாறு கர்த்திருத்துவ, போக்திருத்துவவாசனரூபரிமித்தத்தாற் சரியாநின்ற அநுசந்தான ரூபமான பற்றற்றிருத்தலின், ‘யாவனெருவன் மன்கரணம் யாதொன்றோடும் விழைதலிலானவன்’ என்றார். கர்த்திருத்துவ, போக்திருத்துவானுசந்தானரூபமான பற்றினால் புண்ணியகர்மத்திற் சந்தோஷமும், பாவகர்மத்திற் பச்சாத்தாபமும் உளவாம். ஆன்மாவானது அகந்

த்தா, அபோக்தா என்னுஞ் சாட்சாத்காரத்தால் கர்த்திருத்துவ, போக்திருத்துவமாகிய அபிமானம் நிவிர்த்தியானமையின் தத்துவத்தையறிந்த புருஷனுடைய புத்தியானது புண்ணியகர்மத்தாற் சந்தோஷத்தையும், பாவகர்மத்தாற் பரிதாபத்தையுமடையாதிருக்கிறது. எந்தத் தத்துவவித்திவித்தான புருஷனுக்கு அகம்பாவமில்லையோ? எந்தத் தத்துவவித்தினுடைய புத்தியானது பற்றுடையதாகவில்லையோ அவன் பூர்வஞ் சொன்ன துன்மதி புருஷரினும் விலட்சணன் எ-ம், சுமதி எ-ம், பரமார்த்ததரிசி என்றுஞ் சொல்லப்படுகிறான். ஆன்மாவைக் கேவலம் அகர்த்தாவாகவே பரர்க்கிறான்: ஓர்போதும் ஆன்மாலைக் கர்த்தாவாகக் கருதுகிலன்; இப்படிப்பட்ட தத்துவவித்தான புருஷன் கர்த்திருத்துவாதி அபிமானத்தினபாவத்தால் அநிஷ்டம், இஷ்டம், மிசிரம் என்னும் மூவகையான கர்மத்தின்பயனை ஓர்போதும்டையான். இவ்வளவான கீதாசாஸ்திரத்தின்பொருளை ஸ்ரீ பகவான் இச்செய்யுளின் முற்பாதியாலருளிச்செய்து பிற்பாதியால் தத்துவஞானத்தின் மகிமை தோன்றத் தத்துவவித்தைத் துதிசெய்தனர்; அதில், 'இவ்வுலகத்தை யடையக்கொன்றானுயினும்' என்று தத்துவவித்தினிடத்துக் கொலைக் கிரியையின் கர்த்திருத்துவமருளிச்செய்தது லௌகிகதிருஷ்டியினால். 'பாவமில்லை' என்று கர்த்திருத்துவம் நிஷேதஞ்செய்தது சாஸ்திரியமான பாரமார்த்ததிருஷ்டியினால்; ஆதலால், 'கொன்றானுயினும் பாவமில்லை' என்னும் வசனங்கள் தம்மில் விஜாதமாகா. இக்கீதாசாஸ்திரத்தினுதியில், "அறிவதுதான் கொல்லா தழி கொலையானது குறுகாது" என்னும் வசனங்களால் ஆன்மாவின் கண் கர்மத்தின் பற்றில்லாத தன்மையைப் பிரதிக்கொசெய்து, "ஊறுபடவொன்றினுளேபிறத்தல்பிறத்துளவாதல்" என்பனமுதலிய ஏதுருபவசனங்களால் அந்தப்பிரதிக்கொசெய்த பொருளை உறுதிப்படுத்தி, "நில்லாவுடற்கேநின்றேயு நித்தியமாகியது நாசமில்லாதது" என்பனமுதலிய வசனங்களால் வித்துவானுக்குச் சர்வகர்மங்களின் அதிகாரநிவிர்த்தியைத் தொகுத்தருளிச் செய்யப்பட்டது; அந்தச் சர்வகர்மங்களின் அதிகாரநிவிர்த்தியையே மத்தியில் அவ்வப்பிரசங்கங்களால் விஸ்தாரமாகப் பிரதிபாதனஞ்செய்யப்பட்டது. இங்கே இவ்வளவே கீதாசாஸ்திரத்தின் பொருளென்பதைக் காட்டுதற்பொருட்டு, 'பாவமில்லை யவன்கொன்ற பழியுமில்லை' என்னும் வசனங்களால் சர்வகர்மாதிகாரநிவிர்த்தியை உபசம்மாரஞ் செய்தனர் என்றறிக.

(கௌ)

[பூர்வம் அதிஷ்டாநாதிகள் கீர்த்திருமே சர்வகர்மங்களின் ஏதுத் துவமுண்டு எ-ம், ஆன்மாவுக்கு எவ்விதகர்மங்களின் சம்பந்தமுமில்லை]

எ-ம் அருளிச்செய்து இப்போது பூர்வமருளிச்செய்த பொருளையே அதற்கு விலட்சணரீதியாக வர்ணிக்கின்றார்.]

அறிவுமறியப் படும்பொருளு மறிவானொருவன் றுணர்மாய் நெறியில்வினைகள் விதிக்கின்ற விதியினிலைமை நிற்பதுதான் செறியுங்கருமஞ் செய்வா னுஞ் செய்தற்குரிய கரணமுமாய்க் குறியில்வினைகண் முடிவிறுப்ப தின்னுஞ்சிலயாங் கூறக்கேள்.

(இ-ள்.) அறிவும் = ஞானமும், — அறியப்படும் பொருளும் = ஞேயமும், — அறிவான் ஒருவன் தானும் ஆய் = பரிஞ்ஞாதாமாய் — நெறியில் = (இம்மூன்று) வழியில் — வினைகள் விதிக்கின்ற = கர்மங்களே. விதியாநின்ற — விதியின் நிலைமை நிற்பது = விதியினியல்பானது நிற்கின்றது. — செறியுங்கருமம் = (கர்த்தாவுக்குக்கிரியையினும்) பொருத்தம்படியான கர்மமும், — செய்வானும் = (கிரியைகளைச் செய்பாநிற்குங்) கர்த்தாவும், — செய்தற்கு உரிய கரணமும் ஆய் = செய்தற்குரியனவான கரணங்களுமாய் — குறியில் = (இம்மூவகைக்) குறியில் — வினைகள் முடிவு இருப்பது = கர்மங்கண் முடிந்திருக்கின்றன; — இன்னும் சில யாம் கூறக்கேள் = மேலும் (நீ குணன்மகமாக அறியத்தக்கவை) சிலவுள்; அவற்றையும் யாங்கூறக்கேட்பாய். — எ-று.

தான், இரண்டிடத்தும் அசைநிலைகள். ஞானம் = இஃதிஷ்டசாதனமென்னும்போதம். ஞேயம் = இஷ்டசாதனரூபமான கர்மம். பரிஞ்ஞாதா = ஞானத்திற்காசிரயம். ஞானமுதலிய மூன்றுமே கர்மப் பிரவிந்திக்கேதுவாமென்பார், 'நெறியில்வினைகள் விதிக்கின்ற விதியினிலைமை நிற்பது' என்றார்; இது செய்யுளின் முற்பாதியின்பொருள். இனிப் பிற்பாதியின்பொருள்; 'கரணம்' எ-து, சுரோத்திரமுதலிய புறக்கரணங்களையும், மனம், புத்திமுதலிய உட்கரணங்களையும்; இந்தக் கரணம், கர்மம், கர்த்தா என்னு மூன்று காரகங்களுள், சம்பிரதானம், அபாதானம், அதிகரணம் என்னு மூன்று காரகங்களையும் அடக்கி ஸ்ரீ பகவான் இங்கே கர்த்தா, கர்மம், கரணம் எனமூவகையாக வருளிச்செய்தனர்; இக்காரகங்கள் நான்காமத்தியாயத்தின் கஅ-ம் செய்யுளின் உரையிற்காண்க. சம்பூர்ண கர்மங்களையுந் தம்முளடக்கி இம்மூன்றும் சூசனை செய்வித்தலால், 'குறியில்' என்றார். கர்த்தா, கர்மம், கரணம் என மூவகையாகக்குவிர்த அறுவகைக்காரகங்களே சர்வகிரியைகளுக்கும் ஆசிரயமாய்: கூடஸ்தான்மா எந்தக்கிரியைகளுக்கும் ஆசிரயமில்லை என்க.

இச்செய்யுளின் றுற்பரியம், — எவை எவை கர்மங்களின் பிரேரகங்களாமோ? எவை எவை கர்மங்களின் ஆசிரயங்களாமோ அவை முழு

வதும் காரகரூபமும், திரிசுணன்மகமுமாம். ஆன்மதேவனோ காரகரகி
தனும், குணரகிதனுமாதலால் சர்வகர்மங்களின் சம்பந்தரகிகளும் என்
பது. (கௌ)

[கிரியாகாரகபலன்கண் முமுதுங் குணன் மகமாதலால் சத்துவ,
ரஜஸு, தமஸு என்னுங்குணபேதத்தால் மூவிதபேதமாகவருளிச்செ
ய்யவேண்டுமென்று இனி ஆரம்பிக்கின்றார்.]

ஆன்றவறிவுக் கருமமும் கருமங்களையாக் கடுவானு,
மூன்றவறையும் புத்தியொடு திருதியென்ன வுரைப்பனவுர்,
தோன்றவியு மின்பமுமுன் சொன்னகுணத்தில் றெடர்பா
லே, மூன்றுவகையா மொரோவொன்றிங் கவற்றின்றிறநான்
மொழியக்கேள்.

(இ-ள்.) ஆன்ற அறிவும்=மாட்சிமைபொருந்திய அந்தக்காண
விருத்திரூபஞானமும்,—கருமமும் = எக்ஞாதிருபகிரியையும்,—அக்
கருமங்களை ஆக்கிவொனும்=கர்த்தாவும்,—ஊன்ற உணரும் புத்தி
யொடு=அமுந்தவறியாநிற்கும் புத்தியும்,—திருதி என்ன உரைப்பன
வும்=திருதியுமென்று சொல்வனவும்,—தோன்ற வியையும் இன்ப
மும்=விளங்கவுண்டாகாநிற்குஞ் சுகமும்—முன்சொன்ன குணத்தின்
தொடர்பாலே=முன்னே கச-ம் அத்தியாயத்திற் சொன்ன சத்துவம்,
ரஜஸு, தமஸு என்னு முக்குணங்களின் சம்பந்தத்தாலே—ஒரோ
வொன்று = ஒவ்வொன்றும் — மூன்றுவகை ஆம் = மூவிதமாம்;—
இங்கு அவற்றின் திறம்=இங்கே அவைகளின்றன்மைகளை — நான்
மொழியக் கேள்=யான் அருளிச்செய்யக்கூட்பாய்.—எ-று.

திருதி=தேவியம். பூர்வம் கச-ம் அத்தியாயத்திலும், கௌ-ம் அத்
தியாயத்திலும் ஸ்ரீ பகவானால் சத்துவாதிசுணங்களையும், அக்குணங்
களாற் செய்யப்பட்ட சாத்துவிகாதிபேதங்களையும் கூறிப்போந்தமை
யின், மீண்டும் இங்கே அவைகளைக் கூறுவதால் கூறியதுகூறலென்
னுங் குற்றம் பொருந்துமாலோவெனின்? முன்னே கச-ம் அத்தியா
யத்தில், “பற்றுமாசின்மையாற் பளிங்கொப்பது” என்பதுமுதலிய
வசனங்களால் சத்துவாதிசுணங்களில் பந்தத்திற்கேதுத்தன்மையின்
பிரகாரம் நிரூபணஞ்செய்யப்பட்டது. குணத்தினுடைய சீவன்முக்
தத்தன்மையை நிரூபணஞ்செய்தற்பொருட்டு, கௌ - ம் அத்தியாயத்
தில், “சாத்துவிகர் தேவையே சரண்புகுவர்” என்பதுமுதலிய வச
னங்களால் சத்துவாதிசுணங்களாற் செய்யப்பட்ட மூவித சுபாவத்தை
நிரூபணஞ்செய்து அதிகாரியானேன் அசரூபமான ராஜஸு, தாமஸு

சுபாவங்களைப் பரித்தியாகஞ்செய்து சாத்துவிகாதி ஆகாராதிகளைச்
சேவித்துத் தெய்வரூபமான சாத்துவிகசுபாவத்தையே சம்பாதிக்க
வேண்டுமென்னும் பொருளை யருளிச்செய்யப்பட்டது. இவ்வத்தியா
யத்தில் சுபாவமாகக் குணத்தினால், அசங்கரூபுள்ள ஆன்மாவுக்குக் கிரி
யாகாரகபலம் என்னு மூன்றோடுகூடக் கிஞ்சின்மாதிரிமுஞ் சம்பந்த
மில்லையென்னும் பொருளைப் போதித்தற்பொருட்டுக் கிரியாகாரக
பலன்கட்குத் திரிசுணரூபத்தன்மையே உண்டு: வேறே யாதொரு
சொருபமும் அவைகட்கில்லை; எதனால் இக்கிரியாகாரகாதிகட்கு ஆன்
மாவின் சம்பந்தத்தன்மையுளதாம் என்னும் பொருளை அருளிச்செய்
தனர் ஆதலால் இங்கே கூறியதுகூறலென்னுங் குற்றம் பொருந்தா
தென்க. (கௌ)

[முன்னர்ப் பிரதிக்கை செய்தவற்றுள், ஞானத்தை மூவிதமாக
வருளிச்செய்யத்தொடங்கி இப்போது சாத்துவிகஞானத்தை யருளிச்
செய்கின்றார்.]

நன்றாய் ஞானத் திரளாகி நானாவிதமாய் விரிந்தெங்கும்
பொன்றாநின்ற பூதங்க டோறும்பொன்றப் பொருளாகி
யொன்றாய்நிற்ப தொன்மியைப் படியேயுணரு முணர்வதனை
யன்றமென்றார் சாத்துவிக ஞானமெனவே யமைப்பாரால்.

(இ-ள்.) நன்றாய் = ஆந்தமாய்,—ஞானத் திரள் ஆகி = ஞான
கனமாய்,—எங்கும்=எவ்விடத்தும்—நானாவிதம் ஆய் விரிந்து=அநே
கப்பிரகாரமாய் விரிந்து—பொன்றா நின்ற = அழிகின்ற—பூதங்கள்
தோறும் = பிரமாதி ஸ்தாவராரந்தமான பூதங்களனைத்திலும்—பொன்
ரூப் பொருள் ஆகி=கூடஸ்தநித்தியமாய்,—ஒன்று ஆய் நிற்பதொன்
றியை=ஏகரகமாய்நிற்கும் அத்துவிதீயமான பிரத்தியகான்மாவை—
அப்படியே=அங்ஙனமே — உணரும் உணர்வதனை = சாட்சாத்தகரிக்
கும் ஞானத்தை — அன்று ஆம் என்றார் = சாத்துவிகஞானமன்றெ
ன்று சொல்லார்;—(பின்னையோ,) சாத்துவிகஞானமெனவே அமைப்
பார்=சாத்துவிகஞானமென்றே விதிப்பர் பெரியோர்.—எ-று.

ஆல்-அசுநிலை. இந்த அத்துவிதான்மசாட்சாத்தகாரத்திற்கு வே
றான தொய்தஞானங்கண்முழுதும் ராஜஸு, தாமஸங்களாதலால் சம்
சாரத்திற்குக் காரணமாம் என்க. (உ௦)

[இராஜஸுஞானத்தின் சொரூபமும், தாமஸுஞானத்தின் சொரூப
மும் அருளிச்செய்கின்றார்.]

ஊனப்படுமில் வுடறேறு முள்ளபொருளை யுணராதே
யீனப்படக்காண் ஈன்றதிரா சதமாநூன மதுவன்றி [யோர்
நூனத்திரளாய் நின்றதையோ ருடம்பினிடையு நாட்டிடை
தானத்திடையு மடங்கக்காண் பதுதாமதமா நூனமே.

(இ-ள்.) ஊனப் படும் = ஒன்றற்கொன்று விலட்சணமாகக்காண்
ப்படும்—இவ்வுடல்தோறும் = இத்தேகங்கடோறும்—உள்ள பொருளை
உணராதே = அகண்டைகரசமாயுள்ள ஆன்மாவை அங்ஙனமறியா
மல்—ஈனப்படக் காண்கின்றது = சுகதுக்காதிருபவேறுபாட்டால்
சரீரங்கடோறும் வேறுவேறுகக் குதார்க்கிக புருஷராலறியப்படும்
நூனமானது—இராசதம் ஆம் நூனம் = ராஜஸநூனமாம்;—அது
அன்றி = அங்ஙனமறிவதுமன்றி—நூனத் திரள் ஆய் நின்றதை =
(சர்வதேகங்களிலும்) நூனகனமாய், அகண்டைகரசமாயுள்ள ஆன்
மாவை—ஓர் உடம்பினிடையும் = ஓர் தேகரூபமான காரியத்திலும்,—
நாட்டிடை ஓர் தானத்திடையும் = ஒருநில் பிரதிமாதிருபமான ஓர்
காரியத்திலும்—அடங்கக் காண்பது = முறையே இவ்வளவுமாத்திரமே
ஆன்மா, இவ்வளவுமாத்திரமே ஈசரன்: இதைப்பார்க்கிலும் ஓரான்மா
வில்லை, இதைப்பார்க்கிலும் ஓர் ஈசரனில்லை என்றிந்தப்பிரகாரம்
அபினிவேசமாக அறியப்படும் நூனமானது—தாமதம் ஆம் நூனம் =
தாமஸநூனமாம்.—எ-று.

‘அதுவன்றி’ எ-து, முற்கூறிய ராஜஸநூனத்தினும் இத்தாமஸ
நூனத்தில் விலட்சணத்தன்மை உணர்த்துதற்பொருட்டுடன்க. சாவ
யவமாய்த் தேகபரிமாணமாய் ஆன்மாவை யறியாநிற்பவர் திகம்பரர்.
ஸ்தூலதேகமே ஆன்மாவென்பது சார்வாகருடைய நூனம். பாஷா
ணம், காஷ்டமுதலிய ரூபபிரதிமைமாத்திரமே ஈசரன், வேறே ஈசர
னில்லை என்னும் நூனம் சாஸ்திரசம்ஸ்காரரகிதரான மூடருடைய
நூனம்; இந்தநூனம் யுத்திரகிதமும், அற்பமுமாம். அரித்தியமாயும்,
பரிச்சின்னமாயுமுள்ள தேகாதிகளில் ஆன்மத்துவாபிமானரூபமான
சார்வாகாதிகளின் நூனமானது ஆன்மாவும், ஈசரனும் நித்தியம், விபு
தேகாதிசங்காதங்களினும் பின்னம் என்னுந்தார்க்கிகரது நூனத்தி
னும் அத்தியந்தம் விலட்சணமாம்; அந்தநூனத்தைப் புத்திமாண
புருஷர் தாமதநூனமென்பர் என்றவாறு. (உக)

[அத்துவிதீயான்மவிஷயமான சாத்துவிகநூனமோ முழுட்சுக்
களாற் கொள்ளற்பாலது: அநேகான்மவிஷயமான ராஜஸநூனமான
பரிச்சின்னதேகாதிருப ஆன்மாவை விஷயம்பண்ணுந் தாமஸநூன

மும் தள்ளற்பாலனவென்னும் பொருளைப் பூர்வமருளிச்செய்து இப்
போது கர்மங்களின் மூலிதத்தன்மையை அருளிச்செய்யத்தொடங்
கச் சாத்துவிகர்மத்தின்சொருபத்தை வர்ணிக்கின்றார்.]

[வேறு.]

வீதலிற் பற்றுமேலோர் வினைப்பயன் வேண்டல்வேண்டாக்
காய்தலொன் றின்றிச்செய்யுங் கருமஞ்சாத் துவிக்கன்ம
மாய்வரும் பலத்தினோடு மகங்கர மத்தினோடு
மேய்தருங் கருமமெல்லா மிராசத கருமமாமே.

(இ-ள்.) பற்று = (எனக்குச்சமானம் வேறொருவரு மில்லையென்
னும்) அகங்காரமும்,—மேல் ஓர் வினைப்பயன் = இனி (அதுபவிப்
பெமென்று) கருதாநிற்குங் கர்மபலத்தினிச்சையும்,—வேண்டல் =
(புத்திராதிகளிடத்துப்) பிரீதிருபமான இராகமும்,—வேண்டாக் காய்
தல் = (சத்துருக்களிடத்து) வெறுப்புரூபமான துவேஷமும்—ஒன்று
இன்றி = (ஆகிய இவற்றுள்,) ஒன்றுமில்லாமல்—செய்யும் = (நிஷ
காமபுருஷனால்) ஆரம்பிக்கப்படும்—வீதல் இல் கருமம் = (எக்கும்,
தானம், ஓமமுதலிய) கேடில்லாத நித்தியகருமம் (யாது அது)—சாத்
துவிக கன்மம் = சாத்துவிககர்மம் (என்று சொல்லப்படும்.)—[இனி
ராஜஸகர்மத்தின் சொருபம் வர்ணிக்கின்றார்.] ஆய் வரும் பலத்தினோ
டும் = இனிஉளதாய்வருஞ் (சுவர்க்காதி) பலன்களினிச்சையோடும்,—
அகங்கரமத்தினோடும் = (பூர்வஞ்சொன்ன கர்வரூபமான) அகங்காரத்
தோடும்—ஏய்தரும் கருமம் எல்லாம் = (ஸகாமபுருஷனால் வெகு கிலே
சத்தோடுகூடி) ஆரம்பிக்கப்படுங் காமியகர்மங்களினத்தும்—இராசத
கருமம் ஆம் = ராஜஸகர்மமென்று சொல்லப்படும்.—எ-று.

எகாரம்-ஈற்றகை.

(உஉ)

[இனித் தாமஸகர்மத்தின் சொருபம் வர்ணிக்கின்றார்.]

குலைபெறும் பற்றுமேலோர் கூறிய நீதியோடுங்
கலைதெரிந் துணர்ந் துமெய்ம்மை கடைப்பிடி யாமையார்க்கு
மலைவுறுங் கேடுநாசம் வலியிவை யவிவேகத்தாற்
மலைதவச் செய்வதெல்லாந் தாமத கருமமாமே.

(இ-ள்.) குலை பெறும் பற்று = தான் நடுங்கும்படி பின் அடை
யாநிற்கும் அசுபரூபமான பயனும்,—யார்க்கும் = பிராணிகள் யாவர்க்
கும்—அலைவு உறும் கேடு = வருத்தம்படி பொருந்துகின்ற பீடை
யும்,—நாசம் = (தனமுதலியவற்றின்) நாசமும்,—வலி = (தனது) சாரம்

ஊனப்படுமில் வுடரோறு முள்ளபொருளை யுணராதே
யீனப்படக்காண் ஈன்றதிரா சதமாஞான மதுவன்றி [யோர்
ஞானத்திரளாய் நின்றதையோ ருடம்பினிடையு நாட்டிடை
தானத்திடைபு மடங்கக்காண் பதுதாமதமா ஞானமே.

(இ-ள்.) ஊனப் படும் = ஒன்றற்கொன்று விலட்சணமாகக்காண்
ப்படும்—இவ்வுடல்தோறும் = இத்தேகங்கடோறும்—உள்ள பொருளை
உணராதே = அகண்டைகரசமாயுள்ள ஆன்மாவை அங்ஙனமறியா
மல்—ஈனப்படக் காண்கின்றது = சுகதுக்காதிருபவேறுபாட்டால்
சரீரங்கடோறும் வேறுவேறுகக் குதார்க்கிக புருஷராலறியப்படும்
ஞானமானது—இராசதம் ஆம் ஞானம் = ராஜஸஞானமாம்;—அது
அன்றி = அங்ஙனமறிவதுமன்றி—ஞானத் திரள் ஆய் நின்றதை =
(சர்வதேகங்களிலும்) ஞானகனமாய், அகண்டைகரசமாயுள்ள ஆன்
மாவை—ஓர் உடம்பினிடையும் = ஓர் தேகரூபமான காரியத்திலும்,—
நாட்டிடை ஓர் தானத்திடையும் = ஓருரில் பிரதிமாதிருபமான ஓர்
காரியத்திலும்—அடங்கக் காண்பது = முறையே இவ்வளவுமாத்திரமே
ஆன்மா, இவ்வளவுமாத்திரமே ஈசரன்: இதைப்பார்க்கிலும் ஓரான்மா
வில்லை, இதைப்பார்க்கிலும் ஓர் ஈசரனில்லை என்றிந்தப்பிரகாரம்
அபிவிவேசமாக அறியப்படும் ஞானமானது—தாமதம் ஆம் ஞானம் =
தாமஸஞானமாம்.—எ-று.

‘அதுவன்றி’ எ-து, முற்கூறிய ராஜஸஞானத்தினும் இத்தாமஸ
ஞானத்தில் விலட்சணத்தன்மை உணர்த்துதற்பொருட்டென்க. சாவ
யவமாய்த் தேகபரிமாணமாய் ஆன்மாவை யறியாரிற்பவர் திகம்பர்.
ஸ்தூலதேகமே ஆன்மாவென்பது சார்வாகருடைய ஞானம். பாஷா
ணம், காஷ்டமுதலிய ரூபபிரதிமைமாத்திரமே ஈசரன், வேறே ஈசர
னில்லை என்னும் ஞானம் சாஸ்திரசம்ஸ்காராகிதரான மூடருடைய
ஞானம்; இந்தஞானம் யுத்திரகிதமும், அற்பமுமாம். அறித்தியமாயும்,
பரிச்சின்னமாயுமுள்ள தேகாதிகளில் ஆன்மத்துவாபிமானரூபமான
சார்வாகாதிகளின் ஞானமானது ஆன்மாவும், ஈசரனும் நித்தியம், விபு,
தேகாதிசங்காதங்களினும் பின்னம் என்னுந்தார்க்கிகரது ஞானத்தி
னும் அத்தியந்தம் விலட்சணமாம்; அந்தஞானத்தைப் புத்திமானுன
புருஷர் தாமதஞானமென்பர் என்றவாறு. (உக)

[அத்துவிதியான்மவிஷயமான சாத்துவிகஞானமோ முழுட்சுக்
களாற் கொள்ளற்பாலது: அநேகான்மவிஷயமான ராஜஸஞானமும்,
பரிச்சின்னதேகாதிருப ஆன்மாவை விஷயம்பண்ணுந் தாமஸஞான

மும் தள்ளற்பாலனவென்னும் பொருளைப் பூர்வமருளிச்செய்து இப்
போது கர்மங்களின் மூலிதத்தன்மையை அருளிச்செய்யத்தொடங்
கிச் சாத்துவிககர்மத்தின் சொரூபத்தை வர்ணிக்கின்றார்.]

[வேறு.]

வீதலிற் பற்றுமேலோர் வினைப்பயன் வேண்டல்வேண்டாக்
காய்தலொன் நின்றுச்செய்யுந் கருமஞ்சாத் துவிக்கன்ம
மாய்வரும் பலத்தினோடு மகங்கர மத்தினோடு
மேய்தருந் கருமமெல்லா மிராசத கருமமாமே.

(இ-ள்.) பற்று = (எனக்குச்சமானம் வேறொருவரு மில்லையென்
னும்) அகங்காரமும்,—மேல் ஓர் வினைப்பயன் = இனி (அதுபவிப்
பேமென்று) கருதாநிற்குந் கர்மபலத்தினிச்சையும்,—வேண்டல் =
(புத்திராதிகளிடத்துப்) பிரீதிருபமான இராகமும்,—வேண்டாக் காய்
தல் = (சத்துருக்களிடத்து) வெறுப்புருபமான துவேஷமும்—ஒன்று
இன்றி = (ஆகிய இவற்றுள்,) ஒன்றுமில்லாமல்—செய்யும் = (நிஷ
காமபுருஷனால்) ஆரம்பிக்கப்படும்—வீதல் இல் கருமம் = (எஞ்ஞம்,
தானம், ஓமமுதலிய) கேடில்லாத நித்தியகருமம் (யாது அது)—சாத்
துவிக கன்மம் = சாத்துவிககர்மம் (என்று சொல்லப்படும்.)—[இனி
ராஜஸகர்மத்தின் சொரூபம் வர்ணிக்கின்றார்.] ஆய் வரும் பலத்தினோ
டும் = இனிஉளதாய்வருஞ் (சுவர்க்காதி) பலன்களினிச்சையோடும்,—
அகங்கரமத்தினோடும் = (பூர்வஞ்சொன்ன கர்வருபமான) அகங்காரத்
தோடும்—ஏய்தரும் கருமம் எல்லாம் = (ஸகாமபுருஷனால் வெகு கிலே
சத்தோடுகூடி) ஆரம்பிக்கப்படுங் காமியகர்மங்களினேத்தும்—இராசத
கருமம் ஆம் = ராஜஸகர்மமென்று சொல்லப்படும்.—எ-று.

வகாரம்-ஈற்றகை.

(உஉ)

[இனித் தாமஸகர்மத்தின் சொரூபம் வர்ணிக்கின்றார்.]

சூலைபெறும் பற்றுமேலோர் கூறிய நீதியோடுங்
கலைதெரிந் துணர்ந் துமெய்ம்மை கடைப்பிடி யாமையார்க்கு
மலைவுறுந் கேடுநாசம் வலியிவை யவிவேகத்தாற்
நிலைதவச் செய்வதெல்லாந் தாமத கருமமாமே.

(இ-ள்.) சூலை பெறும் பற்று = தான் நடுங்கும்படி பின் அடை
யாநிற்கும் அசுபருபமான பயனும்,—யார்க்கும் = பிராணிகள் யாவர்க்
கும்—அலைவு உறும் கேடு = வருத்தும்படி பொருந்துகின்ற பீடை
யும்,—நாசம் = (தனமுதலியவற்றின்) நாசமும்,—வலி = (தனது) சாம

ர்த்தியமும்,—இவை=(ஆகிய) இவற்றை—மேலோர் கூறிய நீதியோ
டும்=பெரியோர் சொல்லிய நியாயத்தோடும்—கலை தெரிந்து உணர்
ந்து = நூல்களை நாடியாராய்ந்து—மெய்மை கடைப்பிடியாமை =
உள்ளபடியறியாமல்—அவிவேகத்தால் = மோகத்தினால் — தலை தவ
செய்வது எல்லாம்=பெருமை குன்றும்படி ஆரம்பிக்கப்படுகின்ற கர்
மங்களினத்தும்—தாமத கருமம்ஆம்—தாமஸகர்மமென்று சொல்லப்
படும்.—எ-று. ஏ-ஈற்றை.

இதற்குத் துரியோதனனே இலக்கியமாம்.

(உரு)

[சாத்துவிககர்த்தாவின் சொரூபம் வர்ணிக்கின்றார்.]

பற்றுமாங் காரந்தானும் பழுதறத் துறந்தியாவு
முற்றெழு முயற்சியோடு நிலைமையி னோடுமொன்றி
யெற்றுமோ ரிழவுபேற்றிற் றுன்பமீ தின்பமென்று
சற்றுமோர் சலிப்பிலாத தலைவன்சாத் துவிகனென்பான்.

(இ-ள்.) பற்றும் = கர்மபலத்தினிச்சையையும்,—ஆங்காரம்தா
னும்=கர்வவசனத்தையும்—பழுது அறத் துறந்து=குற்றமறப் பரித்
தியாகஞ்செய்து—யாவும் உற்று எழும்=சர்வகர்மங்களிலும் பொரு
ந்தி எழுகின்ற—முயற்சியோடும் = உற்சாகத்தோடும்,— நிலைமையி
னோடும்=தேறியத்தோடும்—ஒன்றி = பொருந்தி—எற்றும் = என்
றும்—ஓர் இழவு பேற்றில்=(தான் செய்யாநிற்குங் கர்மபலன்களின்)
ஓர் ஆணி, லாபங்களில்—ஈது துன்பம் (ஈது) இன்பம் என்று=இது
துன்பமென்றும், இஃதின்பமென்றுங் (கருதி)—ஓர் சற்றும் = ஒரு
சிறிதும்—சலிப்பிலாத தலைவன் = விகாரமடையாத கர்த்தா யாவன்
அவன்—சாத்துவிகன் என்பான் = சாத்துவிகனென்று சொல்லப்படு
வான்.—எ-று.

இங்கே, 'சலிப்பிலாத' எ-து, துன்ப, இன்பங்கள் காரணமாக
முறையேவரும் முகத்தின் மலினத்தன்மையும், முகத்தின் விகாசத்
தன்மையும் இல்லாத நிர்விகாரத்தன்மையை.

(உச)

[இனி ராஜஸகர்த்தாவின் சொரூபம் வர்ணிக்கின்றார்.]

[வேறு.]

வினைப்பயன்றனை வேண்டலு வேட்கையு
மெனைத்திடாமையுந் தூய்மை யிலாமையு
நினைப்பின் வாட்டமு நீடு மகிழ்தலு
மினைத்தின் வாழ்வ ரிராசத மாந்தரே.

(இ-ள்.) வினைப்பயன் தனை வேண்டலும்=கர்மபலன்களை இச்
சித்தலும்,—வேட்கையும் = (புத்திராதிகளிடத்திற்) சினேகமும்,—
எனைத்து இடாமையும் = எவ்வளவாவது (ஒருவர்க்கும் ஒன்றைக்)
கொடாத லுபத்தன்மையும்,—தூய்மை இலாமையும் = செளசமில்
லாமையும்,—நினைப்பின் வாட்டமும் நீடு மகிழ்தலும் = மனத்தின்
கண்ணே (ஆணி, லாபங்களில் முறையே) வாடுதலும், மிகச் சந்தோ
ஷித்தலும் (ஆகிய)—இனைத்தின் வாழ்வர் = இவ்வித தன்மைகளோடு
கூடி வாழாநிற்பவர் (யாவர் அவர்)—இராசத மாந்தர்=ராஜஸகர்த்தா
வென்று சொல்லப்படுவர்.—எ-று.

(உரு)

[இனித் தாமஸகர்த்தாவின் சொரூபம் வர்ணிக்கின்றார்.]

மன மொருக்கலும் வான்கலை நூல்களைத்
தனமெனக் கொடு கற்கலுந் தக்கவ
ரினம கிழ்த்தலு மின்றி முடிப்பதோர்
தின முடித்திடார் தாமதஞ் சேர்ந்துளார்.

(இ-ள்.) மனம் ஒருக்கலும் = மனத்தை (ச்செய்யத்தக்க கர்மங்
களிற் சாவதானமாகும்படி) அடக்குதலும்,—வான் கலை நூல்களை =
பெருமைபொருந்திய ஞானசாஸ்திரங்களை—தனம் எனக் கொடு கற்
கலும்=(இதுவே நமக்குப் பெருஞ்) செல்வமென்று மனத்துட்கொ
ண்டு கற்குதலும்,—தக்கவர் இனம் மகிழ்த்தலும்=பெரியோர் குழாஞ்
சந்தோஷிக்கும்படியான வணக்கமும் — இன்றி=(ஆகிய இவைமுத
லிய குணங்களில் ஒன்றும்) இல்லாமல்—ஓர் தினம் முடிப்பது = ஓர்
தினத்தில் முடிக்கத்தக்க காரியத்தை—முடித்திடார் = (ஓர் மாசத்தி
னாலுங்கூட) முடிக்கமாட்டாதவர் (யாவர் அவர்)—தாமதம் சேர்ந்து
ளார் = தாமஸகர்த்தாவென்று சொல்லப்படுவர்.—எ-று.

மகிழ்த்தல்=பிறவினைத் தொழிற்பெயர்.

(உரு)

[சாத்துவிகபுத்தியின்சொரூப மருளிச்செய்கின்றார்.]

ஈன மற்ற துறவற மில்லற
ஞானம் பற்றொடு நல்வினை தீவினை
யான வஞ்சுவ வஞ்சத் தகாவெனத்
தானறிந்தது சத்துவ புத்தியே.

(இ-ள்.) ஈனம் அற்ற=இழிவற்ற—துறவறம் இல்லறம்=(இப்
படிப்பட்டது) துறவறம், (இப்படிப்பட்டது) இல்லறம்,—ஞானம்

ர்த்தியமும்,—இவை=(ஆகிய) இவற்றை—மேலோர் கூறிய நீதியோ
டும்=பெரியோர் சொல்லிய நியாயத்தோடும்—கலை தெரிந்து உணர்
ந்து = தூல்களை நாடியாராய்ந்து—மெய்ம்மை கடைப்பிடியாமை =
உள்ளபடியறிபாமல்—அவிவேகத்தால் = மோகத்தினால் — தலை தவ
செய்வது எல்லாம் = பெருமை குன்றும்படி ஆரம்பிக்கப்படுகின்ற கர்
மங்களினைத்தும்—தாமத கருமம் ஆம்—தாமஸகர்மமென்று சொல்லப்
படும்.—எ-று. ஏ-ஈற்றைசை.

இதற்குத் துரியோதனனே இலக்கியமாம். (உங)

[சாத்துவிககர்த்தாவின் சொரூபம் வர்ணிக்கின்றார்.]

பற்றுமாந் காரந்தானும் பழுதறத் துறந்தியாவு
முற்றெழு முயற்சியோடு நிலைமையி னோடுமொன்றி
யெற்றுமோ ரிழவுபேற்றிற் றுன்பமீ தின்பமென்று
சற்றுமோர் சலிப்பிலாத தலைவன்சாத் துவிகனென்பான்.

(இ-ள்.) பற்றும் = கர்மபலத்தினிச்சையையும்,—ஆங்காரம்தா
னும்=கர்வவசனத்தையும்—பழுது அறத் துறந்து=குற்றமறப் பரித்
தியாகஞ்செய்து—யாவும் உற்று எழும்=சர்வகர்மங்களிலும் பொரு
ந்தி எழுகின்ற—முயற்சியோடும் = உற்சாகத்தோடும்,— நிலைமையி
னோடும்=தையியத்தோடும்—ஒன்றி = பொருந்தி—எற்றும் = என்
றும்—ஓர் இழவு பேற்றில்=(தான் செய்யாநிற்குங் கர்மபலன்களின்)
ஓர் ஆனி, லாபங்களில்—ஈது துன்பம் (ஈது) இன்பம் என்று=இது
துன்பமென்றும், இஃதின்பமென்றுங் (கருதி)—ஓர் சற்றும் = ஒரு
சிறிதும்—சலிப்பிலாத தலைவன் = விகாரமடையாத கர்த்தா யாவன்
அவன்—சாத்துவிகன் என்பான் = சாத்துவிகனென்று சொல்லப்படு
வான்.—எ-று.

இங்கே, 'சலிப்பிலாத' எ-து, துன்ப, இன்பங்கள் காரணமாக
முறையேவரும் முகத்தின் மலினத்தன்மையும், முகத்தின் விகாசத்
தன்மையும் இல்லாத நிர்விகாரத்தன்மையை. (உச)

[இனி ராஜஸகர்த்தாவின் சொரூபம் வர்ணிக்கின்றார்.]

[வேறு.]

வினைப்பயன்றனை வேண்டலு வேட்கையு
மெனைத்திடாமையுந் தூய்மை யிலாமையு
நினைப்பின் வாட்டமு நீடு மகிழ்தலு
மினைத்தின் வாழ்வ ரிராசத மாந்தரோ

(இ-ள்.) வினைப்பயன் தனை வேண்டலும்=கர்மபலன்களை இச்
சித்தலும்,—வேட்கையும் = (புத்திராதிகளிடத்திற்) சினேகமும்,—
எனைத்து இடாமையும் = எவ்வளவாவது (ஒருவர்க்கும் ஒன்றைக்)
கொடாத லுபத்தன்மையும்,—தூய்மை இலாமையும் = செளசமில்
லாமையும்,—நினைப்பின் வாட்டமும் நீடு மகிழ்தலும் = மனத்தின்
கண்ணே (ஆனி, லாபங்களில் முறையே) வாடுதலும், மிகச் சந்தோ
ஷித்தலும் (ஆகிய)—இனைத்தின் வாழ்வர் = இவ்வித தன்மைகளோடு
கூடி வாழாநிற்பவர் (யாவர் அவர்)—இராசத மாந்தர்=ராஜஸகர்த்தா
வென்று சொல்லப்படுவர்.—எ-று. (உரு)

[இனித் தாமஸகர்த்தாவின் சொரூபம் வர்ணிக்கின்றார்.]

மன மொருக்கலும் வான்கலை தூல்களைத்
தனமெனக் கொடு கற்கலுந் தக்கவ
சினம கிழ்த்தலு மின்னி முடிப்பதோர்
தின முடித்திடார் தாமதஞ் சேர்ந்துளார்.

(இ-ள்.) மனம் ஒருக்கலும் = மனத்தை (ச்செய்யத்தக்க கர்மங்
களிற் சாவதானமாகும்படி) அடக்குதலும்,—வான் கலை தூல்களை =
பெருமைபொருந்திய ஞானசாஸ்திரங்களை—தனம் எனக் கொடு கற்
கலும்=(இதுவே நமக்குப் பெருஞ்) செவ்வமென்று மனத்துட்கொ
ண்டு கற்குதலும்,—தக்கவர் இனம் மகிழ்த்தலும்=பெரியோர் குழாஞ்
சந்தோஷிக்கும்படியான வணக்கமும் — இன்றி=(ஆகிய இவைமுத
லிய குணங்களில் ஒன்றும்) இல்லாமல்—ஓர் தினம் முடிப்பது = ஓர்
தினத்தில் முடிக்கத்தக்க காரியத்தை—முடித்திடார் = (ஓர் மாசத்தி
னாலுங்கூட) முடிக்கமாட்டாதவர் (யாவர் அவர்)—தாமதம் சேர்ந்து
ளார் = தாமஸகர்த்தாவென்று சொல்லப்படுவர்.—எ-று.

மகிழ்த்தல்=பிறவினைத் தொழிற்பெயர். (உசு)

[சாத்துவிகபுத்தியின் சொரூப மருளிச்செய்கின்றார்.]

ஈன மற்ற துறவற மில்லற
ஞானம் பற்றொடு நல்வினை தீவினை
யான வஞ்சுவ வஞ்சத் தகாவெனத்
தா னறிந்தது சத்துவ புத்தியே.

(இ-ள்.) ஈனம் மற்ற=இழிவற்ற—துறவறம் இல்லறம்=(இப்
படிப்பட்டது) துறவறம், (இப்படிப்பட்டது) இல்லறம்,—ஞானம்

பந்தம்=(இப்படிப்பட்டது) மோட்சம், (இப்படிப்பட்டது) பந்தம், நல் வினை தீ வினை=இதுகாரியம், இலாதகாரியம்,—ஆன் அஞ்சுவ அஞ்சத்தகா என=இவை அஞ்சத்தக்கவை, இவை அஞ்சத்தகாதவை என்று —அறிந்தது=(இவைகளை உள்ளபடியே) அறியாநின்ற புத்தி யாது அது—சத்துவ புத்தி = சாத்துவிக புத்தியென்று சொல்லப்படும்.—எ-று. தான், ஏ-அசைநிலைகள்.

மோட்சத்தை ஆகுபெயரால், 'ஞானம்' என்றார். 'துறவறம்' = மோட்ச எதுவான நிவிர்த்திமார்க்கம். 'இல்லறம்' = பந்த எதுவான பிரவிர்த்திமார்க்கம். மோட்சம் = அஞ்ஞானம், அதன் காரியம் இவைகளின் அபாவம். பந்தம் = கருத்திருத்துவாதி அபிமானம். காரியம், அகாரியம் = தேசகாலங்களை யேட்சித்த கர்த்தவ்வியம், அகர்த்தவ்வியம், அஞ்சத்தக்கவை = கர்ப்பவாசமுதலியதுக்கங்கள். அஞ்சத்தகாதவை = அவைகளின் அபாவம் என்க. புத்தியாகிய கரணத்திற் கர்த்திருத்துவஞ்சொன்னது உபசாரம். இந்தரீதி இனி வருவனவற்றினுங்காண்க.

(உஎ)

[ராஜஸ்புத்தியின் சொரூபம் வர்ணிக்கின்றார்.]

தருமம் பாவந் தனக்குச் செயத்தகுங்
கருமஞ் செய்யத் தகாத கருமங்க
ளருமை யாலறி யாத வறிவதே
யிருமை யாய விராசத புத்தியே.

(இ-ள்.) தருமம்பாவம் = தர்மாதர்மங்களையும், —தனக்குச் செயத் தகுங் கருமம் = தனக்குச் செய்யத்தக்கனவாகுங் காரியங்களையும், —செய்யத் தகாத கருமங்கள் = செய்யத்தகாதனவாகுங்காரியங்களையும் — அருமையால் = அருமையாக — அறியாத = (உள்ளபடி) அறியாத — அறிவு அது = அறிவானது (யாது) அது — இருமை ஆய = சந்தேகரூபமான — இராசத புத்தி = ராஜஸ்புத்தியென்று சொல்லப்படும். —எ-று. (உஅ)

[தாமஸ்புத்தியின் சொரூபம் வர்ணிக்கின்றார்.]

பாவ மாகத் தருமத்தைப் பார்த்தலு
மாவ தாமென் றடாதது நோக்கலுந்
தீமை செய்கின்ற சிந்தனை திங்கிலே
போவ தாவதுந் தாமத புத்தியே.

(இ-ள்.) பாவம் ஆகத் தருமத்தைப் பார்த்தலும் = அதர்மமாகத் தர்மத்தைப் பாவித்தலும், —அடாதது = செய்யத்தகாதனவான காரி

யங்களை—ஆவது ஆம் என்று நோக்கலும் = செய்யத்தகுங் காரியமாமென்று பாவித்தலும், —தீமைசெய்கின்ற = துன்பத்தைப் பயவாநின்ற — சிந்தனை = சிந்தனையானது — திங்கிலே = மற்றத் தீங்கான சர்வவிஷயங்களிலும் — போவது ஆவதும் = செல்லுதலுமுடையது (யாது அது) தாமத புத்தியே = தாமஸ்புத்தியென்று சொல்லப்படும். —எ-று.

ஏகாசங்கள்-அசைநிலைகள். தமசிஞன் மூடப்பட்டமையின், தர்ம முதலிய சர்வபதார்த்தங்களையும் உள்ளபடி அறியாமல் விபரீதமாக அறியும் புத்தியே தாமஸ்புத்தி என்க. (உக)

[புத்தியின் மூலகைத்தன்மையை மூன்று செய்யுட்களா லருளிச் செய்து இனித் திருதியின் மூலகைத்தன்மையை அருளிச்செய்யத் தொடங்கி இதிற்சாத்துவிகதிருதியின் சொரூப மருளிச்செய்கின்றார்.]

மனஞ்செ யுந்தொழின் மன்னுயி ரின்றொழி
வினஞ்செ யிந்தியஞ் செய்தொழி லென்றிவை
கனஞ்செய் தேறிலுங் கண்டு பொறுத்தலுஞ்
சினஞ்செ யாமையுஞ் சாத்திக திருதியே.

(இ-ள்.) மனம் செய்யும் தொழில் = மனத்தினுற் செய்யுங்கிரியைகள், —மன் உயிரின் தொழில் = நிலைபேறுடைய பிராணவர்க்கங்களினுற் செய்யுங் கிரியைகள், —இனம் செய் இந்தியம் செய் தொழில் = கூட்டமாகிய இந்திரியங்களினுற் செய்யுங்கிரியைகள் — என்ற இவை = என்று சொல்லுகின்ற இச்சேஷ்டைகள் — கனம் செய்து ஏறிலும் = பாரமாய் அதிகரித்தாலும் — கண்டு பொறுத்தலும் = (அவ்வக்கரணங்களின் நிஷ்டமாகக்) கண்டு (சித்தத்தின் ஏகாக்கிரத்தன்மையால் அவற்றைத்) தரித்தலும், — சினம் செயாமையும் = துவேஷியாமையும் — சாத்திக திருதி = சாத்துவிகதைரியமென்று சொல்லப்படும். —எ-று.

[இனி ராஜஸ்திருதி, தாமஸ்திருதிகளின் சொரூபங்களை வர்ணிக்கின்றார்.]

பண்ணிக் காமந் தரும்பயன் கைக்கொள்வா
னெண்ணித் தாங்குந் திருதி யிராசதங்
கண்ணிற் சோகங் களிப்புறக் கம்பய
நண்ணித் தாங்கும் பொறைதம நாளுமே.

(இ-ள்.) காமம் தரும் பயன் = ஆசையினுற்றரப்பட்ட சுவர்க்க முதலிய பலன்களை — கைக் கொள்வான் = அடையும்பொருட்டு — பண்

ணி = (அவைகட்கேதுவான தர்மங்களைச்) செய்து—எண்ணித் தாங்கும் திருதி = (தர்மம், காமம், அர்த்தம் இம்மூன்றுமே தமக்காவசியமாகச் சம்பாதிக்கத் தக்கனவென்று) எண்ணி (அவைகளைத்) தரியாநிற்குந்திருதியானது—இராசதம் = ராஜஸுதையமென்று சொல்லப்படும். —கண்ணில் = புத்தியில்—சோகம் களிப்பு உறக்கம் பயம் (இவைகளை) —நாளும் நண்ணி = எப்பொழுதும் விடாமற்பொருந்தி — தாங்கும் பொறை = தரியாநிற்குந் தையுமானது—தமம் = தாமஸுதையமாம். —எ-று.

தர்மம் = எக்ஞாதி கர்மங்களாலுளதாகும் புண்ணியருப்பமான அபூர்வம். காமம் = விஷயஜந்நியசுகம். அர்த்தம் = தனமுதலிய பதார்த்தங்கள். 'சோகம்' = இஷ்ட வஸ்துக்களின் வியோகத்தாலுளதாகுஞ் சந்தாபம். 'களிப்பு' = அதுபவித்தற்பொருட்டுளதாகுஞ் சாஸ்திர நிஷித்த விஷயங்களினபிமுகமென்னுமதம். 'உறக்கம்' = நித்தினை. 'பயம்' = பிரதிகூல வஸ்துக்களின் தரிசனத்தாலுளதாகும் அச்சம். (௩௧)

[பூர்வம் குணபேதத்தாற் கிரியாகாரகங்களை மூவிதமாக வருளிச் செய்து இனி அக்கிரியாகாரகங்களால் உளவாகாநிற்குஞ் சுகரூபமாகியபலத்தின் மூவிதத்தன்மையை ஸ்ரீ பகவான் இதுமுதன் மூன்று செய்யுட்களால் அருளிச்செய்யத்தொடங்கி இதில் சாத்துவிகசுகத்தை யருளிச்செய்கின்றார்.]

துன்ப மாய்விடம் போன்று தொடக்கத்தி
லின்ப மாகி விளைவிட மியாவர்க்கு
மன்ப வாரமு தேயென லாவதா
மென்ப சாத்து விகந்தரு மின்பமே.

(இ-ள்.) அன்ப = அன்புனை அருச்சுன—யாவர்க்கும் = (அதிகாரிகள்) யாவருக்கும்—தொடக்கத்தில் = (ஞான, வைராக்கிய, தியான, சமாதிகளின்) ஆரம்பகாலத்தில் (அத்தியந்தம் ஆயாசசாத்தியமாவதால்) —விடம் போன்று துன்பம் ஆய் = பிரசித்தமான விஷத்தைப்போற் றுக்கான்மகமாய் = விளைவு இடம் = (ஞான, வைராக்கியாதிகள்) பரிபாகமாகுமிடத்து—இன்பம் ஆகி = சுகமாய்—ஆர் அமுதே எனலாவது = அரியவமுதமேயென்று சொல்லத்தக்கது (யாது அது)—சாத்துவிகம் தரும் இன்பம் ஆம் என்ப = சாத்துவிகசுகமாமென்று கூறுவார் யோகிகள். —எ-று.

ஆன்மவிஷயமான புத்தியின் பிரசாதத்தா லுளதாவதென்பது செய்யுளில் எஞ்சுகின்றது. புத்தியின் பிரசாதமாவது, ராஜஸ்தாமஸங்

களினின் றுநீங்கிப் புத்தியானது நிர்மலமாயிருத்தல்; இங்ஙனங்கூறிய வாற்றால், சமாதியின் கண்ணுளதாகுஞ்சுகம் யாது அது சாத்துவிக சுகமாமென்க. (௩௨)

[இனி ராஜஸசுகத்தின்சொருபம் வர்ணிக்கின்றார்.]

பொருத்த மாய்ப்புல னோடு பொறியிலே
யருத்த மாயெழுந் தாரமு தென்னலாய்
விருத்த மாய்முடி வில்விட மாகியே
யிருத்த லாகு மிராசத விற்பமே.

(இ-ள்.) புலனோடு பொறியிலே பொருத்தம் ஆய் = இந்திரியங்க ளுடனே விஷயங்களிற்சம்பந்தமாய்—அருத்தம் ஆய் எழுந்து = அது கூலமாகவெழுந்து—ஆர் அமுது என்னல் ஆய் = (பிரதமக்ஷணத்தில்) அரியவமுதமென்று சொல்லலாவதாய், —முடிவில் = (போகத்தின்) அந்தத்தில்—விருத்தம் ஆய் = வெறுப்பாய்—விடம் ஆகியே இருத்தல் = விஷம்போற்பிரதிகூலமாகியே இருக்குஞ்சுகம் (யாது அது) —இராசத இன்பம் ஆகும் = ராஜஸசுகமாம். —எ-று.

மனமுதலிய இந்திரியநிக்கிரகரூபமான கிலேசமின்மையின், 'அருத்த மாயெழுந் தாரமு தென்னலாய்' எ-ம், இகலோக, பரலோக துக் கத்துக்கேதுவாயிருத்தலால், 'விருத்த மாய்முடி வில்விட மாகியே, யிருத்தல்' என்றுங் கூறினார். இது வனிதாதிவிஷயங்களாலுளதாகுஞ் சுகமென்க. (௩௩)

[இனித் தாமஸசுகத்தின்சொருபம் வர்ணிக்கின்றார்.]

தொட ருறக்க மயக்கொடு சோம்பினாற்
பட வுதித்ததாய்ப் பண்ணும் பொழுதினுங்
கடன் வினாந்து முடிந்தகா லத்தினு
மிடர் விளைப்பது தாமத விற்பமே.

(இ-ள்.) தொடர் = (முன்னேவினைவசத்தாற்) தொடராரின்ற— உறக்கம் மயக்கொடு சோம்பினால் = நித்தினை, பிரமாதம், ஆலசியமென் னும் இவைகளால்—பட உதித்ததாய் = பொருத்தத்தோன் றினதாய்— பண்ணும் பொழுதினும் = ஆரம்பகாலத்திலும், —வினாந்து முடிந்த காலத்தினும் = வினாவாய் முடிந்தகாலத்திலும்—கடன் = தனக்குக் கடனாக—இடர் விளைப்பது = மோகத்தைச்செய்யாநிற்குஞ்சுகமாவது (யாது அது)—தாமத இன்பம் = தாமஸசுகமாம். —எ-று. ஏ-அஸை,

பிரமாதம் = சித்தத்தின்
மோகத்தை. நித்தினாமுதலியவை சுண்ணாம்பு
ந்தகா லத்தினும் என்றார்.

அத்தியாய முடியும்பாற்போது [வேறு.]

இந்தவியற் கையினுமிக் குணங்களைவிட் டவரில்லை
யந்தணர்க்கு மரசர்க்கும் வணிகர்க்குந் சூத்திரர்க்குந்
தந்தமியற் கையவாய குணமுன்றின் றன்மையினில்
வந்தவனைத் திறமவற்றை யுணர்ப்பன்கேண் முடிமன்னு.

புறங்கையின் ஆம் = முன்னே கச-ம் அத்தியாயத்
தொடர்ச்சியின் ஆம் = முன்னே கச-ம் அத்தியாயத்

‘இந்தவியற் கையினும்’ என்று சத்துவாதி குணங்கட் குற்பத்தி கூறினது குணங்களின் சாமியாவஸ்தாரூபமான பிரகிருதியினின்றும் சத்துவாதி குணங்களின்வைஷ்ணவியாவஸ்தையை; இதுமுன்னே கச-ம்

புகள்

[வேறு.]

கிறைசெயைம் புலன்களைக் கரண நான்குடன்
றுறைதுறை யடக்கலுந் தவமுந் தூய்மையும்
பொறையொடு கல்வியும் பொருந்து ஞானமும்
மறையவர் தொழிலென வகுக்கப் பட்டதே.

ஆர்ஜுவம் = குழலத்தன்மையில்லாமை. ஆஸ்திக்கியம் = பரலோகம் உண்டென்னும் நிச்சயம். (ந.சு.)

பிரமாதம் = சித்தத்தின் அசாவதானம். இங்கே, 'இடர்' எ-து, மோகத்தை. நித்திநாமுதலியவை க்ஷணிகமாதலின், 'வினாந்து முடிந்தகா லத்தினும்' என்றார். (ஈச)

[இப்போது திரிசுணபேதங்களாற்பூர்வாத்தியாயங்களில் ஓரிடத்தும் அருளிச்செய்யாத பதார்த்தங்களை யுஞ்சங்கிரகஞ்செய்வராய்ப் பூர்வஞ்சொன்ன பிரகாரணர்த்தங்களைச் செய்யுளின் ஓர்பாதத்தால் உபசம்மரித்துக் கிரியாகாரபலருபமான பிரபஞ்சமுமுவதுத் திரிசுணன்மகமாயின், பிராணிகட்கு முக்தி எவ்வனுளதாமென்று வருஞ்சங்கையானது நீங்குதற்பொருட்டுத் தத்தம் அதிகாரத்துக்குத் தக்கபடி கர்மாதுஷ்டானவாயிலாகப் பகவதாராதனத்தாலுளதாகும் அவரது கிருபையினால் அடையப்படுந் தத்துவஞானத்தினாலேயே முக்தியுளதாமென்னுங்கீதார்த்தசாரத்தைச் சங்கிரகித்துத் தரிசிப்பிப்பவராய் இதுதொடங்கி அத்தியாய முடியும்பரியந்தம் வேறொருபிரகாரம் ஆரம்பிக்கின்றார்.]

[வேறு.]

இந்தவியற் கையினுமிக் குணங்களைவிட் டவரில்லை
யந்தணர்க்கு மரசர்க்கும் வணிகர்க்குந் சூத்திரர்க்குந்
தந்தமியற் கையவாய குணமுன்றின் மன்மையினில்
வந்தவினைத் திறமவற்றை யுணர்ப்பன்கேண் முடிமன்னு.

(இ-ள்.) இந்த இயற்கையின் ஆம் = முன்னே கச-ம் அத்தியாயத்திற்சொன்ன (சபாவமென்னும்) பிரகிருதியினு லுண்டாகாநிற்கும்—இக் குணங்களை விட்டவர் இல்லை = இந்தச் சத்தவம், ரஜஸ-, தமஸை இன்னும் மூன்றினுணங்களையும் விட்டவர்கள் (இந்தப் பிருதவியலாவது, மூன்றினுணங்களுக்கும் ஒருவரும்) இல்லை. — அந்தணர்க்கும் = பிராமணர்க்கும், — அரசருக்கும் = சூத்திரியருக்கும், — வணிகர்க்கும் = வையுருக்கும், — சூத்திரர்க்கும் = சூத்திரருக்கும் — தம் தம் இயற்கையினில் — தத்தம் சபாவங்களாலுண்டாகிய — குணம் மூன்றின் தன்மையினில் — சூத்திரமுதலிய முக்குணங்களின் மன்மையினால் — வந்த திறம் அவற்றை — உளவாகாநிற்குங்கர்மங்களின் கூறுபாடுகளை — முடிமன்னு = கீரிடத்தை யுடைய அருச்சுன — உரைப்பன் கேள் = இனி அருச்சுனசெய்வேன் கேட்பாய். — எ-து.

'இந்தவியற் கையினும்' என்று சத்துவாதி குணங்கட் குற்பத்தி கூறினது குணங்களின் காமியாவஸ்தாருபமான பிரகிருதியினின்றிற் சத்துவாதி குணங்களின் வைகும்பியாவஸ்தையை; இதுமுன்னே கச-ம்

அத்தியாயத்தில், எ-வதுசெய்யுளின் விசேஷவுரையில் விரித்து உரை செய்யப்பட்டிருக்கிறது; ஆண்டுக்காண்க. "இக் குணங்களைவிட் டவரில்லை" என்று உயர்திணையாற் கூறியிருப்பினும், "ஒருமொழியொழிரில்லை" என்று உயர்வதார்த்தங்களுயுங் கூறினதென்றற்கே. 'இயற்கை' என்ற களான சர்வபதார்த்தங்களுயுங் கூறினதென்றற்கே. 'இயற்கை' என்ற கூறினது, மாயாருபமான பிரகிருதியை; அல்லது, ஜன்மந்தரங்களின் தர்மாதர்மசம்ஸ்காரங்களுடையெனினும்மையும். சத்துவகுணப்பிரதானப் பிராமணர். அற்பஞ்சத்துவகுணங்கலந்த ரஜோகுணப்பிரதானர் கூத்திரியர். அற்பத் தமோகுணங்கலந்த ரஜோகுணப்பிரதானர் வைசியர். அற்பம் ரஜோகுணத்தோடு தமோகுணப்பிரதானர் சூத்திரர் ஆம். ஜன்மந்தரசம்ஸ்காரத்தாலுளவாரும் இவ்வாறான குணவேறுபாட்டால் நான்குவருணத்தினர்க்குங் கர்மவேறுபாடுளவாதலால், 'தந்தமியற் கையவாய குணமுன்றின் மன்மையினில், வந்தவினைத் திறம்' என்றார். (பிராமணிகளின் சபாவீகர்மங்களை, ஈ-செய்யுட்களால் அருளிச்செய்கின்றார்.)

[வேறு.]

கறைசெய்யம் புலன்களைக் கரண நான்குடன்
யுறைதுறை யடக்கலுந் தவமுந் தூய்மையும்
பொறையொடு கல்வியும் பொருந்து ஞானமும்
மறையவர் தொழிலென வகுக்கப்பட்டதே.

(இ-ள்.) கரணம் நான்குடன் = அந்தக்கரணங்கள் நான்கினுடனே — கறை செய் யுட்குலன்களை = குற்றத்தை விளைப்பவைகளான கோத்திரமுதலிய பாகியேந்திரியங்களைந்தையும் — துறை துறை அடக்கலும் = அவைகளின் கோளகைகளில் நிக்கிரகஞ்செய்யுஞ் சமதமங்களும், — தவமும் = (பூர்வம் கச-ம் அத்தியாயத்திற் கூறிப்போந்த சாரீரம், மானசம், வாசிகம் என்னு மூவிற) தவங்களும், — தூய்மையும் = (மண், ஜலங்களாற்) சரிசுத்தியும், (மைத்திரியாதி குணங்களால்) அந்தக்கரணசுத்தியும், — பொறையொடு = (பிறர்செய்யும் அவமானத்தாற்) குறாதாதி விகாரங்களுடையாத தன்மையும், — கல்வியும் = சாஸ்திரஞானமும், — பொருந்தும் ஞானமும் = (அதுபவபரியந்தம்) பொருந்தாநிற்கும் விஞ்ஞானமும், (ஆர்ஜவமும், ஆஸ்திக்கியமுங் கூட்டி ஆக இவ்வொன்பதும், — மறையவர் தொழில் என = பிராமணரது சபாவ ஜந்நியகர்மங்களென்று — வகுக்கப்பட்டதே = சாஸ்திரங்களில் வகுத்துச் சொல்லப்படுகின்றன. — எ-து.

ஆர்ஜவம் = குடிவத்தன்மையில்லாமை. ஆஸ்திக்கியம் = பரலோகம் உண்டென்னும் நிச்சயம். (ஈ.சு)

பிரமாதம்—சித்தத்தின் அசாவதானம். இங்கே, 'இடர்' எ-து, மோகத்தை. நித்திநாமுதலியவை கூணிகமாதவின், 'வினாந்து முடிந்தகா லத்தினும்' என்றார். (௩௪)

[இப்போது திரிகுணபேதங்களாற்பூர்வாத்தியாயங்களில் ஓரிடத்தும் அருளிச்செய்யாத பதார்த்தங்களை யுஞ்சங்கிரகஞ்செய்வவராய்ப் பூர்வஞ்சொன்ன பிரகரணர்த்தங்களைச் செய்யுளின் ஒர்பாதத்தால் உபசம்மரித்துக் கிரியாகாரகபலருபமான பிரபஞ்சமுழுவதும் திரிகுணன்மகமாயின், பிராணிகட்கு முக்தி எவ்வனுதாமென்று வருஞ்சங்கையானது நீங்குதற்பொருட்டுத் தத்தம் அதிகாரத்துக்குத் தக்கபடி கர்மானுஷ்டானவாயிலாகப் பகவதாராதனத்தாலுளதாகும் அவரது கிருபையினால் அடையப்படுந் தத்துவஞானத்தினாலேயே முக்தியுளதாமென்னுங்கீதார்த்தசாரத்தைச் சங்கிரகித்துத் தரிசிப்பிப்பவராய் இதுதொடங்கி அத்தியாய முடியும்பரியந்தம் வேறொருபிரகாரம் ஆரம்பிக்கின்றார்.]

[வேறு.]

இந்தவியற் கையினுமிக் குணங்களைவிட்டவரில்லை யந்தணர்க்கு மரசர்க்கும் வணிகர்க்குஞ் சூத்திரர்க்குந் தந்தமியற் கையவாய குணமூன்றின் றன்மையினில் வந்தவினைத் திறமவற்றை யுணாப்பன்கேண் முடிமன்னு.

(இ-ள்.) இந்த இயற்கையின் ஆம்=முன்னே கச-ம் அத்தியாயத்திற்சொன்ன (சபாவமென்னும்) பிரகிருதியின லுண்டாகாநிற்கும்—இக்குணங்களை விட்டவர் இல்லை=இந்தச் சத்துவம், ரஜஸு, தமஸென்னும் மூன்றுகுணங்களையும் விட்டவர்கள் (இந்தப் பிருதுவியிலாவது, சுவர்க்கத்திலாவது ஒருவரும்) இல்லை.—அந்தணர்க்கும் = பிராமணருக்கும்,—அரசருக்கும் = கூத்திரியருக்கும்,—வணிகர்க்கும் = வைசியருக்கும்,—சூத்திரர்க்கும்=சூத்திரருக்கும்—தம் தம் இயற்கைய ஆப = தத்தம் சபாவங்களாலுண்டாகிய—குணம் மூன்றின் தன்மையினில் = சத்துவமுதலிய முக்குணங்களின் றன்மையினால்—வந்த வினைத் திறம் அவற்றை=உளவாகாநிற்குங்கர்மங்களின் கூறுபாடுகளை—முடிமன்னு=கிரீடத்தையுடைய அருச்சுன—உணாப்பன் கேள்=இனி அருளிச்செய்வேன் கேட்பாய்.—எ-று.

'இந்தவியற் கையினும்' என்று சத்துவாதி குணங்கட் குற்பத்தி கூறினது குணங்களின் சாமியாவஸ்தாருபமான பிரகிருதியினின்றும் சத்துவாதி குணங்களின் வைஷ்ணவியாவஸ்தையை; இதுமுன்னே கச-ம்

அத்தியாயத்தில், எ-வதுசெய்யுளின் விசேஷவுரையில் விரித்து உரை செய்யப்பட்டிருக்கிறது; ஆண்டுக்காண்க. "இக் குணங்களைவிட்டவரில்லை" என்று உயர்திணையாற்கூறியிருப்பினும், "ஒருமொழியொழிதன் னினன்கொளற்குரித்தே" என்பதால், பிராணி, அப்பிராணிகுபங்களான சர்வபாதார்த்தங்களையும் கூறினதென்றறிசு. 'இயற்கை' என்று கூறினது, மாயாரூபமான பிரகிருதியை; அல்லது, ஜன்மந்தரங்களின் தர்மாதர்மசம்ஸ்காரங்களையெனினும்மையும். சத்துவகுணப்பிரதானர் பிராமணர். அற்பஞ்சத்துவகுணங்கலந்த ரஜோகுணப்பிரதானர் கூத்திரியர். அற்பத் தமோகுணங்கலந்த ரஜோகுணப்பிரதானர் வைசியர். அற்பம் ரஜோகுணத்தோடு தமோகுணப்பிரதானர் சூத்திரர் ஆம். ஜன்மந்தரமஸ்காரத்தாலுளவாகும் இவ்வாறான குணவேறுபாட்டால் நான்குவருணத்தினர்க்குங் கர்மவேறுபாடுளவாதலால், 'தந்தமியற் கையவாய குணமூன்றின் றன்மையினில், வந்தவினைத் திறம்' என்றார். (1)

[பிராமணிகளின் சபாவீகர்மங்களை, உ-செய்யுட்களால் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

கறைசெய்யம் புலன்களைக் கரண நான்குடன் றுறைதுறை யடக்கலுந் தவமுந் தூய்மையும் பொறையொடு கல்வியும் பொருந்து ஞானமும் மறையவர் தொழிலென வகுக்கப்பட்டதே.

(இ-ள்.) கரணம் நான்குடன் = அந்தக்கரணங்கள் நான்கினுடனே—கறை செய் கீம்புலன்களை = குற்றத்தை விளைப்பவைகளான சூரத்திரமுதலிய பாபியேந்திரியங்களைந்தையும்—துறை துறை அடக்கலும் = அவைகளின் கோளகைகளில் நீக்கிரகஞ்செய்யுஞ் சமதமங்களும்,—தவமும் = (பூர்வம் கள-ம் அத்தியாயத்திற் கூறிப்போந்த சாரீரம், மானசம், வாசிகம் என்னு மூவிற) தவங்களும்,—தூய்மையும் = (மண், ஜலங்களாற்) சரீரசத்தியும், (மைத்திரியாதி குணங்களால்) அந்தக்கரணசத்தியும்,—பொறையொடு = (பிறர்செய்யும் அவமானத்தாற்) குரோதாதி விகாரங்களையடையாத தன்மையும்,—கல்வியும் = சாஸ்திரஞானமும்,—பொருந்தும் ஞானமும் = (அதுபவபரியந்தம்) பெருந்தாநிற்கும் விஞ்ஞானமும், (ஆர்ஜவமும், ஆஸ்திக்கியமுங் கூட்டி ஆக இவ்வொன்பதும்,—மறையவர் தொழில் என = பிராமணரது சபாவ ஜந்நியகர்மங்களென்று—வகுக்கப்பட்டதே = சாஸ்திரங்களில் வகுத்துச் சொல்லப்படுகின்றன.—எ-று.

ஆர்ஜவம் = குடிலத்தன்மையிலலாமை. ஆஸ்திக்கியம் = பரலோகம் உண்டென்னும் நிச்சயம். (௩.௫)

[ஈத்திரியரது சுபாவீதகர்மங்களை யருளிச்செய்கின்றார்.]

தலைமையுங் கொடையொடு தறுக ணண்மையு
நிலைமையுங் கீழ்ப்படா நெஞ்சி நீட்டமுங்
நிலைமையுங் கீழ்ப்படா நெஞ்சி நீட்டமுங்

(இ-ள்.) தலைமையும் = தலைமையுமும், கொடையொடு தறுக ணண்மையும் = தானமும், ஒன்றித்தும் அஞ்சாத சாமர்த்தியமும் = நிலைமையும் = தைரியமும், —கீழ்ப்படா நெஞ்சின் நீட்டமும் = ஒருவர்க் கடங்காதமனத்தினுயர்ச்சியும், —கொலை பயில் போர்களில் = கொல்லு தலைப்பொருத்திய யுத்தங்களில் = புறம் கொடாமையும் = தோற்றோடாமையும் (ஆடைய இவை) —சிலை மலி தோளினாய் = மலைபோற் பருத்த புயத்தினையுடைய அருச்சுன —அரசர் செய்கை = ஈத்திரியரின் விசுவகர்மங்களாம். —எ-று.

ஈசுரபாவம் = பிராணிகளைப் பாலனஞ்செய்தற்பொருட்டுத் தனது சேவகர்முதலியோரின் சமீபத்திற் றனது பிரபுசக்தியைப் புலப்படுத்தல்; அல்லது, சாஸ்திரவிதித்தமார்க்கத்திற் பிரவிர்த்தியாநிற்குந் துஷ்டப் பிராணிகளை நியமனஞ் செய்யாநிற்குந் சக்தி. தானம் = சுவர்ணம், பசு, அந்நம், பூமிமுதலிய் தனங்களைப் பிராமணர் முதலியோருக்குக் கொடுத்தல். அஞ்சாத சாமர்த்தியம் = அத்தியந்தம் பலமுடைய புருஷனையும் அடிப்பதிற் பிரவிர்த்திருப்பமான விக்கிரமம். தைரியம் = பெரிய விபத்தானது வந்தடையினுந் தேகேந்திரியாதிருபசங்காதங்கள் வியாகுலமடையாததன்மை. ஒருவர்க்கடங்காத மனத்தினுயர்ச்சி = அந்நிய சத்துருக்களினால் அவமானமடையாத சாமர்த்தியம். (௩௪)

[வைசிய, சூத்திரரின் சுபாவீதகர்மங்களை யருளிச்செய்கின்றார்.]

உழுதொழில் பசுக்களை யோம்பல் வாணிகம்
வழுவறச் செய்கையே வணிகர் வாழ்க்கையாம்
பழுதற விவர்களைப் பாது காத்தலே
விழுமிய தொழில்கள்வே னாளர்க் கென்பவே.

(இ-ள்.) உழுதொழில் = பூமியை உழுது பயிர்செய்தலும், —பசுக்களை ஓம்பல் = கோக்களை இரட்சித்தலும், —வாணிகம் வழுவ அறச் செய்கையே = (கிரய, விக்கிரயரூப) வியாபாரம் வழுவாமற் செய்தலுமே —வணிகர் வாழ்க்கை ஆம் = வைசியரது சுபாவஜந்நிய கர்மங்க

ளாம். —பழுது அற = குற்றமற —இவர்களைப் பாதுகாத்தலே = (பிராமணர், ஈத்திரியர், வைசியர் என்னும்) இம்மூவருணத்தினளைச் சிசுருஷையினுற் பாதுகாத்தலே —வேளாளர்க்கு = சூத்திரர்க்கு —விழுமிய தொழில்கள் என்ப = (சுபாவஜந்நியமான) சிறந்தகர்மங்களாமென்று கூறுவர் பெரியோர். —எ-று.

‘வழுவற’ எ-து, கொள்வது அதிகம், கொடுப்பது குறைவுமாகாமல் ஒப்பாடிச்செய்தலே. (௩௫)

[இவ்வாறான பிராமணதிவரணங்களின் சர்வகர்மங்கட்கும் ஞானத்திற் கேதுத்தன்மையை ஸ்ரீபகவான் இப்போதருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

தீரா வகைதஞ் செயலே செயவே
நாராயணனு முதனா யகனுக்
காரா தனையா மதனா லவனே
வாரா வழியாம் வரமே தருமால்.

(இ-ள்.) தீரா வகை = (சுருதி, ஸ்மிருதிருபமான சாஸ்திரங்களில் வருணங்களைக் குறித்து விதானஞ் செய்திருப்பதால்) விடாத படிக்கு —தம் செயலே செயவே = தமது வருணத்திற்குரிய முன்சொன்ன கர்மங்களையே அதுஷ்டிக்க (அதுவே) —நாராயணன் ஆம் முதல் நாயகனுக்கு —நாராயணனென்னுங் காரணப்பிரமத்திற்கு —ஆராதனை ஆம் = பூஜனையாம்; —அதனால் = அந்தப் பூஜனையினால் —அவனே = அந்த நாராயணனே —வாரா வழி ஆம் வரமே தரும் = (தமது கர்மங்களில் நிஷ்டையுடைய புருஷர்க்குப்) பிறவாநெறியாகிய வரந்தருவன். —எ-று. ஆல்-அசைநிலை.

‘செயலே’ என்றதின் ஏகாரம் ஈற்றசை. ‘வரம்’ எ-து, பிரமான்மஸிக்கிய ஞானநிஷ்டைக்கு யோக்கியதைரூபமான அந்தக்கரண சுத்தியை. (௩௬)

[தத்தம் வருணச்சிரமதர்மமே மூடர்க்குப் பாமேசுரப் பிரசாதத்திற் கேதுவாவதால் அதிகாரிகளாகிய மதுடர் சுதர்மாதுஷ்டானமே செய்யவேண்டுமென்னும்பொருளை இப்போது ஸ்ரீபகவான் அருளிச் செய்கின்றார்.]

அல்லா வினைதா னழகாய் வரினுஞ்
செல்லார் பெரியோ ரவைசெய் வதனிற்
ரெல்லார் குலமே தொடருந் தொழிலே
பொல்லா வெனினுஞ் செயலே பொருளே.

[ஈத்திரியரது சுபாவீககர்மங்களை யருளிச்செய்கின்றார்.]

தலைமையுங் கொடையொடு தறுக னுண்மையு
நிலைமையுங் சீழ்ப்படா நெஞ்சி னீட்டமுங்
கொலைபயில் போர்களிற் புறங்கொ டாமையுஞ்
சிலைமலி தோளினு யரசர் செய்கையே.

(இ-ள்.) தலைமையும் = ஈசரபாவமும், —கொடையொடு தறுகண்
ஆண்மையும் = தானமும், ஒன்றிற்கும் அஞ்சாத சாமர்த்தியமும் — நிலை
மையும் = தைரியமும், —சீழ்ப்படா நெஞ்சின் நீட்டமும் = ஒருவர்க்
கடங்காதமனத்தினுயர்ச்சியும், —கொலை பயில் போர்களில் = கொல்லு
தலைப்பொருந்திய யுத்தங்களில் — புறம் கொடாமையும் = தோற்றோடா
மையும் (ஆகிய இவை) — சிலை மலி தோளினும் = மலைபோற் பருத்த
புயத்தினையுடைய அருச்சுன — அரசர் செய்கை = ஈத்திரியரின் வீகித
கர்மங்களாம். — எ-று.

ஈசரபாவம் = பிரஜைகளைப் பாலனஞ்செய்தற்பொருட்டுத் தனது
சேவகர்முதலியோரின் சமீபத்திற் றனது பிரபுசக்தியைப் புலப்படுத்
தல்; அல்லது, சாஸ்திரரிஷித்தமார்க்கத்திற் பிரவிர்த்தியாநிற்குந் துஷ்
டப்பிராணிகளை நியமனஞ் செய்யாநிற்குஞ் சக்தி. தானம் = சுவர்ணம்,
பசு, அந்நம், பூமிமுதலிய தனங்களைப் பிராமணர் முதலியோருக்குக்
பசு, அந்நம், பூமிமுதலிய தனங்களைப் பிராமணர் முதலியோருக்குக்
கொடுத்தல். அஞ்சாத சாமர்த்தியம் = அத்தியந்தம் பலமுடைய புரு
ஷனையும் அடிப்பதிற் பிரவிர்த்திருபமான விக்கிரமம். தைரியம் =
பெரிய விபத்தானது வந்தடையினுந் தேகேந்திரியாதிருபசங்காதங்கள்
வியாகுலமடையாததன்மை. ஒருவர்க்கடங்காத மனத்தினுயர்ச்சி =
அந்நிய சத்துருக்களினால் அவமானமடையாத சாமர்த்தியம். (ந-எ)

[வைசிய, குத்திரரின் சுபாவீககர்மங்களை யருளிச்செய்கின்றார்.]

உழுதொழில் பசுக்களை யோம்பல் வாணிகம்
வழுவுறச் செய்கையே வணிகர் வாழ்க்கையாம்
பழுதற விவர்களைப் பாது காத்தலே
விழுமிய தொழில்கள்வே னாளர்க் கென்பலே.

(இ-ள்.) உழுதொழில் = பூமியை உழுது பயிர்செய்தலும், — பசு
க்களை ஒம்பல் = கோக்களை இரட்சித்தலும், — வாணிகம் வழுவு அறச்
செய்கையே = (கிரய, விக்கிரயரூப) வியாபாரம் வழுவாமற் செய்த
லுமே — வணிகர் வாழ்க்கை ஆம் = வைசியரது சுபாவஜந்ரிய கர்மங்க

ளாம். — பழுது அற = குற்றமற — இவர்களைப் பாதுகாத்தலே = (பிரா
மணர், ஈத்திரியர், வைசியர் என்னும்) இம்மூவருணத்தினரைச் சிசு
ருஷையினுற் பாதுகாத்தலே — வேளாளர்க்கு = குத்திரர்க்கு — விழு
மிய தொழில்கள் என்ப = (சுபாவஜந்ரியமான) சிறந்தகர்மங்களாமெ
ன்று கூறுவர் பெரியோர். — எ-று.

‘வழுவுற’ எ-து, கொள்வது அதிகம், கொடுப்பது குறைவுமாகா
மல் ஒப்ப நாடிச்செய்தலே.

[இவ்வாருண பிராமணதிவர்க்களின் சர்வகர்மங்கட்கும் ஞான
த்திற் கேதுத்தன்மையை ஸ்ரீபகவான் இப்போதருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

தீரா வகைதஞ் செயலே செயவே
நாராயணனு முதலு யகனுக்
காரா தனையா மதனு லவனே
வாரா வழியாம் வரமே தருமால்.

(இ-ள்.) தீரா வகை = (சுருதி, ஸ்மிருதிருபமான சாஸ்திரங்க
ளில் வருணங்களைக் குறித்து விதானஞ் செய்திருப்பதால்) விடாத
படிக்கு — தம் செயலே செயவே = தமது வருணத்திற்குரிய முன்சொ
ன்ன கர்மங்களையே அதுஷ்டிக்க (அதுவே) — நாராயணன் ஆம் முதல்
நாயகனுக்கு — நாராயணனென்னுங் காரணப்பிரமத்திற்கு — ஆராதனை
ஆம் = பூஜனையாம்; — அதனால் = அந்தப் பூஜனையினால் — அவனே =
அந்த நாராயணனே — வாரா வழி ஆம் வரமே தரும் = (தமது கர்மங்
களில் நிஷ்டையுடைய புருஷர்க்குப்) பிறவாநெறியாகிய வரந்தரு
வன். — எ-று. ஆல்-அசைநிலை.

‘செயலே’ என்றதின் ஏகாரம் ஈற்றசை. ‘வரம்’ எ-து, பிரமான்ம
ஜக்கிய ஞானநிஷ்டைக்கு யோக்கியதைருபமான அந்தக்கரண சுத்
தியை.

[தத்தம் வருணச்சிரமதர்மமே மூடர்க்குப் பரமேசுரப் பிரசாதத்
திற் கேதுவாவதால் அதிகாரிகளாகிய மதுடர் சுதர்மாநுஷ்டானமே
செய்யவேண்டுமென்னும்பொருளை இப்போது ஸ்ரீபகவான் அருளிச்
செய்கின்றார்.]

அல்லா வினைதா னழகாய் வரினுஞ்
செல்லார் பெரியோ ரவைசெய் வதனிற்
ரெல்லார் குலமே தொடருந் தொழிலே
பொல்லா வெனினுஞ் செயலே பொருளே.

(இ-ள்.) அல்லா வினை தான்=(தமக்குரியன) வல்லர்த பரதர்மங்களுளவை—அழகு ஆய் வரினும்=எவ்வித தோஷங்களு மில்லாதன வாய் அதுஷ்டிக்க வருமாயினும்,—செல்லார் பெரியோர்=(பயத்துக் கேதுவாதலால், அந்தப்பரதர்மங்களிற்) செல்லார் பெரியோர்கள்;—அவை செய்வதனில்=அந்தப் பரதர்மங்களை யதுஷ்டிப்பதைப் பார்த்துக் கிலும்—தொல் ஆர் குலமே = தொன்றுதொட்டு அதுஷ்டித்துவரும் (கூத்திரிய) குலத்திற்கே — தொடரும் தொழில் = உரிமையாகிய யுத்தமுதலிய கர்மங்கள்—பொல்லா எனினும் = (பந்துஜனங்களின்) இம்சையோடு கூடினவென்று சொல்லினும்,—செயல் பொருளே=(வேதவிகிதமாதலால் அவைகளை) அதுஷ்டியாநிற்பது (அதர்மமன்று:) தர்மமே.—எ-று.

பரதர்மம்=பிட்சாடனாதி யதிதர்மம். (சு0)

[சாமான்யதோஷங்களோடுகூடியே சர்வகர்மங்களுமுள்ளனவாதலால், ஆன்மஞானமில்லாமல் வருணச்சிரமபிமானமுடையபுருஷர் சுபாவஜந்ரியவிகிதகர்மங்களை ஒர்போதும் பரித்தியாகஞ்செய்யலாகாதென்னும்பொருளை இப்போது ஸ்ரீ பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

கனையெரி புகையோடன்றிக் காணமுன் படாமைபோல வினைகளுந் குற்றந்தன்னை விட்டிரா வாதலாலே யனையவென் நிகழ்தலாகா தடுத்தகா ரியங்கடம்மை நினைவருந் தருமமென்று செய்கையே நீதியெல்லாம்.

(இ-ள்.) கனை எரி=ஒலிக்கின்ற அக்கினியானது—புகையோடு அன்றி=புகையோடல்லாமல்—முன் காணப்படாமைபோல=எதிரே காணப்படாததுபோல — வினைகளும் = சர்வதர்மங்களும் — குற்றந்தன்னை விட்டு இரா=தோஷங்களை விட்டிராமற் றோஷங்களோடு கூடியேயுள்ளன; — ஆதலால்=அக்காரணத்தால், — அனைய என்று இகழ்தல் ஆகாது=அப்படித் தோஷமுடையனவென்று கருதி அசுத்த தார்த்தக்கரணமுடைய அஞ்ஞானி பரித்தியாகஞ்செய்தல் கூடாதாம்;—(பின்னையோ,) அடுத்த காரியங்கள் தம்மை=(தமது வணச்சிரமத்திற்கு) உரியகாரியங்களை—நினைவு அரும் தருமம் என்று=நினைத்தற்கரிய தர்மமாமென்று கருதி—எல்லாம் செய்கையே=முழுதும் அதுஷ்டியாநிற்பதே—நீதி=நியாயமாம்.—எ-று.

தூமத்தினால் ஆவிருதமான அக்கினியானது தோஷத்தோடுகூடியிருப்பினும் உலகமானது தூமரூபமான தோஷத்தை நாடாமல் அந்த

காரம், சீதம் இவைகளினிவிர்த்தியின்பொருட்டு அதனைச் சேவிப்பது போலவே சுதர்மமும் தோஷத்தோடு கூடியிருப்பினும் அத்தோஷத்தை நாடாமல் குணமாகிய அம்சமாத்மிரத்தை நாடி அந்தக்கரணசத்தியின்பொருட்டுச் சேவிக்கத்தக்கதென்பது கருத்து. (சுக)

[அசுத்தார்த்தக்கரணமுடைய அஞ்ஞானி சர்வகர்மபரித்தியாகத்திற் சமர்த்தனாகாவிடில் அதில் யாவன்? சமர்த்தனாவனென்னும் அருச்சுனன் சங்கைக்குச் சுத்தார்த்தக்கரணமுடைய முழுக்ஷுபுருஷனை சமர்த்தனாவனென ஸ்ரீ பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

வெல்லப்பட்ட மனத்தினனாய் வேறென் றினையும் வேண்டாதே, யல்லற்படுக்கு முடற்பற்று மறவேயறுத்தான் வினையடையச், செல்லச்செல்ல வறுத்தானு மதனாற்சித்த முடிவாகச், சொல்லப்பட்ட கரணங்க ணுந்குந்தாய்தாய் விடுமன்றே.

(இ-ள்.) வெல்லப்பட்ட மனத்தினன் ஆய்=வசிகிருதமான அந்தக்கரண முடையவனாய் (அதனால்)—வேறு ஒன்றினையும் வேண்டாதே=(புத்திர, தாராதிகளான) அந்ரியங்களில் யாதொரு பதார்த்தத்தையும் இதற்கு நான், இவ்வேதனக்கென அபிமானியாமலே—அல்லல்படுக்கும் உடல் பற்றும்=துன்பப்படுத்தாநிற்குத் தேகத்தின் (ஜீவனத்திற் கேதுபூதமான அந்நபானுதிபோகங்களில்) இச்சையும்—அறவே அறுத்தான் = ஒழியும்படியாகவே நிவிர்த்தித்த (* சுத்தார்த்தக்கரணமுடைய) அதிகாரிபுருஷன்—வினை அடைய=(சிகை, எக்ஞோபவீத முதலியவைகளோடுகூடக்) கர்மங்கண் முழுதும் — செல்லச் செல்ல அறுத்தான் ஆம்=ஒழிந்துபோகும்படி பரித்தியாகஞ் செய்தவனும்;—அதனால் = அச்சந்ரியாசபூர்வகமான வேதாந்த விசாரத்தினால் — சித்தம் முடிவு ஆகச் சொல்லப்பட்ட கரணங்கள் நான்கும்=மனமுதற் சித்தமீராகச் சொல்லப்படுகின்ற அந்தக்கரணங்களுக்கும் — தூய்து ஆய்விடம்=சுத்தமாய்விடம்;—எ-று. அன்று, ஏ-அசைநிலைகள்.

இங்கே, 'தூய்து'எ-து, பிரமசாட்சாத்காரத்தின் யோக்கியதாரூபமான பரமசத்தியை. (சுஉ)

* சுத்தம் எ-து, நிஷ்காமகர்மாதூஷ்டானத்தா லுண்டாகப்பட்ட சத்தியை; இதனை அபரமசத்தியென்பார்

[முன்னொன்ன பரமாம்சசந்நியாசிக்கு ஞானநிஷ்டையின் கிரமத் தால் பிரமப்பிராப்தியின்பிரகாரம் இனி அருளிச்செய்கின்றார்.]

சொன்னகரண மவைநான்குந் தூய்தாய்விடவத் தூய்மையினு லுன்னவரியபெரும்பொறையை யுடையனாகுமப்பொறையா லின்னல்செய்யும்பொறியைந்துமிராகத்துவேடமெனுமிரண்டு மன்னதன்னை நலியாமை மாற்றுமவற்றை மாற்றினால்.

(இ-ள்.) சொன்ன கரணமவை நான்கும் = முன்னே சொல்லிய அவ்வந்தக்கரணங்களுக்கும் — தூய்து ஆய்விட = சுத்தியாய்விடவே, — அத் தூய்மையினால் = அவ்வந்தக்கரண சுத்தியினால் — (இவ்வதிகாரி புருஷன்) உன்ன அரிய = கருதுதற்கரிய — பெரும் பொறையை உடையன் ஆகும் = மகத்தான சாத்துவிக * தைரியத்தையுடைய னாவன்; — அப் பொறையால் = அச்சாத்துவிகதையித்தால் — இன்னல் செய்யும் பொறி கீழ்த்தும் = (ஞானநிஷ்டைக்கு) விக்கினஞ்செய்யாநிற்குஞ் சப்தாதிவிஷயங்கள் கீழ்த்தையும், — இராகம் துவேடம் எனும் இரண்டும் = இராகமும், துவேஷமும் என்று சொல்லப்படுகின்ற இரண்டினையும் — மன்ன = அருச்சுனா — தன்னை நலியாமை மாற்றும் = தன்னைவருத்தொழியும்படி பரித்தியாகஞ்செய்வன்; — அவற்றை மாற்றினால் = அவைகளைப் பரித்தியாகஞ்செய்தால், — ஏ-று. (சுஉ.)

[இதுவுமது.]

காடுமலையு மலைமுழைஞ்சங் கடுமாமுதல நலிவில்லா வோடும்புனலா னுள்ளிட்ட விடமேயுறையு னாக்கொண்டு தேடும்பொருளொன் றின்றியே சிந்திதேயுண்டு சென்றெங்கு மாடுமனம்வாய் மொழியாக்கை யடங்கப்பெறுமா லவனையா.

(இ-ள்.) காடும் = வனமும், — மலையும் = பருவதமும், — மலைமுழைஞ்சம் = மலைக்குகையும்; — கடு மா முதல நலிவு இல்லா = கொடுமை யுள்ள மிருகமுதலியவை (தியானத்திற்கு வினோதமாக) வருத்துதலில்லாத — ஓடும் புனல் ஆறு உள்ளிட்ட இடமே = ஓடாநின்ற நீரையுடைய நதியுள்ளடங்கிய இடமுமே — உறையுளாக்கொண்டு = (தான் வசிக்கும்) ஸ்தானமாகக்கொண்டு — தேடும் பொருள் = (யாவராலுஞ்)

* தைரியம் = சரீரோத்திரிய சங்காதங்களைச் சாஸ்திர நிஷித்தமார்க்கப் பிரவிர்த்தியினின்றும் நிவிர்த்திசெய்யுஞ் சாமர்த்தியம்.

† இராகத்துவேஷம் = சரீரஸ்திமிதாத்திரத்தில் உபயோகமான சப்தாதிவிஷயங்களிலுளவாகும் இராகத்துவேஷங்கள்.

சம்பாதிக்கத்தக்க (இகலோக பரலோகங்களிலுள்ள) பொருள்களுள், — ஒன்று இன்றி = ஒன்றிலும் (ஆசை) யில்லாமல் (வைராக்கியத்தை ஆசிரயித்து) — சிந்திதே உண்டு = (நித்திரை, ஆலசியமுதலியவற்றிற்குக் காரணங்களான அந்நங்களைப் புஜியாமல் இதமாயும், பவித்திரமாயு முள்ள அந்நங்களை) அற்பமாகப் போஜனஞ்செய்து (நித்தியம் * தியானம்) சென்று எங்கும் ஆடும் = (பகிர்முகமாகச்) † யோகபராயணனாய்) — சென்று எங்கும் ஆடும் = (பகிர்முகமாகச்) சென்று எங்குஞ் சலியாநிற்கின்ற — மனம் வாய்மொழி யாக்கை அடங்கப் பெறும் = மனம், வாங்கு, சரீரங்கள் தன்வசமாகப் பெறுவன் — அவன் ஐயா = அவ்வதிகாரியானவன் அருச்சுனா. — ஏ-று. ஆல்-அசை. தியான, யோகமென்பவை எஞ்சிநின்றலால் வருவித்தாம். (சச)

[இதுவுமது.]

சொன்ன விவைபோ யடங்கிடவே தோன்றுங்களிப் புங் காமமுமுன், பென்ன தியானென் கின்றதுவு மெரிபோல் வெருளி யொடுவலியு, முன்ன மவிர்த்து சாந்திபெறுஞ் சாந்தி பெறவே யோரிடத்தும், பின்ன மடையா தொன்றாகி நின்ற பொருளின் பேருருவாம்.

(இ-ள்.) சொன்ன இவை போய் அடங்கிடவே = சொல்லிய இம் மனோவாக்குக்காயங்கள் நிரோதமாய் வசமாகவே — தோன்றும் களிப்பு = (தர்மத்தையதிக்கிரமணஞ்செய்து) சந்தோஷத்தாற்றேன்றும் மதமும், — காமமும் = விஷயாபிலாஷையும், — முன்பு என்னதுயான் என்கின்றதுவும் = முன்பேயுள்ள மமகாராகங்களுக்கும், — எரிபோல் வெருளியொடு வலியும் = அக்கினியைப்போற் றுப்படுத்தாநிற்குங் குரோதமும், (சுருதி, ஸ்மிருதிருப சாஸ்திரவிருத்தமான) அசத்தாக் கிரகமும் (ஆகிய இவற்றை) — உன்னல் தவிர்ந்து சாந்திபெறும் = கருதுதலொழிந்து சாந்தியடைவன்; — சாந்திபெறவே = சாந்தியடையவே, — ஓரிடத்தும் பின்னம் அடையாது = யாதோரிடத்தும் வேறுபாடடை யாமல் — ஒன்று ஆகிநின்றபொருளின் = ஏகரசமாயுள்ள பிரமத்தின் — பேர் உரு ஆம் = பூரணரூபமான அவஸ்திதிக்குச் சமர்த்தனாவன்; — ஏ-று. (சுரு)

[பிரம்மாஹமென்னும் நிச்சலரூபமான அவஸ்தானத்தின்பயனை யருளிச்செய்கின்றார்.]

அந்தவுருவா னவன்பின்னை யாதேவரினு மழிவுரு னிந்தவுலகத் துயிர்க்கெல்லா மொத்தேயிருக்கு பிங்கிலனும்

* தியானம் = ஆன்மகார ஸஜா தீயவிருத்திப்பிரவாகம்.

† யோகம் = சித்தவிருத்திரோதம்.

பந்தமறவிட் டெனையறியும் பத்திபெறுமப் பத்தியினாற்
சிந்தையிடையே யெனைத்தெளியு மதனாலெனையே சேருமால்.

(இ-ள்.) அந்த உரு ஆனவன் = அந்தப் பிரமபாவமடைந்த பிர
சந்நசித்தமுடைய புருஷன் — பின்னை = பின்னர், — யாதே வரினும்
அழிவு உறான் = (தேகாதிகளில் அபிமானமின்மையின் சம்சாரவிஷய
ங்களில்) யாதொரு நஷ்டம்வரினும் துன்பமடையான். — இந்த உலக
த்து உயிர்க்கு எல்லாம் = இவ்வுலகின் கண்ணுள்ள பிரானிகளனைத்திற்
கும் — ஒத்தே இருக்கும் = ஒத்தேயிருப்பன். (ஒருவர்க்குச் சுகம் வந்த
விடத்து அது தனக்குவந்ததுபோலவும், ஒருவர்க்குத் துக்கம் வந்தவிட
த்து அது தனக்குவந்ததுபோலவும் பார்ப்பனென்றபடி.) — ஈங்கு இவ
த்து அது தனக்குவந்ததுபோலவும் பார்ப்பனென்றபடி.) — ஈங்கு இவ
தும் = இவ்வாறான ஞானநிஷ்டையினையுடைய சந்நியாசியும் — பந்தம்
அற விட்டு = பந்தரூபமான வாசனைகண் முழுதுமொழித்து — எனை
அறியும் பத்தி பெறும் = பரமான்மதேவனான என்னைச் சாட்சாத்கரித்
தற்குக் காரணமாகிய (ஞானலட்சணமான எனது) பக்தியை யடையா
நிற்பன்; — அப்பத்தியினால் = நிதித்தியாசனரூபமான அந்தப் பக்தியி
னால் — சிந்தையிடையே = (தனது) சித்தத்தின்கண்ணே — எனைத்
தெளியும் = பரமான்மதேவனான என்னை (உள்ளபடியே அகண்டை
காச அத்துவிதீயாநந்தரூபப்பிரமம் நானேயென்று) சாட்சாத்கரிப்பன்;
— அதனால் = அந்த எனது சாட்சாத்காரத்தினால் — எனையேசேரும் =
(தேகபாதத்தினந்தரம் பரப்பிரமரூபனான) என்னையே (அபேதமாக)
அடையாநிற்பன். — எ-று. ஆல்-அசைநிலை. (சுசு)

[சுதர்மாவாத்தானமான ஈசாராதனத்தால் முக்தி உளதாமெ
ன்று முற்கூறிப்போந்ததை உபசம்மரிக்கின்றார்.]

என்னைப்பற்றிக் கொடுநின்றே யெல்லாவினையு மியற்றி
னாற், பின்னைப்பிறவாப் பெரும்பதமென் னருளிஞாலே பேறு
ந்கண்டாய், நின்னைத்தொடரும் வினையெல்லா மென்னைநினைந்
தே செயில்வினைக, டன்னைக்கடத்தற் கருந்துன்ப மெல்லாந்
கடக்கத் தகுதியால்.

(இ-ள்.) என்னைப் பற்றிக் கொடுநின்றே = (பரமேசுரனான) என்
னை ஆசிரயித்துக்கொண்டுநின்றே — எல்லா வினையும் இயற்றினால் —
(நித்திய, ரைமித்திகமாகிய) சர்வகர்மங்களையும் அதுஷ்டித்துவருவனா
யின், — (அவ்வகாரியபுருஷன்) பின்னைப் பிறவாப் பெரும் பதம் =
மீண்டுஞ் சந்நமாகும்படிக்கல்லாத விஷ்ணுபதத்தை — என் அருளினா

லே பெறும் = (பரமேசுரனான) எனது கிருபையினாலே அடைவன். —
(ஆகவின்,) நின்னைத் தொடரும் வினை எல்லாம் = (கூத்திரியனான)
உன்னைச் சம்பந்தித்தவைகளாயுள்ள யுத்தமுதலிய கர்மங்கள் எவற்றை
யும் — என்னைநினைந்தே செயில் = (விவேகபுத்தியினாற்பரமேசுரனான)
என்னிடத் தர்ப்பணஞ்செய்வாயாகில் (என்னிடத்தே சித்தமுடைய
அருச்சுனா என்னுடைய பிரசாதத்தால்) — வினைகள் தன்னை = சர்வ
கர்மங்களையும், — கடத்தற்கு அரும் துன்பம் எல்லாம் = துஸ்தரமான
சம்சாரதுக்கங்கண்முழுதையும் — கடக்கத் தகுதி = நீ கடத்தற்குரியவ
னாவாய். — எ-று. ஆல்-அசைநிலை.

‘என்னைப்பற்றிக் கொடுநின்றே’ என்னுந் தேற்றேகாரத்தால்
சுவர்க்கமுதலியபயன்களை விழையாமலென்பது பெறப்படுகின்றது. (.)

[இங்ஙனங் கூறிப்போந்ததற்கு விபரீதப்படுத்திற் றேஷ்டமருளிச்
செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

ஒன்றிய மனத்தினாலே யானுநாக் கின்றவுண்மை
நன்றிதென் றுணராயாயி னாசமே யடைதமற்றீ
தன்றியு மரசர்க்கெல்லா மடுத்தகா ரியமாயுள்ள
வென்றியை யடையாநிற்கு வேறினி விளைவகேளாய்.

(இ-ள்.) ஒன்றிய மனத்தினாலே = குவிந்தமனத்தினாலே — யான்
உணர்கின்ற உண்மை = (பரமேசுரனான) நான் அருளிச்செய்த மெய்
ம்மையான வாக்கியார்த்தத்தை — இது நன்று என்று உணராயாயின்
= இதுவே நல்லதென்றறிந் ததுஷ்டானஞ் செய்யாயானால் — நாசமே
அடைதி = நஷ்டமேயடைவாய்; — ஈது அன்றியும் = இஃதன்றியும் —
ஆரசர்க்கு எல்லாம் = கூத்திரியர் யாவருக்கும் — அடுத்த காரியம் ஆய்
உள்ள = கிட்டிய தொழிலாயுள்ள — வென்றியை அடையாநிற்கு = சத்
துருஜயத்தையடைய இச்சியாத உனக்கு — வேறு இனிவிளைவகேளாய்
= வேறே இனி உண்டாகுந் துன்பங்களையுங் கேட்பாய். — எ-று.

மற்று - அசைநிலை. உம், எதிராதுதழீஇய எச்சவுண்மை. யுத்தமுத
லிய சுதர்மங்களைப் பரித்தியாகஞ்செய்து சந்நியாசமுதலிய பாதர்மங்
களை யதுஷ்டிக்கவருவதாற் சர்வபுருஷார்த்தங்களினின்றும் பிரஷ்ட
னாவையென்பார், ‘நாசமேயடைதி’ என்றார். (சஅ)

[தர்மத்தினின்றும் பிரஷ்டனாலேனாயினும் பந்து ஜனங்களோடு
யுத்தஞ்செய்யேனென்னும் அருச்சனனுக்கு ஸ்ரீ பகவான் கூறுகின்
றார்.]

[வேறு.]

வினாசெய் தார்மன்ன வேண்டலை யாபினுங்
கணாசெய் மாயையுங் காலுற வாழ்த்திடு
மரசர் தங்குண மாகிய வாண்மையே
புணாசெய் வாளமர்க் கேபுகு விக்குமால்.

(இ-ள்.) வினா செய் தார் மன்ன = வாசனையைத் தரப்பட்டமாலையணியப்பெற்ற அருச்சுனா — வேண்டலை ஆயினும் = (பந்துஜனங்களோடு கூடிச்செய்யும் உனது சுதர்மமான யுத்தத்தை நீ செய்ய) விரும்பவல்லையானாலும் — கணா செய் மாயையும் = (கூத்திரியர்க்குரிய தென்று) வரையறைசெய்த (இரஜோகுணசொருபு) பிரகிருதியும் — கால் உற ஆழ்த்திடும் = (யுத்தத்தில் உன்னைக்) காலால் அவசியமழுத்தாநிற்கும் (பிரோரியாநிற்குமென்றபடி.) — [இனி ஸ்ரீ பகவான் அருச்சுனனுக்கு அவனது பிரகிருதியின் அதினைத்தன்மையை நிரூபணஞ்செய்கின்றார்.] அரசர்தம் குணம் ஆகிய ஆண்மையே = கூத்திரியரின் சுபாவஜ்ஞியமாகிய செளரியாதிகளே — புணாசெய் = குற்றத்தைச் செய்கின்ற — வாள் அமர்க்கே = வரண்முதலிய ஆயுதங்கொண்டு செய்யப்பட்ட யுத்தத்தில் — புகுவிக்கும் = கூணத்திற் பிரோனைசெய்யும். — எ-று.

ஆல் - அசைநிலை. ஏகாரம் இரண்டில், முன்னது தேற்றம்: பின்னது ஈற்றசை. (சக)

[மேலைச்செய்யுளிற் சாங்கியாதிமதாநுசாரமாகப் பிரகிருதியின் பாரதந்திரியமும், சுபாவபாரதந்திரியமும் அருளிச்செய்து இப்போது தமது மதமுருளிச்செய்கின்றார்.]

பொறிக ளுண்ணின் றவற்றின் புணர்ப்பெலா
மறிய வாட்டினன் போலாக் கைகடொறு
மறைவி னின்றது தன் மாயையி னுல்வினைக்
குறிகள் செய்விப்ப னீசனென் றேகொள்வாய்.

(இ-ள்.) பொறிகள் உள் நின்று = (தாருவினாற் செய்யப்பட்ட யானைமுதலிய) பிரதிமைகளினுள்ளே (மறைந்து) நின்று — அவற்றின் புணர்ப்பு எலாம் = அவைகளின் சம்பந்தங்களான (கை, பாத, கன்ன முதலியவற்றின்) செய்கைகண்முழுவதும் — அறிய = (உலகில் யாவரும்) அறிய — ஆட்டினன் போல் = (செய்விக்குஞ்) சூத்திரதாரியைப் போல — ஈசன் = அந்தரியாமியாகிய ஈசரானும் — ஆக்கைகள்தோறும் =

(சர்வப்பிரானிகளின்) லிங்கதேகமென்னும் இருதயங்கடோறும் — மறைவில் நின்று = மறைந்து நின்று — தன் மாயையினால் = தனது மாயாசக்தியினால் — வினைக் குறிகள் = அவ்வப்பிரானிகளின் சுபாசப கர்மங்களாகிய வெண்ணங்களை — செய்விப்பன் என்றே கொள்வாய் = செய்விப்பனென்றே அருச்சுனா நீ மனத்திற்கொள்ளுதி. — எ-று.

சூரியன் சொச்சத்திரவியத்திற் போல அந்தரியாமியாகிய ஈசரன் சாமான்யத்தால் சர்வத்திர வியாபகமாக இருந்தாலும் அந்தக்கரணங்களில் விசேஷமாக அபிவித்யக்தியாவதால் அவற்கு இருதயதேசத்தில் ஸ்திதி கூறினர். (இ-ஓ)

[இப்போது சர்வகீதாசாஸ்திரார்த்தங்களையும் உபசம்மாரஞ் செய்பவராய் ஸ்ரீ பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

வேறப் பாலொரு வார்க்கும் விளம்புதன்
மாறப் பட்ட பொருளின் வகையெலாம்
கூறப் பட்ட துனக்கிக் குறிகளை
யேறப் பார்த்துனக் கேறிய வாசெய்வாய்.

(இ-ள்.) வேறு ஒருவர்க்கும் = மற்றொருவருக்கும் — அப்பால் = இனி — விளம்புதல் மாறப்பட்ட = உபதேசிக்கத்தகாத — பொருளின் வகை எலாம் = மந்திரயோகாதி இரகசியார்த்தங்களினும் அதிரகசியமான ஞானார்த்தங்கண் முழுதையும் — உனக்குக் கூறப்பட்டது = அருச்சுனா உனக்கு (எனது கருணையினால்) உபதேசிக்கப்பட்டது; = இக்குறிகளை = என் கருத்தாயுள்ள இவைகளை — ஏறப்பார்த்து = நன்றாக விசாரித்து — உனக்கு ஏறியவாசெய்வாய் = உனக்கிச்சையானபடிசெய்வாய். — எ-று. ஆறு என்றதின் ஈறு தொக்கது. (இ-ஓ)

[அத்தியந்தம் கெம்பீரமான கீதாசாஸ்திரார்த்தங்கண் முழுதையும் விசாரணை செய்வதாலுளதாகும் பரிசுரமரிவிர்த்தியின்பொருட்டு ஸ்ரீ பகவான் தாமே கிருபையினால் கீதாசாஸ்திரர்த்தின் சாரார்த்தங்களைத் தொகுத்தருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

தீதகலா தெனவுளவோ விவன்வேண்டி லெனத்தேறி
யோதலினு னினைத்தலினு லெனைப்போக்கி யொன்றறியா
யாதலினுல் யாவர்களு மறியாத வொருபொருளைக்
காதலினு லுனக்கின்னு முனைக்கின்றேன் கடைப்பிடிநீ.

(இ - ள்.) இவன் வேண்டில் = இப்பகவான் கிருபை செய்தி டில், — தீது அகலாது என உளவோ = தீமைகணிங்காவென்றுண் டோ? — எனத் தேறி = என்று நிச்சயித்து — ஒதலினால் = வாக்காற்றுதித் தலினாலும், — நினைத்தலினால் = மனத்தாற் சிந்தித்தலினாலும் — எனைப் போக்கி = (பரமேசுரனான) என்னைத் தவிர்த்து — ஒன்று அறியாய் = வேறொரு தெய்வத்தையும் அறிந்திலை; — ஆதலினால் = அக்காரணத்தி னால் — பாவர்களும் அறியாத = யாவர்களாலுமறியப்படாத — ஒருபொரு ளை = அத்தியந்தரகசியத்தை — காதலினால் = கிருபையினால் — உனக்கு = அருச்சுனனுக்கு — இன்னும் உரைக்கின்றேன் = மீட்டும் அருளிச் செய்கின்றேன்; — நீ கடைப்பிடி = நீ உறுதியாக மனதிற்பற்றுதி. — எ-று. (ருஉ)

[சர்வ ஹிதங்களிலும் பரமமான ஹிதத்தை ஸ்ரீ பகவான் இப் போதருளிச்செய்கின்றார்.]

என்னையே நினைந்தெழுவுன் மனத்தினைபென் னிடையேவை
யென்னையே நினைந்திருநீ மற்றெனக்கே பூசனைசெ
யென்னையே குருவாக்கொள் ளெப்போது மிதுசெய்யி
லென்னையே வந்தடைதி யிதுமெய்யே யிதுமெய்யே.

(இ - ள்.) நீ = அருச்சுன நீ = என்னையே நினைந்து எழ = (* வாசு தேவனான) என்னையே நினைந்தெழுப்படி — உன் மனத்தினை என்னி டையே வை = உனதுமனத்தை என்னிடத்தே † அநுராகமுடைய தாக வைத்து — என்னையே நினைந்து இரு = சர்வகாலமும் என்னையே சிந்தனஞ்செய்துநிற்பாய்; — [இதற்குபாயமென்னையோவெனின்? அத ற்குக் கூறுகின்றார்.] எனக்கே பூசனை செய் = (என்னிடத்து அநுராக பக்தியானது உனக்குக் கிடைத்தற்பொருட்டுச்) சர்வகாலமும் என் னிடத்தே பூஜாபராயணனாவாய். — [பூஜனைக்குரிய சாமக்கிரியைகள் கிடையாவிடில், அவ்வநுராகபக்தியானது கிடைத்தற்பொருட்டுச் செய் யத்தக்கவுபாய மென்னையோவெனின்? அதற்குக் கூறுகின்றார்.] என் னையே குருவாக்கொள் = (பரமேசுரனான) என்னையே சற்குருமூர்த்தி யாகக்கொண்டு ‡ நவவிதமான பாகவததர்மங்களால் வழிபடுவாய்; —

* சர்வபூதங்களும் எவரிடத்தில் வசிக்கின்றனவோ, எவர் சர்வ பூதங்களிலும் அந்தரியாமியாக வசிக்கின்றனவோ அவர் வாசுதேவர்.

† அநுராகம் = தொடர்ந்தவிரும்பம்.

‡ நவவிதபக்தி = உஅஅ-வது பக்கம் டிப்பணத்திற் காண்க.

எப்போதும் இது செய்யில் = சர்வதா இப்பாகவததர்மங்களை யதுஷ்டிக் கில், — என்னையே வந்து அடைதி = (என்னிடத்து அநுராகபக்தியுடை கியவனாய் வேதாந்தவாக்கியங்களா லுண்டாகப்பட்ட ஆன்மசாட்சாத்கா ரத்தால் அபேதரூபமாக அத்விதீயநிர்க்குண பரப்பிரம்மரூபனான) என் னையேவந்தடைவாய். — [இப்போதருளிச்செய்த பொருளில் அருச்சுன னுக்குத் திடவிசுவாசம் உண்டாக்குவித்தற்பொருட்டுச் சபதஞ்செய் கின்றார்.] இது மெய்யே இது மெய்யே = இது சத்தியம் இது சத்தி யம். — எ-று.

[பூர்வமருளிய இரகசியத்திலும் அதிரகசியத்தை இப்போது ஸ்ரீ பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

இருவேறு வகையாய வெவ்வேறு வினைகளையு
மருவேனென் றறவிட்டு மாயையினான் மறைப்பரிய
வொருவெனையே பற்றுதியப் பற்றின லுனைப்பிறவி
கருவேலை கடந்தேறக் கூறுவேன் கதிர்வேலோய்.

(இ - ள்.) கதிர் வேலோய் — ஒளிபொருந்தியவெனையுடைய அரு ஷ்குண — இருவேறு வகை ஆய = தர்மம், அதர்மம் என்னும் இரண்டே கூறுபாடுடையனவாகிய — வெவ்வேறு வினைகளையும் = வேறுவேறான சர்வகர்மங்களையும் — மருவேன் என்று = இனிப்பொருந்தேனென்று — அறவிட்டு = அவற்றின் ஆதரமொழியப்பரித்தியாகஞ்செய்து — மாயை யினால் மறைப்பு அரிய = மாயையான் மறைத்தற்கரிய — ஒரு எனையே = அத்துவிதீயனான என்னையே — பற்றுதி = நானே நீயென் னு*சரண மடைதி; — அப்பற்றினால் = இவ்வாறென்னைச் சரணமடைந்ததனால் — பிறவிக்கருவேலை கடந்துஏற = ஜநநரூபமாகிய மகோத்தியைத் தாண்டி க்களையேறும்படி — உன்னைக் கை தருவேன் = உனக்குக் கிருபை செய்பாநிற்பேன்; (ஆதலால், நீ சோகத்தையொழிதி.) — எ-று.

‘உனை’ எ-து, வேற்றுமைமயக்கம். சொரூபமாகத் தர்மங்களிரு ந்தும் இந்தத்தர்மங்களே நமக்குச் சரணமென்று சுவீகரியாமல் சர்வ தர்மங்களின் அதிஷ்டானரூபனும், சர்வதர்மங்களின் பலப்பிரதாதா வும் ஆகிய அத்விதீயசுரரூபமான சரணத்தையடைதி; அல்லது, அந் நியவபேட்சையுடைய தர்மங்களால் பிரயோஜனம் என்னை: அந்நிய வபேட்சையில்லாத பகவானுடைய அநுக்கிரகத்தினாலேயே நான் கிரு தார்த்தஞ்வேன் என்னும் நிச்சயத்தால் தர்மங்களிற் பெரும்பாலும்

* சரணம் = அடைக்கலம்.

ஆதரமில்லாமல் பரமாந்தகனமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ பகவான் வாஸுதேவனையே நிரந்தரம் பாவனைசெய்து பணிப்பாய்; அல்லது, பரமான்மதேவனது சிந்தனமே பரமதத்துவமாய்; இந்தப்பரமான்மாவின் அநிகதத்துவம் வேறொன்றுமின்றென்னும் விசாரபூர்வமான விருப்ப மிகுதியினால் தயிலதானாபோல அவச்சிந்தனமே விருத்திகளால் பரமான்மதேவனான என்னை நிரந்தரஞ் சிந்தனைஞ்செய்தி என்பார், 'இருவேறு வகையாய் வெவ்வேறு வினைகளையு, மருவேனென் றறவிட்டு மாயையினுன் மறைப்பரிய, பொருவெனையே பற்றுதி' என்றார். 'ஒருவெனையே பற்றுதி' என்னும் வசனத்தால் ஒருபகவத் சாணத்தன்மை மாத்திரமே விதானஞ்செய்தனர். 'வினைகளே யறவிட்டு' என்னும் வசனமானது கேவலம் அதுவாதமாத்திரமேயாம்: கர்மத்தியாகத்தின் விதானம் இன்றும். சர்வசாஸ்திரங்களின் பரமமான ரகசியமானது ஈசரசாணத்தன்மையேயாம் ஆகலின், ஸ்ரீ பகவான் ஈசரசாணத்தன்மையிலேயே இந்தக் கீதாசாஸ்திரத்தின் பரிசமாப்திசெய்தனர் என்றறிக.

[ஸ்ரீ பகவான், "இருவேறு" என்னும் மேலைச்செய்யுள்பரியத்தஞ் சர்வகீதாசாஸ்திரார்த்தங்களையுஞ் சமாப்திசெய்து இப்போது இந்தப் பரமவித்தியாருப கீதாசாஸ்திரத்தின் சம்பிரதாயவியை யருளிச்செய்கின்றார்.]

மற்றுனக்குச் சொல்லியவீம் மறைப்பொருண்மா தவமிலர்க்குற்றமறுத் தறிவருளுங் குருவழிபா டிலாதவர்க்குஞ் [குஞ்செற்றமனச் சமூகர்க்கு மெனினியாத் திறத்தவர்க்கு மற்றமறத் தெரிந்துணாக்கை யடாதென்றே யறிகண்டாய்.

(இ-ள்.) மற்று உனக்குச் சொல்லிய=அருச்சுன உனக்குபதேசித்த—இம்மறைப் பொருள்=இக்கீதாசாஸ்திரத்தின் இரகசியார்த்தங்களை—மா தவம் இலர்க்கும் = இந்திரியரிக்கிரகரூபமான அல்லது, சுதர்மரூபமான தபசில்லாதவர்க்கும்,—குற்றம் அறுத்து அறிவு அருளும் = சர்வதோஷங்களையு நிவர்த்தித்துப் பிரமான்ம ஐக்கிய ஞானத்தை உபதேசித்தருளுகின்ற—குரு வழிபாடு இலாதவர்க்கும் = குருசேவைசெய்யாதவர்க்கும்,—செற்றம் மனச்சமூகர்க்கும்=(என்னிடத்தருகையினால்) துவேஷமனமுடைய அறிவிலிகட்கும்,—என ரினையாத் திறத்தவர்க்கும் = என்னிடத் தன்பில்லாதவர்க்கும் — அற்றம் அறத் தெரிந்து உணாக்கை = அச்சம் அறத் தெரிந்துபதேசித்தல்—அடாது என்றே அறி=கடாடென்றே அறிவாய்.—எ-று.

கண்டாய்-முன்னிலை அசை.

(இரு)

[இந்தப்பிரகாரம் இந்தப் பிரமவித்தியாருபமான கீதாசாஸ்திரத்தின் சம்பிரதாயவியையருளிச்செய்து இப்போது ஸ்ரீ பகவான் அச்சம்பிரதாயப் பிரவர்த்தகபுருஷரீன்பயனை யருளிச்செய்கின்றார்.]

எல்லாப்பொருட்டும் பரமமிப் பொருளையென்னன்பர்க்கிசையச், சொல்லாற்றெரிவிப் பவரென்பா லன்புதுன்னியெனையடைவர், நல்லார்களின்மற் றெனக்கினிய நன்மை செய்கின்றருமவ, ரல்லாதவரிப் பொழுதுமிலை மேலுடவர்களுராகார்.

(இ-ள்.) எல்லாப் பொருட்டும்=சகலமான இரகசியார்த்தங்களிலும்—பரம்ஆம் இப்பொருளை=பரமரகசியமான இக்கீதார்த்தத்தை—என் அன்பர்க்கு=(பரமேசுரனான) எனது பக்தர்களுக்கு—இசைய=(மனத்திற்) பொருந்தும்படி—சொல்லால் தெரிவிப்பவர் = (தமது) வாக்காற் போதித்தறிவிப்பவர்—என்பால் அன்பு துன்னி=என்னிடத்துப்பரமமான பக்தி நிறைந்து—என அடைவர்=(வாசுதேவனான) என்னையே அடையாநிற்பார். (ஐநமரணரூப சம்சாரத்தினின்றிஞ் சீக் கிரம் முத்தோயாவொன்றபடி.)—நல்லார்களில்=நல்ல மதுடர்களுள்ளே,—எனக்கு = (பரமேசுரனான) எனக்கு—இனிய நன்மை செய்கின்றாரும் அவர் = சந்தோஷமாகிய நன்மையைச் செய்கின்றவருமவோ.—அல்லாதவர் = இக்கீதையை என்னன்பர்க்கு உபதேசியாதவர்—இப்பொழுதும் இலை=வர்த்தமான காலத்தும் (என்னைச் சந்தோஷப்படுத்துகிறவர்களாக) இல்லை;—மேலும் அவர்கள் உளராகார்=இனிமேலும் அவர்கள் (என்னைச் சந்தோஷப்படுத்துபவர்களாக) ஆகார்.—எ-று. மற்று-அசைநிலை.

(இரு)

[முற்செய்யுளில் இந்தப் பிரமவித்தியாருபமான கீதாசாஸ்திரத்தை ஒதுவிப்பவர்க்குளதாகும் பயனை யருளிச்செய்து இப்போது இதனை ஒதாநிற்பவனுக்குளதாகும் பயனையும், கேட்பவனுக்குளதாகும் பயனையும் அருளிச்செய்கின்றார்.]

ஏபவிருவோம் பேசியவீவ் வறநூலினையே யெடுத்துரைப்பா னுயளுன யாகத்தா லெனையேயாரா திக்கின்றன் மேயபொருமை தனைவிட்டு விருப்பாலிதனைக் கேட்பானுந் தியவினைக ளறவிட்டுத் தேவருலகஞ் சேருமால்.

(இ-ள்.) ஏய இருவோம் பேசிய = பொருந்த நாம் இருவருஞ் சம்வாதித்த — இவ்வற நூலினை = தர்மரூபமான இக்கீதாசாஸ்திரத்

தை—எடுத்துஉணாப்பான்—குருமுகமாகப்பெற்றுநியமமாகப்படிக்கும் அதிகாரிபுருஷன்—ஆய ஞான யாகத்தால்=(ச-ம் அத்தியாயத்திற் கூறிய திரவிய எக்குமுதலிய சர்வ எக்குங்களுக்கும்) சிரோஷ்டமாயி ஞான எக்குத்தால்—எனையே ஆராதிக்கின்றான் = (பரமேசுரனான) என்னையே ஆராதனஞ் செய்கின்றான் (என்று எனது நிச்சயம்.)—மேய பொருமைதனை விட்டு = (படிப்பவன்பேரில் ஆரோபணஞ் செய்யும் அஞ்சை விடுத்து—விருப்பால் இதனைக் கேட்பானும் = (ஆஸ் திகபுத்திருபமான) சிரத்தையோடும் இக்கீதாசாஸ்திரத்தைக் கேட்பவ னும்—தீய வினைகள் அற விட்டு = சர்வபாவங்களினின்றும் முக்த னாய்—தேவர் உலகம் சேரும் = (அசுவமேதமுதலிய புண்ணியகர்மங் களைச் செய்யாநிற்பவரா லடையப்படும்) உத்தமலோகங்களை யடையா ரிப்பன்.—எ-று, ஏ, ஆல்-அசைநிலைகள்.

‘விருப்பாலிதனைக் கேட்பானும்’ என்றவும்மையால், கீதாசாஸ்திரத்தை அர்த்தஞான மின்மையறையக் கேவலம் அகூரமாத் திரத்தைக் கேட்கும் புருஷனும் உத்தமலோகத்தை யடைவதனால் இதனை அர்த்தஞான பூர்வகமாகச் சிரவணஞ்செய்யாரிற்கும் புருஷன் அவ்வுத்தமலோகத்தை யடையாரிப்பனென்பதிற் சொல்லவேண்டியதென்னையென்னுங் கைமுதிகந்ரியாயத்தை ஸ்ரீ பகவான் குறிப்பித்தனொன்றறிக.

[சமுசயாதிரகிதஞானம் உண்டாகவில்லையானால் மீட்டும் உபதேசிப்பாமென்னும் அபிப்பிராயங்கொண்டு ஸ்ரீ பகவான் வினாவுகின்றார்.]

[வேறு.]

என்னது மொழியினாலியா னியம்பிய ஞானத்தாலே மன்னவ வுனக்குவந்த மயக்கெலாங் கெட்டதோயான் [ன்று சொன்னவிய் பொருள்களெல்லாந் துணிந்தனை கொல்லோவெ நன்னகை கூரலின்று நாயக னருளிச்செய்தான்.

(இ-ள்.) மன்னவ = அருச்சுன — என்னது மொழியினால் = (பிரமவித்தியாருபமான) எனதுகீதையினால்—யான் இயம்பியஞானத் தாலே = (பரமேசுரனான) என்னால் உபதேசிக்கப்பட்ட ஞானத்தினாலே—உனக்கு வந்த = உனக்கு (அஞ்ஞானத்தால்) உண்டான—மயக்கு எலாம் = * விபர்யயருபமான மோகங்கண்முற்றும் — கெட்டதோ = (அஞ்ஞானருபமான காரணத்தோடுகூட) நஷ்டமாயினவோ

* விபர்யயம் எ-து, அநான்மரூபமான தேகாதிகளில் ஆன்மத் துவபுத்தியும், சுதர்மரூபமான யுத்தத்தில் அதர்மத்துவபுத்தியும் ஆகிய இவற்றை.

—யான் சொன்ன இப்பொருள்கள் எல்லாம் = என்னால் உபதேசிக்கப் பட்ட இந்த அர்த்தங்களையெல்லாம்—துணிந்தனை கொல்லோ என்று = ஏகாக்கிரசித்தத்தால் நிச்சயஞ்செய்தனையோ என்று—நல் நகைகூர லின்று = புன்னகைகொண்டு நின்று — நாயகன் அருளிச்செய்தான் = ஸ்ரீ பகவான் வினாவினர்.—எ-று. (ருஅ)

[ஸ்ரீ பகவான் வினாவியதற்கு அருச்சுனன் உமது கிருபையினால் சமுசயாகிதஞானம் உதித்ததெனல்.]

[வேறு.]

மன்னவவென் மாயமது சூதமறை நாலின் முன்னவ மொழிந்ததிரு வாய்மொழிக ளாலே யென்னகுறை யுண்டினி யெனக்கென வியம்பித் தன்னக மகிழ்ந்திவை தனஞ்சய னுணாப்பான்.

(இ-ள்.) மன்னவ = அரசனே, —என் மாய = எனதுமாயனே, — மதுகுத = மதுகுதனா, — மறை நாலின் முன்னவ = நான்குவேதங் களின் சம்பிரதாய கர்த்தாவே—மொழிந்த திருவாய்மொழிகளாலே = தேவரீர் உபதேசித்தருளிய சிறந்த வாக்கியங்களால்—இனி எனக்கு என்ன குறை உண்டு = (உமதுபத்தனான) எனக்கு இனிச் செய்யவே ண்டும், அறியவேண்டும் என்பனமுழுதும் இலவாயின—என இயம்பி = என்று பகவானிடத்திற்குறி—தனஞ்சயன் = அருச்சுனனானவன்— தன் அகம் மகிழ்ந்து = தனது மனமகிழ்ந்து—இவை உணாப்பான் = மேலும் இவைகளைக் கூறுவான்.—எ-று. (ருக)

[கிருதார்த்தனாயினேனாதலால் எனக்கு மீண்டுபதேசத்தினபேட் சையின்மென்னு மபிப்பிராயத்தைக் கூறுகின்றான்.]

வையமுழு துண்டதிரு வாய்மலர் திறந்திட்டு ய்யவடி யேன்முனுரை செய்தவுரை யாலே யையமொடு மோகமற விட்டெனறி வுற்றேன் செய்வதினி யுன்றனரு ளின்செயல்க ளன்றோ.

(இ-ள்.) வையம் முழுது உண்ட = பூமிமுழுதையுந்திருவமுது செய்த—திரு வாய் மலர் திறந்திட்டு = உமது திருவாக்கைத்திறந்து—

அடிபேன் உய்ய=நாயடியேன் பிழைத்தற்பொருட்டு — முன் உரை செய்த=முன்னே கிருபையினாலுள்ளிச்செய்த — உரையாலே=கீதா சாஸ்திரத்தினாலே — ஐயமொடு மோகம் அற விட்டு = சர்வசமுசயங்களுமும், சர்வவிபர்யங்களுமும் நீங்கும்படி ஒழித்து—என் அறிவுற்றேன் —ஆன்மஞானரூபமான எனது ஸ்மிருதியும் அடையப்பெற்றேன்.— இனிச் செய்வது=இனி (எனது ஜீவனமுள்ளபரியந்தம்) யான் செய்யாநிற்பது—உன்தன் அருளின் செயல்கள் அன்றோ = உமது ஆக்கையின் பரிபாலனமன்றோ.—எ-று. (சு0)

[அருச்சுனன் மீண்டும் ஸ்ரீ பகவானது ஸ்துதிபூர்வமாகத் தனது தபவத்தையும், தனது உடன்பாட்டினையும் மூன்றுசெய்யுட்களால் கூறுகின்றான்.]

பையரவி லேயினிது பள்ளியமர் வோனே
வையமுமில் வையமதின் மன்னுயிர்க ளியாவுஞ்
செய்யும்வகை யுற்றது சிதைத்தலது தானும்
மெய்தெரியி னீமுன்வீரோ யாடும்வகை யன்றோ.

(இ-ள்.) பை அரவிலே=படத்தையுடைய ஆதிசேஷன்மீது— இனிது பள்ளி அமர்வோனே=சந்தோஷமாக அறிதுயிலமராநிற்கும் ஸ்ரீ பகவானே—நீ முன்=நீர் அநாதிகாலந்தொடங்கி—வையமும்= உலகங்களையும்,—இவ்வையமதில் மன் உயிர்கள் யாவும் = இவ்வுலகங்களில் நிலைபெறுடைய பிரமாமுதல், ஸ்தம்பபரியந்தமான பிராணிகளினத்தையும்—செய்யும் வகை உற்றது=சிருஷ்டிப்பதும்,—சிதைத்தல் அதுதானும்=சம்மரிப்பதும்(ஆகிய இவற்றை)—மெய்தெரியில்= உண்மையாக ஆராயின்—விளையாடும் வகை அன்றோ=வினோதிக்குந் தன்மையேயல்லவா.—எ-று. (சுசு)

அணித்தகைய சோதியம லாவுனரு ளாலே
கணித்தலரி தாயபிற விக்கடல் கடந்தேன்
பிணித்தபெரு மாயையமல் கெட்டது பிரானே
பணித்தபணி யல்லது செயத்தருவ னுண்டோ.

(இ-ள்.) அணித் தகைய சோதி=அழகாகிய பெருமையுடைய சோதியே,—அமலா=நிர்மலரூபமோ—உன் அருளாலே=உமது கிரு

பையினாலே—கணித்தல் அரிது ஆய=அளவிதெற்கரிதாகிய—பிறவிக் கடல் கடந்தேன்=ஐநமாகிய சமுத்திரத்தை நீந்தினேன்.—பிணித்த= (என்னை அநாதிகாலந்தொடங்கிப்) பந்தித்துவந்த—பெருமையை மயல் கெட்டது=மஹாமாயாமோகமானது நஷ்டமாய்விட்டது;—பிரானே = (எனது) கர்த்தாவே—பணித்த பணி அல்லது = தேவரீர் ஆக்ஞாபித்த ஆக்கையேயல்லாமல் — செயத்தருவது உண்டோ = (வேறே எனக்குச்) செய்யத்தக்கதுண்டோ? (இல்லை).—எ-று. (சுஉ)

[வேறு.]

பிணித்தபிறவிப் பெருந்தனையைப் பெயர்த்தென்பே
ரும் பேதைமைநோயைத், தணித்தவரசே யெனக்குத்தான்
றகுமேயாகத் தகாதாகத், துணித்ததிறல்வான் போரினையே
தொடங்குகென்று நீயிங்குப், பணித்தபணியான் செய்வனெ
னப் பார்த்தனவனு முடன்பட்டான்.

(இ-ள்.) பிணித்த பிறவிப் பெரும் தனையைப் பெயர்த்து= (அநாதிகாலந்தொடங்கி என்னைப்) பந்தித்த ஐநமாகிய பெரிய விலங்கினைத் தறித்தொழித்து—என் பெரும் பேதைமை நோயை=எனது கனமான அறியாமையாகியவியாதியை—தணித்த அரசே=குறைத்த இறைவனே — எனக்குத்தான்—தருமே ஆகத் தகாது ஆக=தக்கதாக (அல்லது)தகாததாக—துணித்த திறல் வான்போரினையே=(சுருதிக ளானவை)ரிச்சயித்த வலியபெருமைபொருந்திய யுத்தத்தை—தொடங்குகு என்னு=ஆரம்பிப்பாயென்று—நீ இங்குப் பணித்த பணி=தேவரீர் இங்கே ஆக்ஞாபித்த ஆக்கையையே—யான் செய்வன் என = நான் செய்யக்கடவேனென்று — பார்த்தனவனும் உடன்பட்டான் = அருச்சுனனுஞ் சம்மதித்தான்.—எ-று.

துணித்த எ-து, 'துணித்த' என எதுகைநோக்கி வலித்துநின்றது.

[சஞ்சயரோ நீர் தூரதேசத்திலுள்ள கிருஷ்ணர்ச்சுனசம்வாதத்தை ஈண்டிருந்து எப்படியறிந்தீனென்னுந் திருதராஷ்டிரர் சங்கைக்குச் சஞ்சயர் கூறுகின்றார்.]

[வேறு.]

மாதவனுந் தனஞ்சயனுந் தங்கனிலே மகிழ்ந்துணைத்த
வோதரிய பொருளினீயுணர்ந்தவா நெங்ஙனெனில்

வேதவியாதன்னுடைய மெய்யருளை மிகவுடையே
ஓதலினாலறிந்தனன்வேறறியலாம் வகையுண்டோ.

(இ-ள்.) மாதவனும் தனஞ்சயனும் = ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும்,
அருச்சுனனும் = தங்களிலே மகிழ்ந்து உரைத்த = ஒருவரிடத்தொரு
வர் சந்தோஷித்துச்சொல்லிய = ஓத அரிய பொருளினே = பரமசூய்ய
மான யோகத்தை = நீ உணர்ந்த ஆறு = சஞ்சயரோ நீர் அறிந்தவழி =
எங்ஙன் எனில் = எப்படியென்று திருதராஷ்டிரரோ நீர் கேட்பீராகில்
—வேதவியாதன்னுடைய = ஸ்ரீ வியாசபகவானுடைய = மெய் அருளை
= மெய்மையாகிய பிரசாதத்தை = மிக உடையேன் = மிகவும் யானு
டையேன்; —ஆதலினால் = அக்காரணத்தினால், — அறிந்தனன் = (அக்
கிருஷ்ணர்ச்சுன சம்வாதத்தை ஈண்டிருந்தே) உணர்ந்தனன். —வேறு
அறியல் ஆம் வகை உண்டோ = அந்த வியாசபகவானுடைய பிரசாத
மன்றி வேறே அறியும்படியான ஏது எனக்குண்டோ? (இல்ல.) —
எ-று.

இங்ஙனங் கூறியவாற்றால், சஞ்சயர் தமது மஹாபாக்கியத்தைக்
குறிப்பித்தனர். (சுச)

[இப்போது சஞ்சயர் அந்தச் சம்வாதத்தின் ஸ்மரணையினுற்சரியா
நின்ற சந்தோஷத்தைக் கூறுகின்றார்.]

அப்பொருளை நினைதோறு மற்புதமா மகமகிழ்வு
மெய்ப்புளகும் வருமவன்று னிருக்கின்ற வகைவிரித்த
வொப்பரிய திருக்கோல முணர்ந்தோறு முணர்ந்தோறுஞ்
செப்பரிய பெருங்கனிப்பென் சிந்தையுளே திகழுமால்.

(இ - ள்.) அப்பொருளை நினைதோறும் = அந்தப்புண்ணியரூப
மான அற்புதசம்வாதத்தை நினைக்குந்தோறும் நினைக்குந்தோறும்—
அற்புதம்ஆம் அகம்மகிழ்வும் = அதிசயமாகிய அகமகிழ்ச்சியும், —மெய்ப்
புளகும் வரும் = சரீர்ப்புளகமும் அடிக்கடிவருகின்றன. —[தியானஞ்
செய்தற்பொருட்டு அருச்சுனனுக்குக்காட்டிய சகுணரூபமான விசுவ
ரூபத்தை ஸ்மரணஞ் செய்பவராய்ச் சஞ்சயர் திருதராஷ்டிரரோ நோக்
கிச் சொல்லுகின்றார்] அவன் தான் இருக்கின்ற வகை = அக்கிருஷ்ண
பகவான் தான் எல்லாமாகியிருக்கின்ற தன்மையை—விரித்த = அருச்

சுனனுக்கு விரித்துக்காட்டிய—ஒப்பு அரிய திருக்கோலம் = அதியந்
புதமான விசுவரூபத்தை—உணர்ந்தோறும் உணர்ந்தோறும் = நினைக்குந்
தோறும் நினைக்குந்தோறும்—செப்ப அரிய பெருங்கனிப்பு = சொல்லு
தற்கரிய மகாசந்தோஷமானது என் சிந்தையுளே = (அடிக்கடி) எனது
சித்தத்தின்கண்ணே—திகழும் = விளங்குகின்றது. —எ-று.

(சுரு)

ஆல்-அசைநிலை.

[திருதராஷ்டிரரோ நீர் உம்முடைய புத்திரர்க்கு விஜயமுதலி
யவை உளவாகுமென்னும் ஆசையொழிந்து பாண்டவரோடுகூடச்
சேர்ந்துவிடு மென்னும்பொருளை இப்போது சஞ்சயர் திருதராஷ்டிர
ரோ நோக்கிச் சொல்லுகின்றார்.]

எஞ்சலிலாப் பொருளைத்து மிப்படியே புகுந்ததெனச்
சஞ்சயனன் மெடுத்தானாத்து நூற்றுவர்க்குந் தாதையோய்
வஞ்சனையே கண்ணாக வாழ்கின்ற மற்றவர்க்குப்
பஞ்சவலோ வலியவொன் நிவ்வண்ணம் பகர்வுற்றான்.

(இ-ள்) எஞ்சல் இலாப் பொருள் அனைத்தும் = குறைவற்ற
கிருஷ்ணர்ச்சுனசம்வாதரூபமான கீதையின் அர்த்தங்கண் முழுதும்—
இப்படியே புகுந்தது என = முன்சொன்ன வியாசபகவானது பிரசாத
த்தினாலேயே எனக்கறியும்படி வந்தனவென்று —சஞ்சயன் அன்று எடு
த்து உரைத்து = சஞ்சயர் அப்பொழுதெடுத்துப்பதேசித்து—நூற்றுவர்க்
கும் தாதையோய் = துரியோதனன்முதலிய நூறுபுத்திரர்க்கும் பிதா
வாகிய திருதராஷ்டிரரோ (கேளும்:)—வஞ்சனையே கண்ணாக வாழ்
கின்ற = பிறவைவஞ்சிக்கும் வஞ்சனையே தமக்குக் கண்களாக வாழா
நின்ற — மற்றவர்க்கு = உமது புத்திரராகிய துரியோதனாதியரைப்
பார்க்கிலும்—பஞ்சவலோ வலியவர் என்று = பாண்டமக்களே வலியவரா
மென்று சொல்லி—இவ்வண்ணம் பகர்வுற்றான்—பின்னும் இந்தப் பித
காரஞ் சொல்லத்தொடங்கினார்.—எ-று.

(சுசு)

[இதுவுமது.]

[வேறு.]

திருவற நீதி செயம்புக முழல்லா
மருவரு மாயைசெய் மாதவன் வாய்மை

தருமம் விடாத தனஞ்சய னென்னு
பிருவரு நின்ற விடத்தன வென்றான்.

(இ-ள்.) திரு = இராச்சியவெட்சுமியும், —அறம் = தர்மமும், —
நீதி = நியாயமும், —செயம் = சத்துருஜயமும், —புகழ் = கீர்த்தியும் —
எல்லாம் = (ஆகிய) இவையனைத்தும் —மருவ அரும் மாயை செய் =
பொருத்து தற்கரிய மாயையைப்பண்ணும் —மாதவன் = ஸ்ரீ கிருஷ்ண
பகவானும், —வாய்மை தருமம்விடாத = சத்தியத்தையும், தர்மத்தையும்
விட்டுநீங்காத —தனஞ்சயன் = அருச்சுனனும் —என்னும் இருவரும் =
என்ற இருவரும் —நின்ற இடத்தன = நிமித்தம் பட்சத்திலுள்ளன
வாம் (என்பது எனது நிச்சயம்) —என்றான் = என்று திருதராஷ்டிரர்
ர்க்குச் சஞ்சயர் அருளிச்செய்தனர். —எ-று.

எனது நிச்சயம் எதார்த்தமே யாதலால், நீர் உமது புத்திரர்க்கு
விஜயமுண்டாகு மென்னும் ஆசையைப் பரித்தியாகஞ்செய்து உதிஷ்ட
பிரமாதலிய பாண்டவர்களோடுகூடச் சேர்வீராகவென்பது கருத்து.

[மொழிபெயர்த்தவாசிரியர் முடிந்ததை முடிக்கின்றார்.]

என்ற பொருட்டிற் பிப்படி யேயாக்
குன்ற மெடுத்தருள் கொண்டல் பணிப்பான்
வென்ற புலத்து வியாதன் விரிப்பா
னின்ற வருக்கிது நேர்பட. வற்றே.

(இ-ள்.) என்ற பொருள் திறம் = என்று யான் மொழிபெயர்
த்த கீதார்த்த ரகசியங்களை —இப்படி = இந்தச் சோபானக்கிரமமாக —
எயா = (ஒருவராலெடுக்க) இயையாத —குன்றம் எடுத்து அருள்கொண்
டல் பணிப்பான் = கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாகவெடுத்து (க்
கோக்களையும், கோபாலர்களையும்) இரட்சித்தமேகவண்ணரான ஸ்ரீ பக
வானே உபதேசிக்கவல்லவர்: —வென்ற புலத்து வியாதன் விரிப்பான்
= ஜிதேந்திரியராகிய ஸ்ரீ வியாசபகவானே (பின்னதைச் சுலோக
ரூபத்தால்) விளக்கவல்லவர்: —நின்றவருக்கு = அவரிருவரொழிந்த மற்ற
வர்க்கு —இது = (இரகசியங்களுள்ளே, அதிரகசியமான) இக்கீதையா
னது —நேர்படவற்றே = செம்மையாகமொழிபெயர்க்கவும், பாடவுங்
கூடுமோ? (கூடா.) —எ-று.

சர்வக்ருகாமணியாகிய ஸ்ரீ பகவானாலும், அவரது ஆவிர்ப்பாவ
மான ஸ்ரீ வியாசராலும் அருளிச்செய்தகீதையை மொழிபெயர்க்க
வல்லவன் யானேவென்று அவையடக்கத்தோடு அதன் அருமை,
பெருமைதொன்றக் கூறினதாம். (சுஅ)

[ஆனால், நீ எந்தவலிகொண்டு மொழிபெயர்த்தனையென்னுமத்
ற்கு, உ-செய்யுட்களாற் சமாதானங் கூறுகின்றார்.]

வேத நூல்களின் முடிவினை வியாதனிற் பின்ன
ளோதமாக்கட லுலகிலுண் டாக்கிய வுரவோன்
கோதிலாநெறி யுணர்ந்தகோ விர்தமா முனிவன்
பாததாமரை பற்றிவிட் டின்பமே படைத்தான்.

(இ-ள்.) வேத நூல்களின் முடிவினை = வேதசாஸ்திரங்களி
னந்தத்தை —வியாதனின் பின் நாள் = ஸ்ரீ வியாசபகவானுக்குப் பிற்கால
த்து —ஒதம் மாக் கடல் உலகில் = அலையையுடைய பெருமையாகிய
சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகின்கண்ணே —உண்டாக்கிய உரவோன் =
(பாஷியரூபமான வியாக்கியானத்தால் விருத்தியாகும்படி) பண்
ணிய சர்வக்ருர், அல்லது சமர்த்தரானவர் —கோது இலா நெறி
உணர்ந்த = குற்றமற்ற சம்பிரதாயநெறியை அறிந்துயர்ந்த —கோவி
ந்தமாமுனிவன் = கோவிந்தயோகீந்திரருடைய —பாத தாமரை பற்
றி = பாதாம்போருகத்தைச் சம்பிரதாயத்தை விளக்குதற்பொருட்டுப்
பிடித்து — வீட்டின்பமே படைத்தான் = நிராகிரியாநந்தரூபமானமோ
ட்சசுகத்தை (யாவர்க்கும்) உண்டாக்கிய பூஜ்யசங்கரபகவத்பாதாசாரி
யர். —எ-று. (சுக)

[வேறு.]

ஆற்றியல் வழுவிய புலன்க ளீந்தையும்
பாற்றிய சங்கர பகவற் பாதனென்
றேற்றிய பெயரின னருளி னாவியான்
சாற்றின னிப்பெருந் தரும நூலையே.

(இ-ள்.) ஆற்று இயல் வழுவிய = வேதமார்க்கத்தினின்றும் தவ
றிய —புலன்கள் கீந்தையும் = (என்னுடைய) இந்திரியங்களைந்தனை
யும் —பாற்றிய = (பாஷியரூபமானதால்) நிரோதமாகும்படிபண்ணிய

சங்கரபகவத்பாதனென்று = சங்கரபகவத்பாதாசாரியனென்று — ஏற்
றிய பெயரினான் அருளினான்=(ஆன்றோரால்) உயர்த்திச் சொல்லப்
பட்ட திருநாமமுடைய குருவினது கிருபையினால்—யான்=யானும்
—இப்பெரும் தருமநூலைச் சாற்றினன்—பெரிதாகிய தர்மரூபமான
இக்கீதாசாஸ்திரத்தை மொழிபெயர்த்தேன்.—எ-று.

ஏ-அசைநிலை. கேட்பவர்க்குப் புண்ணியத்தை யுண்டாக்குவதால்,
‘தர்மநூல்’ என்றார்.

சங்கரபகவத்பாதாசாரியனென்னுங் குருவின் அருள்வலிகொண்டு
இந்நூலை மொழிபெயர்த்தேனென்றி எனது கல்விவலி, புத்திவலி
கொண்டு மொழிபெயர்த்திலென்பது கருத்து. (எ0)

கஅ-வது சஞ்சேபவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் கஅ-க்குத் திருவிருத்தம்-௫௪௫.

பரமார்த்ததரிசனமேன்னும்

ப க வ ற் கீ தை மூ ல மு ம்,

கூடார்த்ததீர்வையென்னும்

அதன் உரையும்

முற்றின.

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அ		அறிவினாலறி	... ௧௨௭
அங்கியொளிபக	... ௨௧௭	அறிவினாலென்	... ௨௨௯
அங்குமால்கொ	... ௨௪௪	அறிவினிற்றன்ன	... ௪0
அசைவினான்மறை	... ௩௫௫	அறிவினையறி	... ௫௪
அஞ்சதலின்மை	... ௩௬0	அறிவுமறியப்படு	... ௪0௫
அஞ்சபுலன்வை	... ௪௫	அறையும்பொரு	... ௨௨௨
அஞ்சபுலன்வழி	... ௨௧௨	அனையவியோக	... ௧௭0
அஞ்சபொறித்தி	... ௧௩௧	அன்பவினையாகு	... ௧௨௫
அடங்கிடலகங்க	... ௩௭௪	அன்றியும்முனை	... ௪௧
அடங்குகின்றபு	... ௧0௨	அன்றியேயும்	... ௧
அடித்தலைம்புல	... ௪௫	அன்னவகையாலு	... ௩௪
அடையநூலத்	... ௨0௧	அன்னவர்களுக்கோ	... ௩௨
அணித்தகைய	... ௪௩௪	ஆ	
அதனாவருபய	... ௧௧௩	ஆசினையடைந்த	... ௩௭௧
அத்தினூனம்	... ௨௧௧	ஆதலாலறிவாய	... ௨௮
அந்தக்கரணங்	... ௨0௫	ஆதலாற்புலன்க	... ௪௩
அந்தவுருவான	... ௪௨௩	ஆதலானீயும்பல	... ௮0
அப்பொருளே	... ௪௩௪	ஆதலிலனைத்து	... ௩௭௩
அரசவ்வரசால்	... ௧௧	ஆதிதேவனாவா	... ௨௭௪
அரிதெனும்றி	... ௫௨	ஆதியந்தமிலத	... ௩0௪
அரியவெனது	... ௨௪௨	ஆதியிலவகினை	... ௭௨
அருங்குணமாய	... ௩௩௪	ஆமைதன்னுறுப்	... ௪௧
அருவமாயதிதூ	... ௩0௧	ஆயபிரமத்தொ	... ௨0௨
அலையிலேகடல்	... ௭0	ஆயாதவர்க்கும	... ௨௫
அல்லாவினேதா	... ௪௧௧	ஆயிலுலகங்களை	... ௨௩௨
அவ்வகையமாய	... ௨௪௪	ஆவதானவமர்	... ௪௮
அழியாதமெய்	... ௪0	ஆவதென்பதுமா	... ௧0௧
அழிவொன்றில	... ௨௨௩	ஆர்த்தனவனாக	... ௧௨
அளித்தவவ்வன்	... ௧௧௪	ஆறுசெல்பொரு	... ௪௪
அறியாதபருவத்	... ௨௮௧	ஆற்றியல்வழுவி	... ௪௩௧
அறியாமையிலே	... ௧௧௭	ஆற்றியல்வழுவி	... ௧0
அறிவதாகியவங்	... ௧0௫	ஆனபொருளீதா	... ௧௧

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஆன விப்பொரு	... ௩௧௦	இவ்வகையதாகி	... ௩௩௩
ஆன் றவறிவுங்	... ௪௦௬	இவ்வகையவாய	... ௧௨௬
ஆன் றவறிவுடை	... ௧௮௦	இவ்வகையாசுர	... ௩௪௧
இ		இவ்வகையேவ	... ௪௦௧
இசமேகிகழும்பு	... ௧௨௮	இவ்வகையவனே	... ௩௧
இசழ்பவர்ந்தா	... ௨௬௬	இவ்வகைவிசய	... ௧௬௨
இடானதுதா	... ௧௬௦	இவ்வண்ணமறி	... ௨௪
இதனல்வினைக	... ௭௮	இவ்வாறிதனியல்	... ௩௪௩
இந்தவண்ணத்தி	... ௩௨௭	இவ்வுயிரிவ்வுட	... ௩௧௪
இந்தவியற்கை	... ௪௧௬	இழியாதிந்த	... ௧௩௭
இந்தவிற்பமா	... ௩௩௭	இறந்தவென்விபு	... ௨௩௦
இந்தவுடலம்விடு	... ௨௦௭	இறந்தாரோயெனக்	... ௨௭௪
இந்தவுருவென்	... ௨௬௮	இறந்துபோமள	... ௩௬௩
இந்தியங்களுக்கு	... ௩௩௩	இறவாவகைதன்	... ௧௩௬
இப்படியன்றியே	... ௩௭௮	இற்றிவையனே	... ௩௦௨
இப்படியுயிரையு	... ௩௧௭	இன்னவலியின்	... ௩௬௭
இப்படியுரைத்த	... ௧௧௧	இன்றுவாளமர்	... ௪௧
இப்பரிசினுண்	... ௨௧௩	இன்னதன்மை	... ௩௨௩
இப்பரிசினுல்வ	... ௩௩௬	இன்னவர்களி	... ௧௧௦
இப்பரிசுபயில்	... ௧௪௮	இன்னவர்தங்க	... ௧௮௧
இப்பரிசுரைத்த	... ௨௮௩	இன்றைதனவுமி	... ௩௧௮
இப்பரிசென்னை	... ௨௪௩	ஈ	
இப்பொருளடை	... ௩௬௬	ஈண்டுபொருளி	... ௨௨௬
இரவிதானொரு	... ௩௨௩	ஈர்வன்றுயர்க	... ௨௨௧
இருப்பிடமாமுட	... ௩௧௬	ஈனமற்றதுறவற	... ௪௧௧
இருமையும்றிவ	... ௩௧௮	உ	
இரும்புவனம்	... ௨௩௬	உஞ்சேபோரு	... ௨௮
இருங்கைத்தூய்	... ௩௬௬	உடம்புடனிருந்	... ௩௩௬
இருவகையவினை	... ௧௭௨	உடம்புடனே	... ௧௨௬
இருவகையுயிர்க்	... ௨௧௪	உடம்பெனவுரை	... ௨௧௬
இருவேறுவகை	... ௪௨௬	உடனையுலகு	... ௧௨௩
இல்லாமையினி	... ௪௦	உணர்வவிகாரி	... ௩௨௧
இவையிரண்டை	... ௩௩௬	உண்டாயவுல	... ௨௮௦
இவ்வகையென்செய	... ௧௬	உண்டிமீளவொ	... ௩௭௪
இவ்வகைமொழி	... ௨௭௩	உண்ணல்வினை	... ௨௮௦
இவ்வகையகுண	... ௧௮௩	உண்பனயாகமா	... ௩௭௭

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
உண்பனயாவை	... ௩௧௩	எல்லாப்பொ-பழை	... ௪௪
உந்தியப்பொறி	... ௧௦௭	எல்லார்க்குங்க	... ௨௩௨
உய்யவன்பிடு	... ௧௭௪	எல்லாவுயிரு	... ௧௬௧
உய்யும்படிமுன்	... ௧௮	எவ்மறமுன்பி	... ௧௨
உய்வகையோக	... ௧௩௭	எவ்வகைப்	... ௮௮
உருப்பான்மைமற்	... ௪௩	எள்ளலானதிகந்	... ௩௧௧
உரைசெயற்கரி	... ௨௮௭	எறியாவெறிவரு	... ௧௧௪
உரைசெய்சத்து	... ௩௩௧	எறிவரும்பினி	... ௧௧௧
உலகமுந்தானு	... ௨௧௪	எனைத்துவித்த	... ௨௪௩
உழுதொழில்பசு	... ௪௧௮	என்செயறவிரிவி	... ௮௧
உளவாழியிருண	... ௭	என்பாற்பொரு	... ௮௩
உன்னியவான	... ௩௨௨	என்பேரிடும்பை	... ௨௭௭
உன்னுநான்மறை	... ௩	என்றபொருட்	... ௪௩௮
ஊ		என்றறளிச்செய்	... ௨௬௪
ஊனையேழுத	... ௨௪௦	என்றவனுரைத்	... ௨௮௨
ஊர்வனநிற்ப	... ௨௨௮	என்றவன்வண	... ௨௭௩
ஊழாலேவரு	... ௧௮௬	என்றுகூறவிசய	... ௧௬௪
ஊழால்வருமுல	... ௩௪௪	என்றுமுளதாய	... ௨௬௮
ஊறுபடவொன்	... ௪௧	என்னசெய்வதெ	... ௩௧௪
ஊனப்படுமிவ்	... ௪௦௮	என்னதுமொழி	... ௪௩௨
எ		என்னுடைய	... ௨௮௭
எஞ்சலிலாப்பொரு	... ௪௩௭	என்னுருவிற்பு	... ௨௨௬
எஞ்சதலையில	... ௨௦௬	என்னைப்பற்றி	... ௪௨௪
எண்டிகழுமி	... ௧௪௬	என்னையேறினை	... ௪௨௮
எண்ணியவுலக	... ௩௬௩	ஏ	
எண்ணிலியற்	... ௨௬௩	ஏகமேகருதுவா	... ௩௧௧
எண்னுமின்றி	... ௧௦௧	ஏதமானதின்றி	... ௨௧௧
எப்பொருடனக்	... ௨௩௬	ஏயநானெதுரோ	... ௨௮௬
எப்பொருளினும்	... ௩௦௧	ஏயவிருவோம்	... ௪௩௧
எப்பொருளுமி	... ௨௧௬	ஏயும்பரிசிவ்வுல	... ௨௭௭
ஏய்துமெங்கள்	... ௧௦	ஏய்வகையதா	... ௨௬௩
ஏரிநிகர்வெருளி	... ௬௪	ஏறுமல்லுவெ	... ௨௭௧
எல்லாத்தவமுமி	... ௧௭௧	ஏன்றுமுன்னங்	... ௩௨௮
எல்லாப்பொ-தனி	... ௨௪௮	ஈ	
எல்லாப்பொ-மறி	... ௨௦௧	ஈவகைப்பொருளு	... ௧
எல்லாப்பொ-பா	... ௪௩௧		

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஓ		கண்ணையேனை	... ௩௪௬
ஒக்கும்வகையா	... ௧௪௩	கண்ணையோ	... ௩௫௮
ஒத்துநல்லறிவு	... ௩௩௨	கதுவியபொருண்	... ௫௧
ஒத்தெங்குமாய	... ௩௨௦	கருதரும்வகை	... ௧௩
ஒப்பரிதாய	... ௩௮௬	கருநாண்முதல்	... ௩௪௫
ஒருபெரும்பொ	... ௩௦௫	கருமநன்மென	... ௧௧௮
ஒருவருமொரு	... ௭௩	கல்லாருந்தோ	... ௨௫௮
ஒருவனசிக்க	... ௩௭௧	கவைதருங்குண	... ௧௨௨
ஒருவனென்று	... ௪௬	கறைசெயைம்புல	... ௪௧௭
ஒவ்வாதீதொ	... ௨௬	கனவுந்திகழ்	... ௩௪௮
ஒழியாதென்	... ௩௪௦	கனையெரிபுகை	... ௪௨௦
ஒளியினாலுல	... ௨௭௩	கா.	
ஒன்றலாதுபல	... ௧௩	காமுலையுமலை	... ௪௨௨
ஒன்றியமன	... ௪௨௫	காணுங்கேட்கு	... ௧௨௩
ஒன்றினுமாசை	... ௨௧௫	காணும்புலன்க	... ௩௦௭
ஓ		காதலாலிந்த	... ௩௮௬
ஒங்கியவுலகி	... ௩௧௬	காதலாற்றவிக்	... ௮௬
ஒடுகின்றபுன	... ௧௧	காதலிலிவ்வெட்	... ௩௦௨
ஒதலாகாமிமி	... ௧௮	காதலினுகியகா	... ௩௭௨
ஒதருஞானி	... ௧௧௦	காமமென்றிடம்	... ௩௧௨
ஒதருநதிகளெ	... ௨௭௨	காரணமிநர்	... ௨௮௮
ஒதலினியற்	... ௨௧௨	காலத்தாலும்	... ௨௩௦
ஒதியவுடம்.	... ௩௧௧	காவல்செய்தை	... ௧௩௧
ஒதிற்பெருகும்	... ௨௫௦	கு	
ஒதுராகவு	... ௩௩௦	குடந்தொறுந்	... ௩௫௦
ஒமென்கின்ற	... ௩௮௭	குலங்கெடவே	... ௨௧
ஒமென்றுனா	... ௩௮௮	குலைபெறும்பற்று	... ௪௦௧
ஒரின்மேலாகி	... ௩௨௩	குளமுதலியவற்	... ௫௫
க		குறியுநீலமயக்	... ௩௩௧
கங்கையாள்	... ௧	குறையுமாப்பி	... ௬௨
கண்களும்வயி	... ௨௬௭	கூ	
கண்டவரில்லை	... ௨௮௪	கூறினதூலவழி	... ௩௭௨
கண்ணனுநா	... ௨௫௮	கூ	
கண்ணியவுல	... ௩௩௭	கெடுகின்றபூத	... ௩௨௦
கண்ணிற்கரு	... ௭௧	கை	
கண்ணினுற்றெ	... ௧௭௮	கைம்மாநில்லா	... ௧௪௧

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
கையும்பதமுந்தி	... ௨௭௫	செய்யாமுன்சா	... ௨௧௪
கோ		செல்வம்விரும்	... ௧௮௮
கொண்டுசெய்த்	... ௩௮௫	செறிந்ததிவ்வா	... ௪௬
கொண்டபயிலு	... ௧௬௧	செறியுமிப்பொ	... ௩௧௭
கொல்லினுமென	... ௨௩	கோ	
கொற்றவந்தங்	... ௨௦	சொல்லருஞான	... ௧௧௫
க		சொல்லார்விச	... ௧௫
சத்துவகுணத்	... ௩௭௭	சொன்னகரண	... ௪௨௨
சத்துவமாந்தர்	... ௩௩௫	சொன்னவிவை	... ௪௨௩
சத்துவம்ரச்சோ	... ௩௨௮	ஞா	
சந்திரானுண	... ௨௫௨	ஞானகாரணங்	... ௩௧௩
சந்திரியசமாவது	... ௩௧௧	ஞானமாமிது	... ௧௪
கா.		ஞானமுதலிந்தி	... ௨௭௫
சாதிபுரியுந்தொ	... ௧௩௨	ஞானமாயொன்	... ௨௩௪
சாத்துவிகர்தேவ	... ௩௭௫	ந	
சாயைபோலும்	... ௨௭௧	தக்கசத்துவமே	... ௩௩௪
சாயையன்ன	... ௩௪௧	தக்கதுதகாதெ	... ௩௩௩
சாவதிலையாவர்	... ௩௧	தஞ்சமிவ்வுல	... ௨௭௧
சாவாதுபிறவா	... ௧௬	தடுத்ததொழி	... ௮௬
சீ		தமொற்றமக்கு	... ௨௧
சித்தர்களிற்கபி	... ௨௫௩	தருபயனதுவி	... ௫௭
சிந்தையினித்தெ	... ௧௧௫	தருமம்பாவந்	... ௪௧௨
சிந்தைவரசர்	... ௧௬௭	தருமனடல்வீம	... ௧௩
சீ		தலைநின்றபொரு	... ௫௧
சீதமழன்முத	... ௩௫	தலைமையந்த	... ௩௮௨
சு		தலையெய்	... ௪௧௮
சுருளர்கின்றது	... ௨௬௧	தலையாமிந்த	... ௧௪௨
சே		தலையுங்கழுத்	... ௧௪௪
செயத்தகுவுதுவு	... ௨௧௬	தவர்கொள்படை	... ௨௭
செயத்தகுவுன	... ௩௭௧	தா	
செயலாலுங்குண	... ௧௭	தாங்கியநீனா	... ௨௩௧
செயல்வகையா	... ௭௫	தாவிலருந்தந்தை	... ௧௬
செயன்மேனின்	... ௧௦௦	தானந்தமிலி	... ௧௧௫
செய்தவினைப்ப	... ௧௩௩	தானலதியாவ	... ௧௩௮
செய்தியின்றிய	... ௪௮	தி	
செய்யமாமலர்	... ௩௨௫	திதனையெவரு	... ௪௭

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
தியாகமூன்று	... ௩௧௩	தோ	
திரியுமிருகதிரி	... ௧௮௦	தொடக்கறலில்லா	... ௩௧௪
திருவறந்தி	... ௪௩௪	தொடருறக்கமய	... ௪௧௫
தின்பநக்குவ	... ௩௫௪	தொன்மையாக	... ௧௧௨
தி		ந	
திக்குலாம்வே	... ௩௮௦	நண்ணியகுணத்	... ௩௧௩
திங்கியற்றுகின்	... ௩௧௨	நல்லகருமயோ	... ௨௦௮
திதகலாதென	... ௪௨௪	நல்லகாதல்செ	... ௧௪
திதறுசிறுவர்	... ௧௪	நல்லமார்தர்	... ௩௫௪
திதற்பாலாம்	... ௧௧௫	நல்லவாற்றி	... ௩௨௫
தித்தவழும்வடி	... ௩௮௩	நவைதருகுணமு	... ௫௪
திமனந்தனிலே	... ௮௮	நற்றவரிகழ்தரு	... ௧௨
திமைசெய்ய	... ௩௪௨	நன்றயஞான	... ௪௦௪
திராவகைதன்	... ௪௧௧	நன்றேறஞானவ	... ௧௨௪
திர்த்தயார்க்கு	... ௩௮௮	நன்றேறவினையின்	... ௪௧
து		நி	
துயிலுணவு	... ௧௪௪	நித்தமாயவினே	... ௩௧௪
துறவுநன்றரு	... ௧௧௧	நிரந்தரமிப்பரி	... ௨௪௪
துற்றவிற்பமு	... ௫௦	நிலத்தினொடுவா	... ௨௪௧
துன்பமாய்வி	... ௪௧௪	நில்லாவுடற்கே	... ௪௨
துன்னியவாசை	... ௩௪௧	நிறைவிலாக்காம	... ௩௪௪
தே		நீ	
தெய்வவாசுர	... ௩௫௧	நீடுமனநிலைநி	... ௧௪௧
தெரியாவகை	... ௨௪௨	நீதிவேதம்வாணு	... ௨௪௧
தெளிபவருணர்	... ௫௩	நீரினானிறைந்து	... ௪௪
தெளிவினெஞ்	... ௩௮௨	நா	
தே		நூற்படுநெறியு	... ௩௮௦
தேடியபொருள்	... ௧௦௧	நூற்றவர்தாழு	... ௨௪௧
தேடிம்பழையவ	... ௨௦௦	நே	
தேவதேவநின்	... ௨௪௮	நெய்மார்பிற்	... ௩௦
தேவரும்வண	... ௨௪௪	நெருப்பைமுற்றி	... ௮௧
தேவரையடைந்	... ௨௩௪	நெறியில்வருவி	... ௨௧௫
தேவர்களுமுனி	... ௨௪௩	நெறியால்வருதரு	... ௩௪௪
தேவர்களுமகி	... ௪௪	ப	
தேறுநெஞ்சின	... ௧௫௪	படைகளில்வச்	... ௨௫௪
		பண்டுகண்டறி	... ௨௮௨

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பண்டுசெய்பகுதி	... ௮௪	பை	
பண்ணிக்காமந்	... ௪௧௩	பையரவிலேயினி	... ௪௩௪
பருகாநின்றேற்	... ௨௫௦	பொ	
பலவினியுரைத்	... ௨௪௦	பொய்மையடை	... ௧௪௫
பற்றுமாங்கார	... ௪௧௦	பொராவருங்	... ௨௫௫
பற்றுமாசின்மை	... ௩௨௧	பொருத்தமாய்	... ௪௧௫
பா		பொறிகளுண்ணி	... ௪௨௪
பாடுமபனுவல்	... ௧௪௦	பொன்றுவதுடம்	... ௩௪
பாவமாகத்தரு	... ௪௧௨	போ	
பி		போகமாய்த்துப்	... ௧௫௧
பிணித்தபிறவி	... ௪௩௫	போதலரிலைகாய்	... ௨௩௪
பிரமமாஞ்ஞர்	... ௧௦௪	போர்முகமாகிநி	... ௪
பின்னையோவி	... ௪௧	போவனநிற்பவா	... ௩௧௧
பீ		போனவையினி	... ௧௧௪
பீறியபோர்வை	... ௪௩	ம	
பு		மண்ணுளும்பெரு	... ௨௧
புண்ணியபூமியெ	... ௪	மண்ணினுயவிகா	... ௩௪
புண்ணியவுலகத்	... ௫௪	மண்ணுநீருமெரி	... ௧௪௧
புத்திபொறைத்	... ௨௪௪	மண்ணுறவணங்	... ௨௪௧
புலனவைபொறி	... ௪௪	மந்திரமாயவிந்	... ௩௪௮
புன்மையவான	... ௧௩௪	மருத்துவர்குரிய	... ௨௪௩
பூ		மருவற்குரியவ	... ௨௧௦
பூக்கமழநாற்றங்	... ௩௫௧	மருவுகின்றவிவ்	... ௩௫௫
பூதமைந்தினகத்	... ௩௦௮	மருவுற்றபிரகி	... ௧௧௪
பூத்தருளியொரு	... ௧௧௮	மலைகளின்மாமே	... ௨௫௨
பே		மறந்திருந்தமன	... ௩௫௧
பெண்களிற்புகழ்	... ௨௫௪	மறைபயிறலுந்த	... ௩௪௦
பெரியவர்பயின்	... ௮௧	மற்றவருந்தம	... ௧௧௨
பெருமுனியிற்	... ௨௫௩	மற்றவர்த்தத்து	... ௪௫
பெருமையொன்	... ௧௨௦	மற்றவர்தம்மை	... ௩௪௦
பெற்றதேகொட	... ௧௦௨	மற்றவர்களுஞ்சி	... ௨௪௪
பெற்றநன்மனை	... ௩௦௫	மற்றிப்படிநிக	... ௩௪௪
பே		மற்றிவ்வுடறன்	... ௩௦௦
பேதமுடைய	... ௨௪௮	மற்றுணக்குச்	... ௪௩௦
பேதைமையை	... ௩௮௪	மனஞ்செயுந்	... ௪௧௩
பேதைமையடை	... ௫௮	மனமொருக்கலு	... ௪௧௧

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
மன்னநீகாண	... ௨௮௪	மே	
மன்னருள்விச	... ௩	மேலாயுள்ளவி	... ௯௧
மன்னவென்	... ௪௩௩	மேல்வகுத்திவர்	... ௧௦
மன்னவுடல்யா	... ௨௯௯	மேவீனயாவை	... ௧௩௪
மன்னியகளிப்	... ௩௬௬	மை	
மா		மைக்குணங்க	... ௧௮௨
மாதலனுந்தன	... ௪௩௩	மையலிதுவென்	... ௧௬௩
மாயனிலை	... ௮௭	மோ	
மாயுவராலு	... ௩௩	மொழிசெய்கின்	... ௩௩௩
மாயுமாயைம	... ௧௭௪	யா	
மானமவமான	... ௩௩௯	யாக்கையோடுமி	... ௩௯௭
மானமும்பிறர்	... ௩௦௪	யாதவாவென்	... ௨௭௯
மாற்றலர்களெ	... ௨௪	யாதின்மாட்டினு	... ௩௯௬
மி		யாதொருபொரு	... ௬௬
மிகமேனின்ற	... ௧௧௦	யாதொன் நிர்தப்	... ௧௪௯
மிக்கசொற்றொ	... ௨௩௬	யாதொன்றை	... ௨௧௧
மின்னையனையசெ	... ௨௩	யாருமறியப்ப	... ௨௨௪
மின்னையனையவுட	... ௩௩௨	யாவெவ்வீனையு	... ௧௨௪
மின்னையனையதிரு	... ௩௦	யாவர்களாசைப்	... ௩௭௩
மின்னையனையின-வா	... ௨௪௧	யாவர்கள்சிலவ	... ௨௮௯
மின்னையனையவே	... ௨௩௩	யாவர்போர்கரு	... ௧௪
மு		யாவனொருத்த	... ௧௯௩
முந்துவான்சு	... ௩௩௩	யாவனொருவனெ	... ௧௩௯
முன்செய்காரி	... ௩௮௪	யாவனொருவன்	... ௪௦௨
முன்றிகழ்பிற	... ௩௦௬	யானும்வகையது	... ௩௯
முன்னையொன்	... ௨௨௩	யானென்தென்ப	... ௬௮
மு		யோ	
முதவாவென்கு	... ௩௨௬	யோகமனத்தவ	... ௧௩௩
முன்றுகுணவ	... ௧௮௧	யோகமுடியாதி	... ௧௬௭
மே		யோகமேவவி	... ௧௬௪
மெய்யறிவேவி	... ௧௩௦	வ	
மெய்யுறவுன்ன	... ௨௯௦	வசையிறவமு	... ௩௮௩
மெய்வகைதனக்	... ௮௩	வஞ்சர்செய்த	... ௧௧
மெய்வகையவு	... ௨௪௯	வஞ்சர்வேல்	... ௧௩௦
மெய்வருத்தமு	... ௩௯௬	வணங்கவிமை	... ௨௭௮
		வணிகருமற்ற	... ௨௪௧

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
வருணனுமியம	... ௨௩௩	விளம்புமவ்வளவி	... ௧௩
வலந்தருதிற்	... ௨௬௯	வினைப்பயன்	... ௪௧௦
வாக்கினுலாதன்	... ௪௦௦	வினைமுயன்றிட	... ௧௨௧
வாங்கியைம்	... ௧௩௨	வி	
வாயாததொரு	... ௩௮௩	வீதலிற்பற்று	... ௪௦௯
வாயேயன்றி	... ௧௭	வீமனையும்விசய	... ௮
வாய்மையவல்	... ௩௩௭	வீவானைக்கொ	... ௪௩
வாராநின்றகுல	... ௨௨	வே	
வாழுஞ்சத்துவ	... ௩௩௨	வெய்யநெஞ்ச	... ௧௬௨
வானடையவீம்	... ௨௭௦	வெல்லப்பட்ட	... ௪௨௧
வி		வே	
விடம்பபிபண	... ௨௯௮	வேண்டல்வே	... ௬௩
விடலரும்வகை	... ௩௭	வேதநாலுநின்	... ௩௩௭
விட்டுமுற்றும்	... ௧௦௩	வேதநூல்களின்	... ௪௩௯
விண்ணியன்மொ	... ௪	வேதநெறியாலு	... ௨௮௩
வியக்கமேன்மு	... ௧௯௮	வேதமாகிரிகழ்	... ௧௭௯
வியந்துதங்களை	... ௩௬௮	வேதமேமுதனா	... ௩௭௪
விரியவுணர்ந்த	... ௧௯௧	வேதமொழி	... ௨௩௧
விரியவுணாசெய்	... ௨௦௩	வேர்மேலது	... ௩௪௧
விரும்பலராகி	... ௩௬௩	வேறப்பாலொரு	... ௪௨௭
வினாசெய்தார்	... ௪௨௬	வை	
விலங்கலனையா	... ௨௨௭	வையமனைத்தை	... ௧௨
விழியாமென	... ௧௧௨	வையமுழுதுண்	... ௪௩௩
		வையாரயிலுழ	... ௩௮

உ
கணபதிநுணை.

பரிசோதனப் பத்திரம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கசு	,,	ந	சென்ற	சென்று
ஷெ	,,	நஉ	ஸ்ரீ க	ஸ்ரீ பக
கஅ	,,	க0	சர்ம	தர்ம
உக	,,	உக	அசர்ம	அதர்ம
உந	,,	உஉ	வரோ	வரோ
ஷெ	,,	கந	ளாகிப	ளாகிய
ந0	,,	உஎ	தனித்	தணித்
நந	,,	கஎ	லாரா	லாரா
நஎ	,,	க	வா ;	வாம்.
நஅ	,,	அ	உழுவ	உழுவா
ஷெ	,,	உஎ	அ த்து	அசத்து
ஷெ	,,	உஅ	ஓரதி	ஓரதி
ச0	,,	உக	சீதோ	(சீதோ
சஉ	,,	நச	அவித்	(அவித்
சந	,,	கச	னவனே	னனே
சஎ	,,	உரு	ள ல்	ளால்
ஷெ	,,	உசு	அ வா	அவ்வா
ஷெ	,,	ஷெ	டெ ரிந்	டெரிந்
ஷெ	,,	உக	யான	யான்
ஷெ	,,	நந	பி ராணி	பிராணி
ருந	,,	க	சித் சு	சித்தசுத்
ருஎ	,,	உ	மயோக	மயோக
ஷெ	,,	ஷெ	யேரக	யோக
ஷெ	,,	கஅ	லொகி	உடலொகி
ஷெ	,,	ஷெ	கத்தோ	கத்தோ
அரு	,,	நக	யாநற்	யாநிற்
கரு	,,	ஷெ	டிககூ	டிககூ
க0க	,,	நஉ	ரூபமோ	ரூபமோ
கநஎ	,,	க	டெ ய்ய	டெய்ய
கசுக	,,	ந	னெனுன்	னென்று
கசுகு	,,	ஷெ	ரா ன	ரானின்

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கரு0	,,	உசு	சி ரார்	சிடார்
ஷெ	,,	உஅ	ததிக	த்திக
கருசு	,,	க	பிரததி	பிரத்தி
கசுக	,,	கஅ	மொன்	மென்
கசுச	,,	நக	ந்தர்க்	ந்தர்க
கசுஅ	,,	ச	இராஜா	இராஜா
கஅக	,,	உச	ஜிகம்	ஜிதம்
ஷெ	,,	உஎ	வத ல்	வதால்
ககஉ	,,	கசு	ஆபாச	ஆயாச
உருஎ	,,	உசு	உபசா	உபகா
ஷெ	,,	நஉ	வாணி	வானி
உசுந	,,	நசு	* பராஜயங்	பின்பக்கம் பார்க்க
உஅஉ	,,	க	அபரர்	அபரா
உஅந	,,	உந	பிராணிகள்)	(பிராணிகள்)
உ.கஎ	,,	உஉ	நசு0	நரு0
நகஅ	,,	ச	உள்ளே	உளே
நஉந	,,	நக	ஸ்ரீ பக	[ஸ்ரீ பக
நஉச	,,	கஅ	நகக	நஅக
நநச	,,	எ	விலகு	விலங்கு
நசஅ	,,	உந	ம கிரி	மாகிரி
நருஎ	,,	உ	நாமங்க	நாமக
நசுக	,,	உக	முள்ளி	முள்ளி
நசுரு	,,	உஎ	யார்	பார்
நசுகு	,,	ந	த்தாதங்	த்தங்
ஷெ	,,	நந	எ-ம்—	எ-று.
நஎ0	,,	கச	இவா	இவ்வா
ஷெ	,,	உ0	ற்ற ர்	ற்றவர்
நஎரு	,,	ந0	தம்மை	தம்மை
நஎஅ	,,	எ	ருப் ன	ருப்பன
ச00	,,	நக	பட் ன	பட்டன
ச0உ	,,	கஎ	மில்	மியல்
சுகசு	,,	உச	அரசரு	அரசர்
சஉஅ	,,	எ	பாவர்	யாவர்
சநச	,,	க	பேன்	யேன்
சநசு	,,	உரு	சியு ,	சியும்,

பரிசோதனப் பத்திரம் முற்றிற்று.